

د لظرت

رضي الله
عنه

سؤال و جواب

سؤال و جواب

ليکوال

مولانا شعیب سرور

ژباړه

مفتی ابو سعید

محلہ جنگی پشاور
سکردار پلازہ اکوڑہ خٹک
0300-9395919
0306-7616569

مکتبۃ الحرمہ

فہرست

صفحہ	مضمون	شمیرہ
۹	۱ - سریزہ
۱۳	۳ - خانگرتیاوی
۱۴	۴ - مننہ
۱۵	۵ - پپژندنہ
۱۵	۶ - نوم نسب او کورنی
۱۶	۷ - نیکمرغہ پیدائنت
۱۷	۸ - دماشومتوب گلورین دور
۱۸	۹ - دحافظی دقوت خومثالونہ
۱۸	۱۰ - تعلیم او تربیت
۱۸	۱۱ - دگران پلار ترسیوری لاندی
۱۹	۱۲ - دانسانیت دستر معلم او لارینود پہ درسگا کی
۲۰	۱۳ - کورنی ژوند
۲۱	۱۴ - اخلاق او عادتونہ
۲۳	۱۵ - دنبوی حدیثونو روایت نقل کول
۲۴	۱۶ - حدیث پوهنہ (درایت حدیث)
۲۶	۱۷ - فضائل او مناقب
۲۶	۱۸ - دالله ﷺ پہ دربار کی رتبہ
۲۶	۱۹ - درسول الله ﷺ له نظرہ دهغی ﷺ رتبہ
۲۹	۲۰ - دامت دسترو علماؤا و مشرانو له نظرہ
۳۰	۲۱ - مرینہ (وفات)

- ۲۲ - د حضرت عائشېؓ نكاح ۳۱
- ۲۳ - دام المؤمنین مدینې منورې ته هجرت ۳۲
- ۲۴ - در رسول الله كور ته دعائشې راتلل (واده) ۳۴
- ۲۵ - در رسول الله ﷺ دعائشې د خوب خیال ساتل ۳۶
- ۲۶ - دناز مقام یې دومره و ۳۸
- ۲۷ - گرانې لورې! ایا ته له هغه چاسره مینه كوي له چاسره چې زه مینه كوم؟ ۳۹
- ۲۹ - دیوې حبشې بنحې لوبه كتل! ۴۱
- ۳۰ - (در ضاعی پلار له ورور څخه پرده كول ۴۲
- ۳۱ - د حضرت عائشې په رسول الله باندي غیرت كول ۴۳
- ۳۲ - د حضرت عائشې ذهانت او پوهه ۴۳
- ۳۳ - دام المؤمنین عائشې قرآن پوهنه ۴۴
- ۳۴ - حضرت عائشه غصه شوې وه ۴۵
- ۳۵ - له امام الانبياء سره د منډې سیالی كول ۴۶
- ۳۶ - دهغې په بستره كې و چې نازل شوې ۴۷
- ۳۷ - د ژوند ټوله پانگه یې یواځې (غم) و ۴۸
- ۳۸ - زما دسترگو هیله : تل انتظار ده ۴۹
- ۳۹ - له ناموس رسالت څخه دفاع كول ۵۰
- ۴۰ - خدایه هغه ته خو هیڅ نه شم ویلای ۵۱
- ۴۱ - دعائشې او در رسول الله ﷺ د نورو بنحو ترمنځ مینه اوبې تكلفي ۵۲
- ۴۲ - در رسول الله ﷺ له لوري له عائشېؓ سره مینه كول ۵۳
- ۴۳ - د حضرت عائشې له خدیجة الكبرى سره سیالی كول ۵۳
- ۴۴ - در رسول الله ﷺ د فرمانبرداري یوه ځلانده مثال ۵۴

- ۴۵ - د حضرت عائشہؓ دیوہ سړي تر تل ۵۵
- ۴۶ - دسترې مور ستره لور ۵۲
- ۴۷ - ترمړینې لږ وړاندې هغې داسې چيغې وهلې ۵۷
- ۴۸ - (دافک پېښه) ۵۸
- ۴۹ - (که په جنت کې زما ملگرتیا غواړې نو!) ۷۱
- ۵۰ - له خور او ورور سره سربښندنې او سخا چلند ۷۲
- ۵۰ - یو لک درهم په یوه ورځ د الله په لاره کې خیرات کړي ۷۳
- ۵۱ - له دې څخه یې وخوره! داستاسو تر ډوډۍ غوره ده ۷۳
- ۵۲ - له اسمانونو څخه د ژړاگانو وروستی ځواب راځي ۷۴
- ۵۳ - په دریو ځایونو کې هیڅ څوک چاته په یاد نه ورځي ۷۵
- ۵۴ - دانصارو د ښځو ستاینه ۷۶
- ۵۵ - د حضرت عائشہؓ د قرآن کریم د تلاوت اورېدنه ۷۷
- ۵۶ - حضرت عائشہؓ د جهاد په میدان کې ۷۸
- ۵۷ - مور چې هغه ولید یو حیرانونکی انځور راته ښکاره شو ۷۹
- ۵۸ - (د رسول الله ﷺ د پتو رازونو خبر لرونکې) ۸۰
- ۵۹ - د حضرت عائشہؓ له برکته د تیمم حکم نازل شوی ۸۲
- ۶۰ - دیوې دعا په زده کولو پسې دعائشې پرېشانه کېدل ۸۴
- ۶۱ - حضرت عائشہؓ او علم طب ۸۶
- ۶۲ - دا دعاء خوزه دخپل امت لپاره په هر لمانځه کې غواړم ۸۷
- ۶۳ - (دیوولس مېرمنو کیسه) ۸۷
- ۶۴ - لومړۍ ښځه ۸۸
- ۶۵ - دوومې ښځې وویل ۸۸

د حضرت عائشہؓ سل کیسی

- ۶۲ - درہمی بنہی وویل: ۲
- ۶۷ - خلورمی بنہی وویل: ۸۹
- ۶۸ - پنہمی بنہی وویل: ۸۹
- ۶۹ - شپڑمی بنہی وویل: ۸۹
- ۷۰ - اوومی بنہی وویل: ۹۰
- ۷۱ - اتمی بنہی وویل: ۹۱
- ۷۲ - نہمی بنہی وویل: ۹۱
- ۷۳ - لسمی بنہی وویل: ۹۱
- ۷۴ - یوولسمی بنہی وویل: ۹۲
- ۷۵ - (دمینی خرگندونہ کله کله داسی ہم وی) ۹۴
- ۷۶ - (دآخرت دمینی خراغ) ۹۵
- ۷۷ - (دژوند تپرولو زرینہ کرنلارہ (اصول) ۹۲
- ۷۸ - (د دنیا ژوند لڑیل ډول راتہ بنکاری) ۹۷
- ۷۹ - تہ بنکلی بی کہ ستا دوارې بنہی؟ ۹۸
- ۸۰ - دمینی غوتہ ۹۹
- ۸۱ - ودې کتل؛ خہ ډول می وژغورلې! ۱۰۰
- ۸۲ - دایلاء (لہ مپرمنو خخہ دقسم) کیسہ ۱۰۲
- ۸۳ - (زہ پہ مرورتیا کی یواخی پہ ژبہ ستاسو نوم نہ اخلم) ۱۰۳
- ۸۴ - دجمل تر جگری وړاندې! ۱۰۲
- ۸۵ - دجمل دجگری (دردونکی) پېنبہ ۱۱۷
- ۸۶ - (دتحریم پېنبہ) ۱۲۰
- ۸۷ - (دعشق غم پہ سینہ کی خراغ وی) ۱۲۱
- ۸۸ - (دعائشی ﷺ اشعار اور بدل) ۱۲۱

- ۸۹ - در رسول اللہ ﷺ تسلی ور کول حضرت عائشہؓ تہ..... ۱۲۲
- ۹۰ - (د اختیار ور کولو پینہ)..... ۱۲۲
- ۹۱ - (دعائشہ ﷺ لہ لوری دا اولاد ہیلہ کول)..... ۱۲۴
- ۹۲ - دحضرت عائشہؓ کنیت..... ۱۲۵
- ۹۳ - پہ مرض وفات کی در رسول اللہ ﷺ دسرو زرو روپی خیراتول..... ۱۲۶
- ۹۴ - دابوبکر صدیقؓ د خلافت وصیت..... ۱۲۶
- ۹۵ - (لہ کومہی خمکے سرہ چہ داسمان ہم سیالی کیری)..... ۱۲۷
- ۹۶ - (د ابوبکر صدیقؓ امامت)..... ۱۲۷
- ۹۷ - دعائشہ ﷺ یو خانگری فضلیت..... ۱۲۸
- ۹۸ - دعائشہ ﷺ پہ غبرہ کی رسول اللہ ﷺ سر ایسی او لہ دی نری خخہ یی
سترگی پتی کری..... ۱۲۹
- ۹۹ - دعائشہ ﷺ لہ لوری یوہ نصیحت کونکی تہ درې نصیحتونہ..... ۱۳۰
- ۱۰۰ - (انصاف خوبونہ)..... ۱۳۱
- ۱۰۱ - لہ خپل خوری خخہ دعائشہ ﷺ خفگان او سولہ کول..... ۱۳۲
- ۱۰۲ - دعائشہ ﷺ حق گوئی (حق ویل)..... ۱۳۴
- ۱۰۳ - دحبشیانو دلوبی نندارہ کول..... ۱۳۵
- ۱۰۴ - دسپیونو زرو دوه بنگری..... ۱۳۶
- ۱۰۵ - دیوی شپی کیسہ..... ۱۳۷
- ۱۰۶ - دماشومو نجونو دپالنی فضیلت..... ۱۳۷
- ۱۰۷ - دپوہی کچہ..... ۱۳۸
- ۱۰۸ - معاویہؓ تہ نصیحت..... ۱۳۹
- ۱۰۹ - پردہ پور تہ شوہ، دتندی لہ رونا خخہ یی ہرشی روبانہ شو..... ۱۳۹
- ۱۱۰ - پہ مہرمنو باندي دعائشہ ﷺ لورپنی..... ۱۴۰

- ۱۱۱ - د عليؑ دبرات خرگندونه..... ۱۴۰
- ۱۱۲ - دزره پر هرونو هیخکله سوکالی ته پرې نه بنودلم..... ۱۴۱
- ۱۱۳ - دخفگان یو حیرانونکی ډول..... ۱۴۲
- ۱۱۴ - له بدو ویناوو څخه ځان ژغورل..... ۱۴۳
- ۱۱۵ - دتولې نړۍ غم (درد) زما په زړه کې دی..... ۱۴۴
- ۱۱۶ - (حیرانونکی سزاء)..... ۱۴۵
- ۱۱۷ - دبنې راشه درشې یوه بڼه مثال..... ۱۴۵
- ۱۱۸ - درسول الله ﷺ نورو مېرمنو ته درسول الله ﷺ حکم وریادول..... ۱۴۶
- ۱۱۹ - عائشهؓ او قبر عذاب..... ۱۴۶
- ۱۲۰ - دنړۍ خلکو ته یې دژوند آرونه (اصول) ورنښودلي..... ۱۴۷
- ۱۲۱ - دوخت دواکمن (مروان) په وړاندې دحق اعلان..... ۱۴۸
- ۱۲۲ - (یا رسول الله! ایا بدله اخستل رواده؟)..... ۱۴۸
- ۱۲۳ - دمار په وژلو باندې فدیة ورکول..... ۱۴۹
- ۱۲۴ - هغه د مینې ورکړه وه..... ۱۴۹
- ۱۳۵ - درې شیان..... ۱۵۰
- ۱۲۶ - دهنکلا وپرشیان..... ۱۵۱
- ۱۲۷ - دتې دلرې کولو دعاء..... ۱۵۲
- ۱۲۸ - (د مزري لاندې بستونی (توشکه)..... ۱۵۳
- ۱۲۹ - نه دغنیمت مال او نه دښارونو نیول..... ۱۵۳
- ۱۳۰ - زماله نښو سره څه کار دی.....؟ ۱۵۴
- ۱۳۱ - (له عمر فاروقؓ سره د بنسندنې (ایثار) چلند)..... ۱۵۵
- ۱۳۲ - (انا لله وانا الیه راجعون)..... ۱۵۶
- ۱۳۳ - ماخذونه او مصادر..... ۱۵۸

سریرة

أن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونومن به ونتوكل عليه ونعوذ
بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له
ومن يضلل فلا هادي له ونشهد أن لا إله إلا الله ونشهد أن سيدنا ورسولنا
وشفيعنا ومولانا محمدا عبده ورسوله أما بعد:

فأعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

(إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِئِينَ وَالصَّابِئَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمُ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ
اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) (سورة الأحزاب: ٣٥)

بعد الحمد والصلاة !

داسلام دین د ابدی رو بنستونولیو او نه ختمبدونکو حقیقتونو لرونکی
دین دی ، او همدا دانسانی حقونو دساتنی او تحفظ ضامن دی ، او
دانسانی معاشری دهر هر گوت دکامیابی او بریالیتوب مرکز او محور
دی ، همدا دین چپی کله راغی نو انسانی معاشره یی له ناپاکیو خفا

پاکه کره او انسانیت یی په سمه لازه روان کر، دکفر او شرک له توري شپې څخه یی د توحید او رسالت سپین سحر راښکاره کر، له معاشرتي بدیو لکه: ظلم ستم، جور او جفا، انسان وژنې او لوټ ماري، بې انصافي او مفادپرستي، نفرت او دښمني، کین او عناد، بیحیايي او عریاني، دوکې او فریب، او خودغرضي او خانخاني یی له منځه یوړل، او پرځای یی د رحم او کرم، دینه او الفت، همدردی او غمرازي، عدل او انصاف، شرم او حبا بڼې یی تازه کر، او دځمکې مخکې، چې ددې ښکلیو خویو په خوشبڼی سره سمبال کر.

د اسلام دین که له یوې خوا د اسلامي معاشرې هره هره برخه دخپلو فطرتي تعلیماتو په نورسره روښانه کره له بلې خوا یی ددې معاشرې د فلاح او کامیابي هغه حقیقي بنسټ (بنځو) باندي هم هغه لور بڼې کړي دي چې په دې نړۍ کې بل هیڅ دین داسې نه دي کړي.

سره له دې که دنورو مذاهبو لخوا او کتل شي نو بنځه هیڅکله لوړې رتبې ا ستر مقامونه نه شي ترلاسه کولای، ان که دهغه د ترلاسه کولو له پاره د ځان قربانولو ته هم تیاره شي.....!

خو یواځې اسلام داسې حق دین دی چې هغه پل په پل د ژوند په هره برخه کې ښځې ته په دنیا او اخرت کې سرلوړي او عظمت ورپه برخه کړی او په هر ډگر کې د بريالیتوب زیري یی پرې کړي، او هغې ته یی د کامیابي لنډې او اسانه لارې وربښودلې دي.

او له دې سره سره اسلام له یوې خوا ښځې ته د مور، خور، لور، او ښځې په

توگه عزت و ربه برخه کړی ، او له بلې خوا د همدې امت هغه خوښې چې
 در رسول الله ﷺ په نکاح کې راغلې دي هغوی ته یې د ټول امت د روحاني مېندو
 (مورگانو) شرف هم ورپه برخه کړی (وازاوجه امهاتهم) (الاحزاب: ۶)

په قران کریم او نبوي حدیثونو کې دامهات المؤمنین فضائل او مناقب
 خای په خای بیان شوي ، خو دامهات المؤمنین له ډلې څخه چې دام
 المؤمنین عائشېؓ په اړه څومره مناقب او فضائل په قران کریم او
 حدیثونو کې تر سترگو کیږي ، هغه دې گرانې مور ته په ټولو مېندو کې
 دیو لوړ مقام او ممتاز حیثیت څرگندوینه کوي. دهغې مبارکې ددې
 غټو فضائلو او ممتاز حیثیت او لوړې رتبې له پاره خو وجې دي .

یو دا چې دهغه مبارکې ذات سره له دې چې د نبی ﷺ له پاره پناه خای او
 حرم ؤ او ورسره د مسلمانو بنځو له پاره د دنیاوي ژوند تېرولو یوه ښکاره
 بېلگه او مثال ؤ . مسلمانې ښځې ته څه ډول ژوند تېرول په کار دی ؟
 هغې ته کوم کوم صفتونه او عادتونه خپلول په کار دي ؟ دهغې کورنۍ
 ژوند باید څه ډول وي ؟ له خاوند سره څه ډول اړیکې وساتي ؟ دهغې
 د ژوند تېرولو څرنگوالی ، د غم او خوښې شېبې ، دروغتیا او ناروغی
 شپې ورځې ، د خاوند له خپلو خپلوانو سره څه ډول راشه درشه په کار ده
 ؟ او یوه ښځه په تعلیمي او عملي ډگر او د دین په خدمت کې څه ډول
 هڅانده او کوشش کونکې جوړېدلای شي ؟

لنډه دا چې ! د حضرت عائشېؓ مبارک سېرت ، او ځانگړی ژوند
 په دې ټولو کارونو کې له لارښونو څخه ډک دی ، او هره ښځه کولای

شي چې دهغې مبارکې په پل باندې په تلو سره داتولې موخې او مقصدونه ترلاسه کړي

خو افسوس! چې نن سبا به څو مسلمانې خوبندې داسې وې چې دژوند په هره برخه او هرډگر کې دام المؤمنین عائشېؓ له سپرت څخه رڼا اخلي..... بلکې حقیقت دادي چې دنن په مسلمانانه معاشره کې دلوېديز(مغرب) بدبويه او کرغېرن تهذيب او پرمختگ يو وپرونکی طوفان راپورته شوی، چې په ليدلو سره يې زړه لرزيږي، چې داسې نه چې دا وپرونکی طوفان ټوله معاشره له خپل ځان سره دتباهي، بربادي، ذلت او خواري کندی ته لاهو نه کړي.....!

په هر حال! په دې کرغېرنو حالاتو کې ضروري ده چې مسلمانې معاشرې ته له اسلامي لارښونو سره سم دژوند تېرولو په لاره کې دپرمخ تگ هڅې وشي، او ددې موخې او مقصد دترلاسه کولو له پاره ضروري داده چې مسلمانو خوبندو ته داسلام دسترو او مقدسو خوبندو دژوند حالات، او څرگندی کارنامې مخې ته کېښودل شي، چې ددې حالاتو او واقعاتو په ويلوسره دمسلمانو ښځو ژوند له اسلامي کرڼلارو سره برابر شي، ستاسو په لاس کې کتاب (دعائشېؓ دژوند سل کیسي) دهمدې لړۍ يوه کړۍ ده، چې دام المؤمنین عائشېؓ دژوند حالات او پېښې په کې رايو ځای شوي دي. په دې کتاب کې دهغې مبارکې دژوند هغه برخې را اخستلې شوې دي چې دهغه په مطالعه او کتنه سره که له يوې خوا دورځني ژوند دلاړوچارو په سمون کې مرسته ترلاسه کيږي، له بلې خوا روح خوشحالي او ايمان ته تازه گي هم وربخښي.

خانگرتیاوی

- ۱- ددی کتاب دلیکلو په وخت دتفسیر ، حدیث او تاریخ له معتمدو او باوري کتابونو څخه مرسته اخستل شوي او عربي کتابونو ته دلو مړیتوب حق ورکړل شوی.
- ۲- په کوم ځای کې چې د تشریح او وضاحت ضرورت وي هغلته هم له باوري شرحو او لمن لیکونو څخه مرسته تر لاسه شوي.
- ۳- کومې پېښې (واقعات) چې د حدیثو له نهه کتابونو (بخاري، مسلم، ابوداؤد، ترمذي، نسائي، ابن ماجه، دارمي، مسند احمد، موطا امام مالک، څخه اخستل شوي وي له هغوی سره د حدیث شمېره (رقم الحدیث) هم ورکړل شوي، او داشمېره او ترقیم له (ترقیم العالیه) سره برابره ده.
- ۴- له دې پرته په ډېرو ځایونو کې د حدیثو په کتابونو کې د حدیث د شمېرې په ځای او یا د حدیث له شمېرې سره سره د کتاب د جلد او صفحې (مخ) شمېره ورکړل شوي ده.
- ۵- د کتاب په شروع کې د ام المؤمنین عائشې رضی اللہ تعالیٰ عنہا ژوند ته لنډه کتنه، او دهغې فضائل، او مناقب هم راوړل شوي دي.
- ۶- د زړه راکښونکو سرلیکونو (عنواناتو) او غوره شعرونو په راوړلو سره د لوستونکي دهڅولو له پاره هم تابیا شوي ده.

مننه

په دې مقدمه او سریزه کې که دکومو محسینینو یادونه ونه شي نو دابه احسان فراموشي په معناوي ، نو ځکه په دې ځای زه ترهرڅه زیات دخپل محسن او مشفق استاد محترم مولانا ناظم اشرف صاحب (مدیر بیت العلم) منندوی یم چې دهغه په سپارښتنه مې داکار شروع کړی و، او دهغه لارښوونې ، هڅونې ، دعاوې دکار له شروع څخه ترپایه پورې راسره مل وې. الله ﷻ دې گران استاد او دهغه ټولو ملگروته ډېر اجر ورکړي.

او همداراز زه دخپل نږدې ورور مولانا محمد اویس صاحب څخه هم مننه کوم چې زه یې په ښو او گټورو مشورو سره نازولی وم، الله ﷻ دې دهغوی په علم او عمل کې هم برکت واچوي (آمین)

او په پای کې گرانو لوستونکو ته داویل غواړم چې دخپلې کم علمي اود علمي پانگې دنشتوالي اقرار کوم ، نو ځکه داکتاب چې په حقیقت کې یو وړو کې طالبانه هڅه ده یقینا د دې سترې موضوع دپوره حق ادا کولو جوگه نه دی ، نو که په دې کار کې کومه ځانگړتیا او ښائښت وي هغه به د الله ﷻ مهرباني او دمشرانو دنپکو دعاوو نتیجه وي ، او که کومه غلطی او خطا په کې شوې وي نو هغه به شیطاني وسوسه وي او هغه به زما دکمزوري او کم علمي له امله وي.

الله ﷻ دې دغه نیمگړې هڅې په خپل دربار کې قبول کړي، او گټه دې

دپرو خلکوته ورسوي ، او زما ، زما دمور ، پلار ، او استادانو له پاره
دخلاصون لامل کړي . (آمین)
(ابن سرور محمد شعیب)

پېژندنه

نوم نسب او کورنۍ :

دهغې مبارکې نوم (عائشه) لقب یې (صدیقه) کنیت یې (ام عبدالله) او
خطاب یې ام المؤمنین دی .

دنسب سلسله یې دپلار مبارک له خوا داسې ده :

عائشة (أم المؤمنین) بنت أبی بکر عبدالله بن أبی قحافة عثمان بن
عامر بن عمرو بن کعب بن سعد بن تیمر بن مرة، بن کعب بن لؤی
بن غالب بن فهر بن مالک .

او د مور (ام رومان رضی اللہ عنہا) مبارکې له خوا یې دنسب سلسله په دې ډول ده :

أم رومان بنت عامر بن عويمر بن عبد شمس بن عتاب بن أذينة بن
سبيع بن دهبان بن الحارث بن غنم بن مالک بن کنانة .

د ام المؤمنین عائشې رضی اللہ عنہا رضاعي مور د (وائل) بنخه وه .

درسول الله ﷺ او دعائشې رضی اللہ عنہا دنسب سلسله په اوم پشت (پېړۍ) کې سره
یوځای کيږي ، او دمور مبارکې له خوا یې بیا په یوولسمه او دوولسمه
پېړۍ په (کنانه) نومي نیکه باندي دنسبونو سلسله سره یوځای کيږي .

د عائشېؓ پلار (ابوبکر صدیق) ﷺ په نارینه وو کې لومړنی سړی دی چې په رسول الله ﷺ باندې ایمان راوړی دی.

تر نبوت وړاندې او وروسته په سفر او کور کې درسول الله ﷺ د نږدې ملګري سیدنا ابوبکر صدیق ﷺ له عظمت، شرافت او لوړې مرتبې څخه څوک انکار کولای شي.....؟

او همداراز دهغه مور (ام رومان) ﷺ هم له غټو صحابیاتو څخه وه.

نیکمرغه پیدائښت :

دام رومان ﷺ لومړی نکاح له عبدالله ازدي سره شوی وه ، د عبدالله له مړینې وروسته هغه له حضرت ابوبکر ﷺ سره نکاح وکړه، اوبیا له هغې څخه الله ﷻ حضرت ابوبکر ﷺ ته یو زوی عبدالرحمن ﷺ ، او یوه لور عائشه ﷺ ورکړل . د حضرت عائشې ﷺ د زوکړې د تاریخ په اړه د تاریخ او سیرت کتابونه پته خوله دي .

یسواڅې دومره خبره یقیني ده چې تر هجرت درې کاله وړاندې هغه حضرت عائشة ﷺ د شپږو کلونو وه، او په همدې شپږ کلنۍ کې یې نکاح شوی ده، او د هجرت په لومړي کال د وړوکی اختړیه میاشت کې یې په نهه (۹) کلنۍ کې واده شوه او د اتلس کلونو په عمر د هجرت په یوولسم کال په ربیع الاول کې کونډه شوې ده .

له دې څخه څرګندېږي چې د زوکړې صحیح تاریخ یې د نبوت د پنځم کال روستۍ برخه ده ، یعنې تر هجرت (۹) نهه کاله وړاندې د وړوکی اختر

میاشت چہی د ۶۱۴ عیسوی کال له جولای میاشتی سره سمون خوری
د حضرت عائشہؓ د زوکړې صحیح تاریخ گنلای شو.

(سیرت عائشة)

د ماشومتوب گلورین دور

د نبوت پناه خای، دکائناتو سرداره، دخدای د حبیب محبوبه عائشہ
صدیقہؓ د حضرت ابوبکر صدیقؓ په هغه گلبن کې دې نړۍ ته
سترگې راغړولې دي چې په هغه کې تر ټولو وړاندې د اسلام نوی
راتوگېدلی گل غوړېدلی و، او کوم بڼ چې له هغه شروع څخه د نبوت د
لمر په رڼاگانو باندې منور او روښانه و، د کفر او شرک یوه سپرغۍ هم
دې باغ ته دمخې کولو جرئت نه شو کولای، او همدا لامل و چې حضرت
عائشه صدیقہؓ له هغه کسانو څخه شمېرله کيږي د چا لمن چې تل
د کفر، شرک، بدعاتو او بې بنسټه خبرو له تور څخه پاکه وه.

کله چې به رسول الله ﷺ د ابوبکر صدیقؓ د کور جومات ته راغی او د
زړه په ډېر درد او نرمي سره به یې د قرآن کریم تلاوت کاوه، نو حضرت
عائشہؓ به له دې څخه گټه اخستله، که څه هم د ماشومتوب وخت
د ماشومتوب وي خو الله ﷻ چې کومې پاکې هستۍ لوړو مقامونو ته
رسول غواړي نو هغوی ته یې بیا له هغه لومړي سره په همداسې
صلاحیتونو سره نازولي وي. نو ځکه د حضرت عائشہؓ همدا
د ماشومتوب دور هم بېخایه تېر نه شو، او له خپلې خدای وړکړې
حافظې څخه په گټه اخستلو سره یې هغه هم قبمتي کړ.

د حافظي د قوت خو مثالونه

عائشهؓ په خپله وايي: کله چې دا لاندنی آیت نازل شو

(بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ) (القمر: ۴۶)

ژباړه: بلکې قیامت دی وخت خای د و عدي (د عذاب) د دوی اوقیامت
ډیر سخت دی (چې نلري هيڅ علاج)، او ډیر تریخ دی (له عذابه د دنیا نه)

ما هغه وخت لوبې کولې. (رواه البخاري ۲/ کتاب التفسیر - سورة القمر)

او همداراز یو ځل حضرت عائشېؓ له خپلو ناوکیانو سره لوبې کولې،
او په هغه ناوکیو کې یو آس هم و، چې ښي او چپ لور ته یې دوه کوڅر
وو، رسول الله ﷺ له هغه خای سره تېرېدو، نو د هغه آس په اړه یې
پوښتنه ترې وکړه، حضرت عائشېؓ په ځواب کې وویل: دا آس دی،
حضرت رسول الله ﷺ وویل: د آسونو خو کوڅر نه وي، حضرت عائشېؓ
په زغرد وویل: ولې؟ د حضرت سلیمان ﷺ د آسونو خو کوڅرونه وو.
(مشکاة عشرة النساء)

تعلیم او تربیت

د گران پلار تر سیوري لاندې:

حضرت ابوبکر صدیقؓ د نورو اولادونو په څېر د حضرت عائشېؓ
روزنه او تربیت هم کاوه، او د لړۍ د عائشې تر واده وروسته هم روانه وه،
همدا وجه وه چې عائشې به د کومې وړو کې غلطې په وخت هم دخپل پلار

لارښوني ته مخه کوله ، او ډېر ځله بيا داسې هم شوي چې حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په مخکې دخپلې گرانې لور داصلاح په نيت هغې ته غصه شوی .

دانسانيت دستر معلم او لارښود په درسگا کې

که څه هم حضرت عائشې رضي الله عنها له هغه شروع څخه له خپل پلار حضرت ابوبکر رضي الله عنه څخه روزنه کړې وه ، دتاريخ ، او ادب زده کړه يې له هغه څخه ترلاسه کړې ، خوبياهم دهغې د زده کړې او روزنې اصلي او بنيادي دور هغه وخت شروع شوه کله چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم کورته هغه دښځې په توگه راغله

نو همدا وو چې رسول الله صلى الله عليه وسلم لکه چې دټول انسانيت ستر معلم و ، همداراز يې د حضرت عائشې رضي الله عنها ديوې يوې کړنې اوهر هر حرکت څارنه هم کوله ، که ډېره وړه تېروتنه به يې هم ترې ليدله دهغې په اړه به يې لارښونه کوله ، او دهغه دله مېنځه وړلو هڅه به يې کوله . او له دې سره د حضرت عائشې رضي الله عنها خپل عادت هم داسې و چې کله به هم کومه پوښتنه ورته پيدا کېدله ، او يا به ددين په کومه خبره سمه پوه نه شوه ، نو سمدلاسه به يې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه کوله ، او په همدې وخت هغې ليک لوست زده کړل ، قرآن کریم يې ناظره زده کړه ، د علم انساب په اړه يې ژور معلومات ترلاسه کړل ، دعربو له راتلونکو وفدونو (ډلو) څخه يې د علم طب زده کړه ترلاسه کړه . دشریعت په اسرارو باندي دپوهې ، او ددين دضرورياتو له پېژندنې ، او په ټولو نبوي علمونوکې له پوره

مہارت سرہ سرہ ییٰ له قرآن او حدیث خخه دمساٹلو داستنباط او راستلوپه لاره کي ییٰ هم پوره لاس درلود ، او په دې ډول همدا د نبوت دربار او د انسانیت دستر بنونکي د رسالت درسگاه دهغې ﷺ د علم پوهې او کمال له پاره تر ټولو غټه او بنيادي ذریعه وگرځېدله .

کورنی ژوند

د حضرت عائشې ﷺ کورنی ژوند په ډېره نیستي ، فقر او سادگي سره تېرېدو ، کوم کورته چې هغه د ناوې په توگه راغلې وه هغه د نبوت کور و ، چې دهغوی ټوله شتمني یو څو دگتو په شمېر شیان و ، د شپې درنهاله پاره خراغ هم دهغې کورنی له وس خخه وتلې خبره وه ،

څلوېښت څلوېښت شپې به تېرېدلې خو په کور کې به خراغ بل نه شو ، پوره پوره میاشت به تېره شوه په کور کې به نغری تود نه شو ، یواځې دخو دانو کجورو په خوړلو او داوبو په څښلو سره به یې گوزران کاوه ، او که به کله ناکله دخوراک کوم شی کورته راغی نو هغه به هم دخپلې طبعي لورېني له امله د الله ﷻ په لاره کې خیرات کېدو ، په کور کې ټول دوه تنه و ، رسول الله ﷺ او حضرت عائشه ﷺ او څو ورځې وروسته بیا یوه وینځه بریره ﷺ هم دکورنی غړې شوه ، خو یوه ډېره قیمتي شمتني او دولت په کور کې شتون درلود او هغه داچې دکورنی دغړیو تر مېنځ بېپایه مینه او الفت!

همدا وجه وه چې په نهه کلنۍ کې دعائشې دمېرمنتوب په ژوند کې له کورنیو ستونزو او تنگلاسیو سره سره بیا هم یواځې د (ایلاء) له پېښې

پرته هیڅکله هم بله داسې پېښه رامنځته نه شوه چې هغه زړه در دوونکې او پرېشان کونکې وي. او د نبوت (علی صاحبها الصلاة والتحیة) په بڼ کې یو له بل سره مینه، همدردی، خیرخواهي، او د اتفاق یووالي، په چاپېریال کې د اعتماد او باور نغمې پورته کېدلې.

اخلاق او عادتونه

الله ﷻ حضرت عائشېؓ ته بې کچې ښه خویونه او دستاینې ور ورسوله او د کورنۍ ژوند یې که څه هم په تنگلاسي کې تېرېدو خو بیا هم هیڅکله یې یو حرف هم د شکایت په ډول له خولې نه دی وتلی، او تل یې د صبر او زغم ډېره بله ساتلې، بلکې تل یې د رسول الله ﷺ اطاعت کړې، او هر وخت یې دهغه ﷺ د خوشحاله کولو په لاره کې پوره پوره هڅې کړې دي، تردې چې دهغه ﷺ د نږدې خپلوانو خوشحاله ستالو ته یې هم پام لرنه کوله.

په عبادت باندې د مشغولیت حال یې داسې و چې: تهجد، خابنست، او نورو نفلي عبادتونه یې په هیڅ حال کې نه پرېښودل، په سخته او زیاته گرمي کې به یې هم روژې نیولې، هر کال حج کول یې عادت و، له الله ﷻ څخه وېره او داخرت فکر هر وخت پرې غالب و، او کله چې به یې له سترگو څخه او ښکې روانې شوې بیابانه د درېدلو نه وې، او په زړه کې یې دومره نرمي لرله چې ډېر ژر به یې سترگې لمدېدلې، او په طبیعت کې یې د ښندنې او سخاوت حال داسې و چې په یوه ورځ یولک درهمه خیراتول او ځان ته هیڅ هم نه پرېښودل دا ورته یوه معمولي خبره وه، تل

یہی د خیر پہ کارونو کی له خپلو خوبندو سره مرسته کوله، او دهغوی له روا سپارښت څخه یې هیڅکله هم سپمانه کوله.

ترخپله وسه یې د چا احسان په ځان نه پرېښود ، له طبعي خپلواکي سره سره زیاته انصاف خوښوونکې هم وه، او د زړورتوب او جرات حال یې داسې پورې چې په تورو تورو شپو کې به یواځې هدیرې ته تلله ، د جهاد په میدان کې دهغې ﷺ کارنامې د تاریخ په سینه په ښکاره ډول لیکلې شوې دي ، د حق ویلو او څرگندولو په لاره کې تر ټول ستر واکمن هم ورته هیڅ ښکارېدو ، د ډېر حساس طبیعت څښتنه وه ، وړې وړې او معمولي خبرې ته یې هم پام لرنه کوله، امر بالمعروف، نهی عن المنکر، او دخلکو تر مینځ دروغې جوړې راوستلو فریضه به یې تل پرځای کوله ، له غلامانو او تر لاس لاندې خلکو سره به یې تل ، شفقت او نرمي ښه سلوک کاوه، تر خپلو ښوونکو یې له ټولو خلکو سره ښه راشه درشه کوله ، او دهغوی ښېگڼې به یې په خلاص زړه او لور غږ سره بیانولې ، له خلکو سره دراشه درشې په وخت دهغوی د حیثیت په پام کې نیول یې دوم عادت و.

له غیبت ، بدویلو، تور لگولو ، او بېایه نیوکو څخه یې ټول ژوند ځان ساتلی ، (پرده) چې دمېرمن توب یو ضروري صفت او فطرتي گانه، او شتمني ده، هغې ته یې تل په کلکه سره پام لرنه کوله، تردې چې دخپل رضاعي پلار له ورور څخه یې هم پرده کول غوښتل خو د رسول الله ﷺ د دینو د غوښتنې پرېښتې یې له هغه څخه پرده کول پرېښودل.

له ټولو ښوونکو سره سره سره الله ﷻ هغه ﷺ د عاجزي او خاکساري په

صفتونو سره هم نازولې وه، تر دې چې هغه له سره تر پوښو ټوله دعاجزي او خاکساري يوه نمونه وه، دخان ستاينه يې دبل چاله خولې اورېدل هم نه خوښول، او همدا حالت او عادت يې ان دمړينې په وخت هم په خای ساتلی و، او له همدې امله يې عبدالله بن عباس رضي الله عنه ته دراتلو په اجازه ورکولو کې هم دافکر ورسره و: داسې نه چې هغه راشي او بيا زما ستاينې او صفتونه شروع کړي.

لنډه دا چې: هغه رضي الله عنه ديو داسې ذات خاونده وه چې: ټولو ښېگړو او ستاينو يوه بېلگه وه چې: روښتونولي، ديانته، امانت، قناعت، فرمان برداري، پاكي، ښندنه او سخاوت، زړورتيا، فقاهايت، هرڅه ته پاملرنه، (عنايت)، عبادت، ذهانت، ځيرکتيا، فصاحت، اوبلاغت، پاک لمني، او له خدايه څخه وېره، پرهېزگاري، تقوى، سادگي، له مخلوقاتو بې پروائي، او په ځان کې تواضع او عاجزي، صبر، تحمل، عفو، او بخښنه، او ددې په څېر ښکلي او دستاينې وړ صفتونه ټول دهغې رضي الله عنها په ذات مبارک کې رايوځای شوي وو.

دنبوي حديثونو روايت نقل کول:

له هغې رضي الله عنها څخه دصحابه کرامو، او صحابياتو رضي الله عنهن يوې لويې ډلې په علمي ډگر کې استفاده او زده کړه کړې ده دنورو لويو صحابه کرامو رضي الله عنهم په څېر هغې رضي الله عنها هم دخپل غلام (ابويونس، چې ليک لوست يې کولای شو) په لاس دقرآن کریم يوه نسخه تياره کړې وه، او همداراز له هغې رضي الله عنها څخه دتفسير په اړه هم ډېر روايتونه نقل شوي دي، او ددې

خبری اندازہ لہ دی خخہ لگبدلای شی چہ امام مسلم چہ پہ خپل کتاب (صحیح مسلم) کی دتفسیر پہ ارہ خومرہ روایتونہ رااخصتی دہغو دہرہ برخہ یی لہ ام المؤمنین عائشہ او عبد اللہ بن عباس رضی اللہ عنہما خخہ رااخصتی دہ.

د علم حدیث پہ برخہ کی ہم دہغی رضی اللہ عنہا ستر خدمتونہ موجود دی ، ہغہ رضی اللہ عنہا د (بلغواعنی ولوآیة) یو عملی بیلگہ او مثال وہ، او امت تہ درسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دہر ہر فعل او ہر قول درسولو پہ فکر کی وہ، او لہ ہمدی املہ دہغی رضی اللہ عنہا دروایاتو شمبرہ (چہ ۲۲۱۰ دی) لہ خوصحابہ کرامو رضی اللہ عنہم پرتہ تر تہ لورہ شمبرہ دہ. لہ ہغہ (۲۲۱۰) رایاتو خخہ یی پہ صحیحینو (بخاری او مسلم) کی (۲۸۶) روایتونہ راغلی، چہ پہ ہغو کی (۱۷۴) روایتونہ پہ دوارو کی راغلی دی او نور روایتونہ یی بیاد حدیثو پہ نور کتابونو کی راغلی دی. (سیرت عائشہ ص: ۱۸۸)

حدیث پوہنہ (درایت حدیث)

دروایاتو لہ دہروالی سرہ سرہ تفقہ ، اجتہاد ، اولہ قرآن او حدیث خخہ ددینی مسئلو پہ راستلو او استنباط کی ہم دہغی رضی اللہ عنہا دژوند یوہ خلانده برخہ دہ، چہ پہ ہغہ کی یی نہ یواخی تر بنخو بلکی تر دہرو نارینہ علماؤ ہم لور حیثیت درلود.

حضرت علی رضی اللہ عنہ چہ کلہ کوفہ داسلامی خلافت دارالخلافتہ وگزر اوہ نو ہغہ وخت خرنگہ چہ دمشرانو صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم یو لوی شمیر لہ مدینہ منورہ خخہ وتلی اونورو بنارونو تہ تللی وو، نو پہ مدینہ منورہ

کې چې په کوم چاباندې د علم ، تفقه او فتاوی بنی کلورین و دهغوی له
ډلې یوه هم ام المؤمنین حضرت عائشهؓ هم وه.

او بیا چې کله صحابه کرامو په ټولو اسلامي ملکونو کې دین او علم ډېره
بله کړه هغه وخت بیا ام المؤمنین حضرت عائشهؓ د اسلام په ستره
درسگاه نبوي حجره کې اوسېدله ، ماشومان ، بنحې ، او هغه نارینه چې
حضرت عائشهؓ ورڅخه پرده نه لرله ، هغوی ټول به حجرې ته دننه
ورتلل ، او نور د علم او دین تربي خلک به له حجرې دباندې په نبوي
جمات کې دهغې په علمې او تعلیمي مجلس کې شریک کېدل ، او په
دروازه به پرده خوړنده وه ، او هغهؓ به د پردې ترشا ناسته وه ، او په
همدې ډول به د سوال ، ځواب او ښوونې او زده کړې سلسله روانه وه.

له دې علمي ناستې پرته به هم هغېؓ د کورنۍ د ماشومانو نجونو او
هلکانو ، او دکلي یتیمو ماشومانو ښوونه او روزنه کوله ، او همداراز به
هر کال د حج په وخت هم د (حرا) غره او (ثبیر) نومي ځای ترمنځ دهغېؓ
خیمه درېدله ، علم او عرفان تربي به له لري لري ملکونو څخه ډلې ډلې
راتلل ، او دخیمې په شاوخوا کې به درس په حلقه کې گډون کاوه ، او
خپله علمي تنده به یې سروله ، او همدا وجه وه چې د تابعینو په زمانه کې
ددې دور ټولو علماؤ له هغې حضرت عائشهؓ څخه د علم او پوهې په
لاره کې گټه ترلاسه کړې وه.

فضائل او مناقب

دالله ﷺ په دربار کې رتبه:

دالله ﷺ په نزد دهغې ﷺ څه مرتبه وه؟ ددې اندازه له دې څخه په ښه ډول کېدلای شي چې:

(۱) الله ﷺ دهغې دپاکلمني په اړه اولس اياتونه نازل کړي چې تراوسه دقرآن کریم یوه برخه دي ، او که خدای کول چې تل تر تله به دهغې ﷺ دلورشان او عظمت له پاره یو ښکاره ثبوت وي.

(۲) او همداراز دهغې ﷺ په برکت الله ﷺ دتیمم حکم نازل کړی ، او دتول امت له پاره یې داساني لاره خلاصه کړه.

(۳) دالله ﷺ په اجازه سره جبرائیل ﷺ دعائشې ﷺ یو تصویر نبي ﷺ ته راوړی او وې ویل: دابه په دنیا او اخرت کې ستاکورودانه (ښځه) وي.

(۴) او همدا راز رسول الله ﷺ هغې ته جبرائیل ﷺ له لوري سلام راوړی.

(ان جبرئیل یقرأ عليك السلام)

رواه البخاری کتاب الاستئذان (۵۶۸۳) ومسلم کتاب فضائل الصحابة

(۴۴۷۹) والترمذی کتاب الاستئذان (۲۶۱۷)

د رسول الله ﷺ له نظره دهغې ﷺ رتبه:

د رسول الله ﷺ په دربار کې دهغې ﷺ عظمت او دمرتبې لوړوالی هم له چا

پتہ نہ دہ بلکہ دعا مہاو خاصو خلکو تر منخ یو منل شوی حقیقت دی

(۵) حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ قَالَ سَمِعْتُ مَرَّةَ الْهُدَانِيَّ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ.
رواه البخاری کتاب احادیث الانبیاء (۳۱۷۹) ومسلم کتاب فضائل الصحابة (۳۳۵۹) والترمذی کتاب الاطعمة (۱۷۵۷)

ژباړه: رسول الله ﷺ وويل: عائشه په ټولو بنځو باندې دومره فضيلت او غور والی لري لکه چې (ثريد) وړه شوې مړی په نور خورا کونو باندې فضيلت لري

(ثريد) هغې مړی ته ويل کيږي: چې په شورواو بل کتخ کې وړه شوې وي، چې دا ډول خوراک په عربو کې تر ټولو غوره او خونډور خوراک و.

(۵) حَدَّثَنَا مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ قَالَ خَالِدُ الْحَدَّاءُ حَدَّثَنَا عَنْ أَبِي عُمَانَ قَالَ حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَهُ عَلَى جَيْشِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ عَائِشَةَ (الحديث)

رواه البخاری کتاب المناقب (۳۳۸۹) ومسلم کتاب فضائل الصحابة (۴۳۹۷) والترمذی کتاب المناقب (۳۸۲۰)

ژباړه: حضرت عمرو بن العاص رضی الله عنه وایي: له رسول الله ﷺ څخه مي پوښتنه وکړه: په خلکو کې تر ټولو زیات څوک در باندې گران دی؟ رسول الله ﷺ وويل حضرت عائشه (رضی الله عنها).

(۷) یو ځل بیا نبی ﷺ وویل:

(لَا تُؤْذِنِي فِي عَائِشَةَ فَإِنَّ الْوَحْيَ لَمْ يَأْتِنِي وَأَنَا فِي ثَوْبِ امْرَأَةٍ إِلَّا عَائِشَةَ)

رواه البخاري كتاب الهبة (۲۳۹۳) ومسلم كتاب فضائل الصحابة (۴۴۷۱)

والترمذي كتاب المناقب (۳۸۱۴)

ژباړه: (د غیر اختیاري کار په اړه راڅخه غوښتنه مه کوی) دعائشي په اړه

تکلیف مه راکوی ځکه چې له حضرت عائشي پرته دهیڅ ښځې په بستره

کې ماته وحې نه ده راغلې

(۸) یو ځل نبی ﷺ فاطمې ؓ ته وویل:

(ای بنیة الست تحبین ما احب فقالت بلی فقال فاحبی هذه لعائشة)

رواه البخاري كتاب الهبة (۲۳۹۳) ومسلم كتاب فضائل الصحابة (۴۴۷۲)

والنسائي كتاب عشرة النساء (۳۸۸۳)

ژباړه: مگر انې لوري! ایا ته له هغه شي سره مينه نه لري له کوم سره چې زه

مینه لرم؟ فاطمې ؓ وویل: ولي نه (يعني زه به له هغه شي سره هر و مرو

مینه کوم له کوم شي سره چې ته مينه لري) بیا نبی ﷺ وویل: نو بیا له

حضرت عائشي سره مينه کوه)

(۹) رسول الله ﷺ ته د ژوند په وروستيو کې دمساوک ور ژوونکې هم

عائشه ؓ وه، رسول الله ﷺ چې دنورو ښځو په حجرو کې و نوله سختې

ناروغي سره سره به يې بیا هم پوښتنه کوله چې نن کومه ورځ ده؟ گواکې

دحضرت عائشہؓ دنمبر دورھی انتظار یی کاوہ، نو همدا وچی رسول
الله ﷺ دنورو بنحو پوہ غوبنتنه او خوبنه دحضرت عائشہؓ حجری ته راغی

(حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ عَنْ هِشَامِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ
حَرْبٍ حَدَّثَنَا أَبُو مَرْوَانَ يَحْيَى بْنُ أَبِي زَكَرِيَاءَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ
عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ إِنَّ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَتَعَدَّرُ
فِي مَرَضِهِ أَيُّنَ أَنَا الْيَوْمَ أَيُّنَ أَنَا غَدًا السُّبْطَاءُ لِيَوْمِ عَائِشَةَ)

رواه البخاری کتاب الجنائز (۳۰۰) ومسلم کتاب السلام (۴۰۲۵) والترمذی
کتاب الدعوات (۲۴۱۸) وابن ماجه

دامت دسترو علماؤا و مشرانو له نظره

(۱۰) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ الرَّبِيعِ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ
سَلَمَةَ الْمُخْزُومِيُّ عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ مَا أَشْكَلَ
عَلَيْنَا أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثٌ قَطُّ فَسَأَلْنَا عَائِشَةَ إِلَّا
وَجَدْنَا عِنْدَهَا مِنْهُ عِلْمًا (رواه الترمذی کتاب المناقب (۳۸۳۸))

ژباړه: ابو موسیؓ وایي: چې کله به هم مور (صحابه کراموؓ) ته
کومه ستونزمنه او مشکله مسئله راپېښېدلې، او مور به له حضرت
عائشہؓ څخه پوښتنه کوله نو هغهؓ به پرې خبره، او پوه وه.

(۱۱) عن موسى بن طلحة قال ما رايت احدا فصحا من عائشة.

(موسی بن طلحةؓ وایي: تر عائشہؓ څو کس هم فصیح می څو ک نه دی لیدلی)

(۱۲) د تابعینو لارښود امام زهري رحمۃ اللہ علیہ وايي:

حدثنا علي بن حمشاذ العدل، ثنا بشر بن موسى، ثنا الحميدى، ثنا
سفيان، عن الزهري، قال: « لوجمع علم الناس كلم، ثم علم
أزواج النبي صلى الله عليه وسلم لكانت عائشة أوسعهم علما »
المستدرک علی الصحیحین للحاکم (۶۸۱۲)

ژباړه: که د ټولو خلکو او امهات المؤمنین علم سره یوځای شي
د حضرت عائشې رضی اللہ عنہا علم تر ټولو زیات دی
(۱۳) او یو بل ځای کې ویلي:

(كانت عائشة اعلم الناس يسئلمها الاكابر اصحاب رسول الله ﷺ)

ژباړه: عائشه رضی اللہ عنہا تر ټولو خلکوښه عالمه وه، لوی لوی صحابه کرام رضی اللہ عنہم
به له هغې رضی اللہ عنہا څخه پوښتنې کولې

مړینه (وفات)

دمعاويه رضی اللہ عنہ دخلافت په وروستيو کې داته شپېته (۶۸) کلونو په عمر
په (۵۸ هـ) کال دروژې په میاشت کې ناروغه شوه او دهمدې روژې په
(۱۷) نیټه له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې. اروادې ښاده وي.

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (البقرة) (۱۵۶)

له هغې رضی اللہ عنہا څخه ښه شيان په میراث پاتې شول چې هغه کې یو ځنګل هم و، او بیا
هغه ددې دخور اسماء رضی اللہ عنہا په برخه شو، معاويه رضی اللہ عنہ هغه ځنګل په یو لک درهمه
ترې واخست، اسماء رضی اللہ عنہا هغه ټولې روپۍ په خپلو خپلوانو باندې ووېشلې.

د حضرت عائشېؓ نکاح

حضرت رسول الله ﷺ د خدیجۃ الکبریٰؓ له مړینې وروسته ډېر خفه و، د عثمان بن مطعونؓ بنځه خوله بنت حکیمؓ ورته راغله او وې ویل:

یا رسول الله تاسو بله نکاح وکړئ!

نبي ﷺ وویل: له چا سره یې وکړم؟

خولهؓ وویل: کونډې او پېغلې هر ډول نجونې شته له چا سره موچې خوښه وي له هغه سره واده وکړئ.

نبي ﷺ وویل: هغه څوک څوک دي؟

خولېؓ وویل: کونډه خو سوده بنت زمعهؓ ده، او پېغله د ابوبکرؓ لور عائشهؓ ده.

نبي ﷺ وویل: سمه ده ښه به داوي چې دعائشېؓ په اړه دهغې له کورنۍ سره خبره وکړئ.

خولهؓ د ابوبکر صدیقؓ کره ورغله او له هغه سره یې د نبي ﷺ له پاره دعائشې د واده خبره یاده کړه. ابوبکرؓ وویل: خولې! عائشه خو د نبي ﷺ ورپه ده (نو هغه به له نبي ﷺ سره نکاح څه ډول وکړای شي؟) خولهؓ بېرته نبي ﷺ ته راغله او په دې اړه یې له نبي ﷺ څخه پوښتنه وکړه. نبي ﷺ وویل: ابوبکر زما اسلامي ورور دی، او اسلامي وروڼو ترمنځ دوستي او یوبل ته لونی ورکول روادي.

کله چې دامسئله ابوبکرؓ ته معلومه شوه، نو په ډېره خوشحالي سره

یہی دا مبارکہ دوستی ومنلہ، خوخرنگہ چہ تردی وپانڈی عائشہؓ دجیرین مطعم دزوی پہ نوم دکپدلو پرپکرہ شوی وہ، خکہ خو ضروری وہ چہ لہ هغوی خخہ پوہنتنہ وکری، نو ابوبکرؓ دجیرین مطعم کرہ ورغی، او لہ هغوی خخہ یی وپوہنتل: تاسو غوہنتل چہ دعائشی وادہ لہ خپل زوی سرہ وکری، اوس پہ دی اہہ ستاسو خہ رایہ دہ؟ (خوخرنگہ چہ تردی وختہ دجیرین مطعم کور نی

اسلام نہ و قبول کری، نو خکہ، دھغہ بنخہ وویل: کہ دانجلی زمور کورته راشی نو زمور زوی بہ ہم بی لاری او دخپلو پلرونو او نیکونو لہ دین خخہ واپہ وی، او دی کارته مور پہ ہیخ صورت ہم تیار نہ یو

ابوبکر چہ لہ هغہ خایہ راستون شونو خولیؓ تہ یی وویل: دادوستی زما قبولہ دہ، او رسول اللہ ﷺ چہ کلہ ہم وغواری دنکاح ترلو لہ پارہ راتلای شی، لہ دی وروستہ نبی ﷺ دابوبکرؓ کرہ ورغی او لہ عائشیؓ سرہ نکاح وترلہ، ولور (مہر) یی خلور سوه درہمہ ویاکل شو

(رواہ البخاری کتاب المناقب ۳۶۰۵) و مسلم کتاب النکاح (۳۷۲۳) والنسائی کتاب النکاح (۳۲۰۳)

دام المؤمنین مدینہ منورہ تہ ہجرت

دحضرت عائشیؓ لہ نکاح وروستہ نرڈی درہ کالہ هغہ دخپل مور او پلار پہ کور کی تہر کرل، پہ دی درہ کلونو کی دوه کالہ درہ میاشتی پہ مکہ مکرمہ کی، او پاتی او ہ یا اتہ میاشتی لہ ہجرت وروستہ پہ مدینہ منورہ کی تہر کرل. او دہجرت کیسہ یی داسی وہ:

د اښښه حضرت عائشهؓ په خپله داسې بيانوي، او وايي: در رسول الله ﷺ ورځنی عادت داسې و چې هره ورځ به سهار او يا ماښام زموږ کره راتلو، يوه ورځ دخپل عادت خلاف په غرمه کې زموږ کره په داسې ډول راغی چې مخ مبارک يې په څادر پټه کړې و، په دې وخت کې له حضرت ابوبکرؓ سره دهغه دواړې لوني عائشه او اسماءؓ ناستې وې، رسول الله ﷺ په لوړ غږ وويل: ابوبکره يوه شېبه نور خلک له ځانه لرې کړه، زه غواړم چې درسره څو ضروري خبرې وکړم.

حضرت ابوبکرؓ وويل: يا رسول الله دلته پردي خلک نشته يواځې ستا خپل خپلوان دي راځئ راشئ. رسول الله ﷺ کور ته راتوت او له ابوبکر سره يې دهجرت خبره ياده کړه، عائشه او اسماءؓ په دواړو دهغوی له پاره د سفر سامان تيار کړ، او دواړو له خپل گران او پلارني ټاټوبي سره مخه ښه وکړه، او مخ په مدينه روان شول، او خپل ټول کور او دکورنۍ غړي يې دښمنانو ته پرېښودل.

او چې کله په مدينه کې حالات سم شول نو بيا رسول الله ﷺ مدينې ته دخپلې کورنۍ در او ستلو له پاره زيد بن حارثهؓ او يو غلام ابورافعؓ دمکې په لوري ولېږل او همداراز ابوبکرؓ هم يو سپری مکې مکرمې ته وليږو. هغه عبدالرحمن بن ابي بکر له خپلې مور ام رومان او دواړو خوښو عائشه او اسماءؓ سره يوځای له مکې څخه دمدينې په لور روان کړل. په کوم اوښ چې ام رومان او عائشهؓ سپرې وې په لاره کې هغه اوښ و ترهېدو، او په تېزو منډو يې شروع وکړه، داسې لاره کې هغه اوښ و ترهېدو، او په تېزو منډو يې شروع وکړه، داسې ښکارېدله چې اوس به کجاوه ترې ولوېږي، اوس به کجاوه ترې

ولو پېري، او بن په ډېره تيزي سره منډې وهلې ام رومان رضي الله عنه په خپلې گرانې لور حضرت عائشې رضي الله عنها باندې وېرېدله او په چيغو چيغو يې ژړل، په پای کې له څو ميله مزله وروسته او بن راوگرزول شو او دام رومان زړه په کرار شو او او بن کې يې ودرېدلې (رواه البخاري، باب الهجرة (۳۹۰۵)، طبقات النساء، سيرت عائشې په حواله)

درسول الله کور ته دعائشې راتلل (واده)

حضرت عائشې رضي الله عنها چې کله مدينې ته هجرت وکړ نو هغله يې له خپلو خپلوانو سره د بنو حارث بن خزرج په محله کې استوگنه شوه او دلته يې له خپلې مور سره يو ځای وه، يا اته مياشتې تېرې کړې، دمدينې منورې داوبواو هوا دنه سمون له امله به ډېر وخت مهاجرين صحابه کرام ناروغه وو، خپله ابوبکر او دهغه لور حضرت عائشه رضي الله عنها هم ناروغه شول، ناروغي دومره زياته شوه چې دحضرت عائشې رضي الله عنها دسر ټول وېنستان ورېژدل دحضرت عائشې له روغتيا وروسته حضرت ابوبکر رضي الله عنه دحضرت رسول الله صلى الله عليه وسلم کره ورغی او ورته وې ويل: يا رسول الله! نور ولې خپله ښځه خپل کور ته نه راوړې؟ حضرت رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: اوس له ما سره د مهر (لور) اداء کولو له پاره روپۍ نشته، ابوبکر رضي الله عنه وړاندیز وکړ چې زما له مال څخه يې واخله.

بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم دوولس اوقبي او نش (يعنې سل روپۍ) له ابوبکر رضي الله عنه څخه په قرض واخستلې او عائشې رضي الله عنها ته يې وروړلې، بيا دانصارو ښځې د ناوې وړلو له پاره د ابوبکر رضي الله عنه کورته ورغلې، ام رومان رضي الله عنها

عائشیؓ ته ورغبر کرل ، په دې وخت کې عائشی له خپلو ملگرو سره په (ناوکیانو) باندې لوبې کولې . مور خپله گرانه لور تر لاس و نیوله او لاس ، مخ یې ور پرېمنخل و پښتان یې ورپاک کرل او بیا یې هغه کوټې ته راوستله چې دانصارو بنڅې (ور او الې) په کې د ناوې دورلو په انتظار ناستې ولې ، کله چې ناوې کوټې ته ور دننه شوه ، نو ټولو مېلمنو (وراوالو) په یوه خوله په لور او خوشحاله کونکي غږ سره وویل: **علی الخیر والبرکة وعلی خیر طائر** یعنی ستا راتلل دي په خیر او برکت سره وي، او د ناوې تود هر کلی یې وکړي.

لږ وروسته حضرت رسول الله ﷺ خپله هم راغی. اسماء بنت یزیدؓ چې دعائشی ملگرې وه هغه وایي: چې په دې وخت کې د رسول الله ﷺ او نورو مېلمنو له پاره له یوې پیالې پیو پرته بل هیڅ شی په کور کې نه و ، نو هغه یوه پیاله پي د نبی ﷺ مخې ته وړاندې شولې ، حضرت رسول الله ﷺ هغه ومنلې ، او له هغه پیالې څخه یې څه پي وڅښلې او پاتې نورې یې عائشیؓ ته ورکړې ، خو هغه و شرمېدله ، اسماءؓ وایي: ما ورته وویل: داد حضرت رسول الله ﷺ والی ده مه یې واپس کوه ، نو هغې له شرمېدلو سره سره پیاله واخستله او څه پي یې ترې وڅښلې ، بیا یې پیاله کېښودله ، حضرت رسول الله ﷺ حضرت عائشیؓ ته وویل: پیاله خپلو ملگرو ته د څښلو له پاره ورکړه ، موږ وویل: یا رسول الله ﷺ دا وخت زموږ زړه د پیو څښلو ته نه کیږي ، حضرت رسول الله ﷺ وویل: دروغ مه وایئ ، ځکه چې دهر سړي یو یو دروغ لیکل کیږي . په دې ډول د رسول الله ﷺ او عائشیؓ له نکاح څخه تر واده پورې ټول

دودونه په ډېره سادګي او بې تکلفي سره سرته ورسېدل.
 (رواه مسلم کتاب النکاح (۲۵۴۸، ۲۵۴۷)، وابوداؤد کتاب النکاح (۱۸۱۱)،
 وابن ماجه کتاب النکاح (۱۸۲۲)، واحمد باقی مسند الانصار

درسول الله ﷺ دعائشي د خوب خیال ساتل

حضرت عائشهؓ وايي: یوه شپه چې رسول الله ﷺ له ماسره و، رسول
 الله ﷺ خپل خادر کېښود او خپلې یې ویستلې، ماهغه (خادر او خپلې)،
 درسول الله ﷺ تر پښو کېښودل.

حضرت رسول الله ﷺ په اړخ پرېوت، بیا هغه تر دوامره وخته پورې داسې
 پروت و، ترڅو چې زه ویده شم، (کله چې یقین شو چې زه ویده یم) نو بیا
 یې ډېر په سوکه سره خادر واخیست، او خپلې یې په پښو کړې او له کوره
 څخه دباندې ووت، او په ډېر سوکه سره یې دروازه بنده کړه، نو ما هم
 خپل ځان په جاموکې بڼه ونغښت او په حضرت رسول الله ﷺ پسې له شار
 وانه شوم، تردې چې حضرت رسول الله ﷺ (جنة البقیع) نومې هدیرې ته
 ورسېدو، بیا هغه ﷺ هلته تر ډېروخته پورې ولاړ و، بیا یې درې ځله
 خپل لاسونه پورته کړل او دعاء یې وکړه، بیا ډېر په چټکي سره بېرته
 راوگرزېدو، او زه هم په چټکي سره د کور په لور روانه شوم، او تر حضرت
 رسول الله ﷺ دمخه کورته ورسېدم، زه چې کله پرېوتم حضرت رسول
 الله ﷺ کورته رادننه شو، او ماته یې ډېر په مینه وویل: عائشي ته
 وېرېدلې او نا کراره ولې یې؟

حضرت عائشهؓ وايي: ما ورته وویل: یا رسول الله ﷺ! هیڅ خبره نه ده،

حضرت رسول الله ﷺ وویل: ته راته وایي؟ او که (لطيف، او خير) خدای ما خبر کړي؟ حضرت عائشي ؓ وویل: یا رسول الله! زما مور او پلار دې له تا قربان شي او بیا یې ټوله کيسه حضرت رسول الله ﷺ ته واوروله.

رسول الله ﷺ ورته وویل: ایا هغه سیوری ستا و چې تر ما له مخه ښکاره کېدو؟ ما ورته وویل: هو هغه زما و. بیا رسول الله ﷺ زه (دناز په توگه) یوه څپیره ووهلم چې په هغه سره زه لږ خفه شوم، بیا یې راته وویل: ایا ته داگمان کوي چې الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ به له تاسره بې انصافي کوي؟

حضرت عائشي ؓ وویل: ایا خلک چې هر څومره خبره پته کړي الله ﷻ پرې پوهیږي؟ رسول الله ﷺ وویل: هو پرې پوهیږي، ماته جبرائیل ؑ هغه وخت راغلی و چې کله تازه لیدلی وم، بیا هغه راته په سوکه او تیت غږ سره خبره وکړه او ما هم ورته په تیت غږ ځواب ورکړ، چې ته یې نه واورې. او ستا دې پردگي له امله جبرائیل ؑ ستا خوا ته نه راغی. او کله چې ما گمان وکړ چې ته ویده شوي، نو ځکه مې ته له خوبه وینښه نه کړې، ما وېل داسې نه چې په راوینسولو سره ته ونه وېرېږي.

بیا جبرائیل ؑ نبي ﷺ ته وویل: ستا رب حکم درکوي چې په (جنة البقيع) نومې هدیره کې د ښځ شویو خلکو خواته ورشه، او هغوی ته د مغفرت او بخښني دعاء وغواړه.

حضرت عائشي ؓ پوښتنه وکړه: یا رسول الله ﷺ مور هغوی ته څه ډول دعا وکړو؟ رسول الله ﷺ وویل: تاسو داسې وواياست:

السلام على اهل الديار من المؤمنين والمسلمين وسرحم الله
المستقدمين منا والمستأخرين وإنا ان شاء الله للاحقون

سلام دي وي په مومنانو او مسلمانو نارینه او ښځینه وو باندې ، چې په دې کورونو کې اوسېږي (یعني په دې قبرونو کې خښ کړل شوي دي) او الله ﷻ دې زموږ په هغه وروڼو او خوښو باندې ورحمېږي څوک چې تر موږ مخکې له دې نړۍ تللي دي، او په هغو باندې هم څوک چې وروسته پاتې دي (یعني تر اوسه ژوندي دي) له شک پرته به موږ هم (یوه ورځ) که خدای کول (ان شاءالله) له تاسو سر یوځای کیږو (یعني موږ به هم یوه ورځ مړه کیږو)

د ناز مقام یې دومره و

یوه ورځ حضرت عائشهؓ له حضرت رسول الله ﷺ څخه په کومه خبره خفه شوې وه، او مخ یې په بل لور اړولی و ناسته وه، په همدې حال حضرت رسول الله ﷺ ته د کجورو یوه تحفه (ډالی) چار اوږه، او حضرت رسول الله ﷺ هغه قبوله کړه.

حضرت رسول الله ﷺ دوه کجورې واخستلې او د حضرت عائشېؓ مخې ته یې کېښودلې او ورته یې وویل: ای حمېرا! واخله دا کجورې د الله ﷻ په نوم وخوره. حضرت عائشېؓ له نازه ورته وویل: ایا تر دې وړاندې مې بیا ستا د پلار په نوم باندې خوړلې؟

حضرت رسول الله ﷺ چې د حضرت عائشېؓ له لوري داسې ځواب واورېد نو ترډېره مسکې مسکې و او په سوکه سوکه یې خندل.

(مستدرک حاکم)

گرانی لوری! ایا ته له هغه چاسره مینه کوی له

چاسره چې زه مینه کوم؟

حضرت رسول الله ﷺ تر خپله وسه په ټولو اختیاري کارونو کې له خپلو بنځو (ازواج مطهراتو) سره له عدل او انصاف څخه کار اخیست، او گرانو بنځو بیا غوښتل چې د زړه مینه کې دې هم برابري وي، خو څرنگه چې د زړه مینه یو غیر اختیاري کار دی او په هغه کې برابري دانسان د وس خبره نه ده، او څرنگه چې حضرت رسول الله ﷺ تر ټولو زیاته مینه له حضرت عائشېؓ سره لرله، نو ځکه هغوی غوښتل چې په دې غیر اختیاري کار (د زړه په مینه) کې دې هم برابري وي، او په همدې لړ کې هغوی یوه ورځ حضرت فاطمهؓ رسول الله ﷺ ته وروولې، حضرت فاطمېؓ له رسول الله ﷺ څخه کورته د ورتللو اجازه وغوښتله، رسول الله ﷺ هغې ته اجازه ورکړه، حضرت فاطمهؓ کورته رادننه شوه او وې ویل: زه ستا نورو بنځو درته رالېږلې يم او هغو د ابوقحافه (ابوبکر) ﷺ دلور (عائشېؓ) په اړه د عدل او انصاف غوښتنه کوي

حضرت رسول الله ﷺ وویل: گرانی لوری ایا ته له هغه چاسره مینه نه کوي، له چاسره چې زه مینه کوم؟ حضرت فاطمېؓ وویل: ولي نه؟ زه هم له هغه چاسره مینه لرم، نور رسول الله ﷺ حضرت فاطمېؓ ته وویل: بس ته هم له عائشېؓ سره مینه کوه. کله چې حضرت فاطمېؓ د حضرت رسول الله ﷺ دا خبره واورېدلې نو سمدلاسه له هغه روانه شوه او نورو بنځو (ازواج مطهراتو) ته یې ټوله کیسه واوروله.

ہغوی بیا له فاطمیؓ خخه غوبستنه و کره چي رسول الله ﷺ ته ورشي او له هغه خخه د عدل (د زړه په مینه کې د برابرې) غوبستنه وکړي، خو څرنگه چې فاطمیؓ ته له حضرت عائشېؓ سره د حضرت رسول الله ﷺ دمینې او محبت درک شوی ؤ او د رسول الله ﷺ خبره یې اورېدلې وه نو له بیا ورتللو خخه یې انکار وکړ او وې ویل: په خدای ﷻ قسم چې په دې اړه به بیا هیڅکله له رسول الله ﷺ سره خبره یاده نه کړم.

بیا هغوی (ازواج مطهراتو) حضرت زینب بنت جحشؓ حضرت رسول الله ﷺ ته ور ولېږله حضرت عائشهؓ وایي: یواځې زینب بنت جحشؓ وه چې د رسول الله ﷺ په نزد یې په مرتبه کې زما مقابله کوله، د دین په لحاظ، او له الله ﷻ خخه دوېرېدلو، روښتونولي او زړه سوي په لحاظ مې تر هغې زیات هیڅوک نه ولیدلی...!

ام المؤمنین زینب بنت جحشؓ نبی ﷺ ته ورغله، او کور ته د ورننوتلو اجازه یې وغوښتله، دا وخت رسول الله ﷺ دعائشېؓ کره داسې پروت و لکه څرنگه چې د فاطمیؓ دراتلو په وخت هغله و. زینبؓ ته یې اجازه ورکړه، (هغه کور ته رادننه شوه) او رسول الله ﷺ ته یې وویل: ستا ازواج مطهراتو زه رالېږلې یم هغوی له تاخخه د ابو قحافه دلور (عائشې) په اړه د عدل او انصاف غوښتنه کوي.

(رواه البخاری کتاب الهبة (۲۳۹۳) و مسلم کتاب فضائل الصحابه (۲۳۲۲))

ديوي حبشي بنخي لوبه کتل !

حضرت عائشهؓ وايي: حضرت رسول الله ﷺ ناست و چي مور يو ناخايه شور او او زونه واور بدل ، او د ماشومانو نارې مو تر غوږو شو . کله چي رسول الله ﷺ ور پورته شو ، وې ليدل چي يوه حبشي مېرمنه د ماشومانو په وړاندې يو حيرانوونکې لوبه کوي ، او نخيري ، او خلک ترې چاپېر دي . رسول الله ﷺ عائشيؓ ته وويل: عائشي! هغه وگوره؟ عائشهؓ راغله او د رسول الله ﷺ په اوږه يې خپل مخ مبارک کېښود (داوږې او سر تر مېنځ يې) دهغې بنخي لوبه کتله .

لږ وروسته رسول الله ﷺ عائشي ته وويل: زړه دې مور شو؟ زړه دې مور شو؟ په هر ځل به ماوېل: نه (زه يې گورم) او دا خبره مې له دې نه کوله چي دلوبي کتلوسره مې مينه وه ، بلکې ماغوبنستل د حضرت رسول الله ﷺ په زړه کې له ماسره دميني کچه ځان ته معلومه کړم ، چي له حضرت رسول الله ﷺ سره زما څومره قدر دی؟ تر هغې پورې داسې ولاړ و چي حضرت رسول الله ﷺ ستړی شو . په دې وخت حضرت عمرؓ هلته تېر شو دهغه له وېرې خلک سره وتښتېدل . حضرت رسول الله ﷺ وويل: زه جني او انساني شيطانان وينم چي هغوی د عمر له وېرې په تېښته دي ، له دې وروسته بيا عائشه رالږې شوه .

(رواه الترمذي كتاب المناقب عن رسول الله (ص ۲۲۰))

د حضرت رسول الله ﷺ دا خبره: چي زه جني او انساني شيطانان وينم چي له دې ځايه تښتي، دا په دې لحاظ سره وه چي هغه خلک په بېخايه لوبه

اخته و، او کېدای شي چې کوم ناخوښه خبره به هم پکې وه، خو حرام کارونه پکې نه وو، ځکه که داسې وای؛ نو بیا دا څنگه شونې وه چې حضرت رسول الله ﷺ دې خپله هم گوري او عائشې ته دې هم دکتلو اجازه ورکړي.....؟ (تحفة الاحوذی)

د رضاعي پلار له ورور څخه پرده کول

حضرت عائشهؓ وايي: زما درضاعي پلار (ابو القعيس) ورور (افلح نوم سړي) د پردې تر نازلیدلو وروسته، زما کره دراتللو اجازه وغوښتله، ما وويل: تر څو چې په دې اړه له حضرت رسول الله ﷺ څخه د شرعي حکم پوښتنه ونه کړم، تر هغه وخت کورته درانتوتلو اجازه نه ورکوم.

کله چې حضرت رسول الله ﷺ راغی نو حضرت عائشېؓ ټوله کيسه ورته واوروله، حضرت رسول الله ﷺ وپوښتل: ته له دې کار څخه څه شي راگرزولې وې، چې خپل رضاعي تره ته دراتللو اجازه ورکړې؟ حضرت عائشهؓ وايي: ما ورته وويل: يا رسول الله! نارينه خوماته پي (شيدې) نه دي را کړې؟ (د هغه له افلح سره هيڅ تر او نشته، ځکه چې هغه ددې ښځې لېور دی) حضرت رسول الله ﷺ چې دا خبره واورېدله نو وې ويل: افلح ته کورته دراتللو اجازه ورکوه ځکه چې هغه ستا رضاعي تره دی. لاس دې سپېره (مه) شه.

رواه البخاری کتاب النکاح باب ابن الفحل (۲/۷۲۳) کتاب الادب باب قول

النبي ﷺ تربت يمينك (۲/۹۰۹)

د حضرت عائشېؓ په رسول الله باندې غیرت کول

حضرت عروهؓ وایي: ام المؤمنین عائشېؓ ویل: یو ځل رسول الله ﷺ د شپې وخت زما له کوتې څخه د باندې وتلی و، زه په دې خبره غیرت و نیوم، بیا رسول الله ﷺ بېرته راغی چې زما حال ته یې وکتل وې ویل: عائشې څه پېښه ده؟ تاته خو غیرت نه درغی؟ عائشېؓ وویل: زما په څېر بنځه به ستاسو په څېر خاوند باندې ولې غیرت نه کوي؟

حضرت رسول الله ﷺ وویل: ایا تاته خپل شیطان راغلی و؟ عائشېؓ وپوښتل: یا رسول الله ﷺ! ایا له ماسره هم شیطان شته؟ حضرت رسول الله ﷺ وویل: هو! حضرت عائشېؓ وپوښتل: ایا له هر انسان سره شیطان وي؟ حضرت رسول الله ﷺ وویل: هو. بیا حضرت عائشېؓ پوښتنه کړه: یا رسول الله ﷺ ایا له تاسو سره هم شته؟

حضرت رسول الله ﷺ وویل: هو! خوزما رب دهغه په مقابله کې زما مرسته کوي. نو هغه مسلمان شوي او یا زه ترې ساتل شوی يم.

رواه احمد باقی مسند الانصار (۲۳۷۰) و مسلم باب صفة القيامة (۵۰۳۵)

د حضرت عائشېؓ ذهانت او پوهه

حضرت عائشهؓ وایي: یوې بنځې له رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه: یا رسول الله ﷺ! د پاکي له پاره غسل څه ډول وکړم؟ حضرت رسول الله ﷺ وویل: د پمبه (کپا) یوه خوشبویه توتیه واخله او په هغې سره اودس وکړه. هغې بنځې وویل: په پمبه سره به څه ډول اودس کوم؟

حضرت رسول الله ﷺ وویل: په هغه سره اودس کوه . هغې بنځې بیا وویل: زه په هغه څه ډول وکړم؟ بیا حضرت رسول الله ﷺ د الله ﷻ تسبیح بیان کړه او له هغې بنځې څخه یې مخ واړاوه، ام المؤمنین حضرت عائشهؓ په دې وخت کې د حضرت رسول الله ﷺ په مجلس کې ناسته وه. هغه د حضرت رسول الله ﷺ په موخه (مقصد) باندي پوه شوه. نو حضرت عائشهؓ هغه مېرمنه له ځانه سره کړه، او هغې ته یې د حضرت رسول الله ﷺ مراد او موخه وروپېژندله.

رواه النسائي كتاب الغسل (۳۲۳) والبخاري كتاب الحيض (۲۰۳) ومسلم كتاب الحيض (۲۹۹)

دام المؤمنین عائشي قران پوهنه

يو ځل يو چا له حضرت عائشيؓ څخه د دې آيت دمطلب په اړه وپوښتل:

(لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ) (البقرة: ۲۸۶)

ژباړه: الله ﷻ هېڅوک تر خپل وس زيات نه مكلف كوي، هر څه چې كوي دهغه گټه او زيان به هغه ته رسېږي.

اول دې آيت سره سره يې لاندې آيت هم وړاندې كړ:

من يعسر وعايجز به (النساء: ۱۳۳)

هر څوك چې بد كوي دهغه بدله به هغه ته ور كوله كيږي.

په اصل کې د پوښتونکي موخه او مطلب دا و، چې که داروښتياوي نو بیا د الله ﷻ د مشفرت او رحمت شان څه شو؟ او بیا د خلاصون او نجات هیله ولې لرو؟

حضرت عائشہؓ وویل: کله چي ما له رسول الله ﷺ خخه ددي آيت دتفسير په اړه پوښتنه کړې ده له هغه وخت تراوسه پورې ، لومړی سړی ته يې چي له ما خخه ددي آيت په اړه پوښتنه کوي .

بيا يې وويل: دالله ﷺ خبره سهي ده ، خو الله ﷺ د خپلو بندگانو وړې وړې گناوې په لږ ازموينبت او مصيبت سره په اخته کولو باندې بخښي . مسلمان کله ناروغه کيږي ، کله بيا بل کوم مصيبت پرې راځي ، تر دې چي کله ناکله په جيب کې کوم شی واچوي او بيا ترې هېرشي ، او دهغه په پلټنه پسې پرېشانه شي (يعنې ددي ټولو مصيبتونو له امله هغه ته دمغفرت او رحمت دروازي خلاصيږي) او پايله يې داسي چي لکه څرنگه چي سره زر له اوره پاک راوړي همداسې مسلمان هم له دنيا خخه پاک وړي (رواه الترمذي تفسير آيت مذکور (ص ۱۲۸/۲))

حضرت عائشهؓ غصه شوې وه

ام المؤمنین صفيېؓ ډېر ښه خوندور پخلی کاوه ، دهغې په اړه خپله عائشهؓ وايي: ماهيڅوک تر هغې ښه پخلی کونکی نه دی ليدلی . يوه ورځ صفيېؓ خوراک لومړی تيار کړ ، او په دې وخت رسول الله ﷺ د حضرت عائشېؓ په حجره کې ناست و ، حضرت صفيېؓ ديوې خادمې په لاس يې په پياله کې خوراک هلته ورو لېږو ، حضرت عائشېؓ دا دخپل ځان سپکاوی وباله او هغه پياله يې دومره په زوره په سوک وواهله چي هغه دخادمې له لاسه پر ځمکه پرېوته او ټوټه ټوټه شوه . رسول الله ﷺ د پيالې ټوټې راټوکړې او خادمې ته يې وويل: ستاسو مورته

غصه ورغله. خوشبې وروسته حضرت عائشهؓ خپله هم په خپل کار پېنېمانه شوه، نو له رسول الله ﷺ څخه يې پوښتنه وکړه: چې ددې کفاره او بدله څه ده؟ رسول الله ﷺ وويل: همداسې پيال او داسې خوراک يې کفاره ده. نو بيا صفيېؓ ته نوې پيال ورو لېږل شوه.

رواه البخاری کتاب المظالم ۳ (۲۳۰۱) و ابوداؤد کتاب البيوع (۳۰۹۶) والنسائي کتاب عشرة النساء باب الغيرة (ص ۳۸۹۳/۹۶)

له امام الانبياء سره د منډې سيالي کول

ديوي غزا په وخت حضرت عائشهؓ له حضرت رسول الله ﷺ سره په سفر کې ملگرې وه، په لاره کې رسول الله ﷺ ټولو صحابه کرامو ﷺ ته امر وکړ چې تاسو درمخکې شئ.

او بيا يې حضرت عائشېؓ ته وويل: راشه په منډه کې سيالي سره کوو، گورو چې څوک د منډې په سيالي کې بريالی کېږي؟

حضرت عائشهؓ هغه وخت له صورت څخه نرۍ وه، نو کله چې د منډې سيالي شروع شوه، نو حضرت عائشېؓ له نبي کریم ﷺ څخه د منډې سيالي وگټله، خو په دې ورځ حضرت رسول الله ﷺ هغې ته هيڅ هم ونه ويل، څو کاله وروسته بيا په همدې ډول پېښه رامنځته شوه، چې د سفر په وخت حضرت رسول الله ﷺ صحابه کرامو ﷺ ته د دمخه کېدلو امر وکړ، او حضرت عائشهؓ (چې اوس يې بدن دروند شوی ؤ، او هغه پخوانۍ کيسه يې هېره شوې وه) حضرت رسول الله ﷺ ورته وويل: راشه منډه وهو، او گورو چې څوک بريالی کېږي؟

کله چي سيالي شروع شوه نو په دې حل رسول الله ﷺ سيالي وگتله او تر عائشيؓ دمخه شو ، رسول الله ﷺ مسکي شو او وې ويل: عائشي! دا دهغي ورخي بدله ده .

رواه ابوداؤد کتاب الجهاد (۲۲۱۲) وسنن ابن ماجه کتاب النکاح (۱۶۹)

دهغي په بستره کې وحې نازل شوي

د حضرت رسول الله ﷺ له حضرت عائشيؓ سره زياته مينه وه، له همدې امله چې به خلکو کومې تحفې او ډالۍ حضرت رسول الله ﷺ ته وړاندې کولې نو د حضرت عائشيؓ د نمبر د ورخي انتظار به يې کاوه ، چې کله حضرت رسول الله ﷺ دهغي په وار و نوبيا به موږ تحفې ورته راوړو ، (ترخو چې رسول الله زيات خوشحاله شي ، د حضرت رسول الله ﷺ نورو بنځو ته دا خبره ناخوښه وه، نو دهغوی له ډلې دوه بنځې حضرت ام سلمېؓ ته راغلي او هغي ته يې وويل: اي ام سلمې! خلک حضرت رسول الله ﷺ ته د تحفو راوړلو په وخت د حضرت عائشيؓ د نمبر انتظار کوي ، لکه څرنگه چې عائشيؓ ته د دنيا پراخي خوښه ده او ضرورت ورته لري ، زموږ هم خوښه ده او اړتيا ورته لري ، حضرت رسول الله ﷺ خبر کړه! خلکو ته دې ووايي چې د حضرت عائشيؓ د نمبر انتظار دې نه کوي ، بلکې چې تاسو له هرې بنځې سره ياست هغلته دې تحفې او ډالۍ درته راوړي .

حضرت ام سلمېؓ ته چې کله موکه په لاس ورغله نو حضرت رسول الله ﷺ ته يې دا خبره وړاندې کړه ، حضرت رسول الله ﷺ چې کله دا خبره واورېدله ،

نوله هغی خخه یی مخ واراوه. بیا لروروسته حضرت رسول الله ﷺ دهغی لورته متوجه شو، حضرت ام سلمیٰؓ بیا هغه غوښتنه ترې وکړه، حضرت رسول الله ﷺ بیا مخ ترې واراوه، او په همدې ډول درېم ځل بیا هغیؓ وړاندېز وکړ او حضرت رسول الله ﷺ ورته وویل: ما د حضرت عائشېؓ په اړه مه ځوروی، عائشه خو هغه ښځه ده چې د ټولو ښځو له ډلې یواځې دهغې په بستره کې په ماباندې وحی راځي، له هغې پرته د بلې ښځې په بستره کې هیڅکله هم په ماباندې وحی نه دي راغلې.

رواه البخاری کتاب الهبة وفضلها (۳۵۱ رقم الحدیث ۲۳۸۶) کتاب المناقب باب فضل عائشة (۵۳۲)

او په نورو روایاتو کې دا خبره هم راغلې چې ازواج مطهراتو په گډه سره فاطمهؓ دې ته تیاره کړې وه چې هغه له رسول الله ﷺ سره دا خبره یاده کړي، هغې چې کله دا خبره رسول الله ﷺ ته راوړسوله، رسول الله ﷺ ورته وویل: گرانې لورې! له چا سره چې زه مینه لرم ایا له هغه سره ته مینه نه لرې؟ دنړۍ د ښځو سردارې فاطمېؓ ته همدومره ویل بس و، نو هغه بېرته راغله او بیا یې په دې اړه هیڅ خبره هم ونه کړه.

د ژوند ټوله پانگه یې یواځې (غم) و

قاسم بن محمد بن ابوبکر رضی الله عنه چې د حضرت ابوبکر رضی الله عنه لمسی دی هغه وایي: زما ورځنی عادت داسې و، چې زه به هره ورځ سهار وختي خپلې گرانې تروري حضرت عائشېؓ ته د پوښتنې له پاره ورتلم، او بیا به له هغه وروسته په بل کار په سې تللم، یوه ورځ زه له خپل

عادت سره سم دخپلې ترور کره ورغلم ، ومې لیدل چې هغه لمونځ کوي او ددې آیت مبارک په تلاوت بوخته ده:

فَمَنْ لَّيَّئِنَّا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ (الطور: ۲۷)

ژباړه: بیا الله ﷻ په مور احسان (لورپنه) وکړه او مور یې د گرم باد له عذاب څخه وساتلو

حضرت عائشهؓ په سلگو ده، او دا آیت بیا ، بیا راگرزوي، ما تر یو څه وخته پورې له لمانځه څخه دهغې ﷺ دخلاصېدلو انتظار وکړ ، خو کله چې راباندې ناوخته شو، نو له ځان سره مې وویل: لومړی به دبازار کار وکړم او بیا به راشم او دگرانې ترور پوښتنه به وکړم.

قاسم بن محمد رضي الله عنه بازار ته ولاړ کله چې دکار ترپوره کولو وروسته له هغې خوا بېرته راغی ، څه گوري چې عائشهؓ په هغه پخواني حالت کې په لمانځه ولاړه ده او همغه آیت بیا بیا راگرزوي او ژاړي (مستدرک حاکم)

زما دسترگو هیله ؛ تل انتظار ده

یو ځل حضرت رسول الله ﷺ له دباندې کور رادننه شو ، په دې وخت کې د حضرت عائشېؓ په سر باندې درد و ، چې له امله یې هغه په تکلیف وه ، حضرت رسول الله ﷺ وویل: های ؛ زما سره ! بس له همدې ورځې د حضرت رسول الله ﷺ ناروغي شروع شوه چې همدایې مرض الوفات (یا دمړینې ناروغي) شوه، او په دې ناروغي کې به یې بیا بیا پوښتنه کوله

نن کومه ورخ ده؟ نن کومه ورخ ده؟ خلک پوه شول چې د حضرت عائشېؓ دنمبر انتظار کوي، نو ځکه خلکو هغه د حضرت عائشېؓ حجرې ته بوتلو، او بيا حضرت رسول الله ﷺ د مړينې تر ورځې پورې په هغه حجره کې پاته شو، په همدې حجره کې د رسول الله د مړينې غمجنه پېښه په داسې حال کې رامنځته شوه، چې خپل مبارک سريې د حضرت عائشېؓ په ځنگون باندې ايښی و او له دې نړۍ سره يې مخه ښه وکړه.

رواه البخاری کتاب المرض باب ما جاء في مناقب النبي ﷺ، ومسلم فضائل الصحابة (۲۰۶۲) والترمذي کتاب الدعوات (۳۳۱۸)

له ناموس رسالت څخه دفاع کول

د اسلام سره دښمني، مسلمانانو ته د نقصان رسولو هڅې له هغه شروع څخه د بد بخته يهودانو فطرتي برخې وې.

ددې فطرتي برخې په بنسټ يوځل څو يهوديان د رسول الله ﷺ خدمت ته راغلل، او دخپلې ځاني او پټې پليتي له امله يې د السلام عليكم پر ځای داسې وويل: السام عليكم (يعني پرتادې مرگ راشي).

په همدې وخت عائشهؓ هم هلته شتون لاره، هغې چې دا خبره واورېدلې پوه شوه چې له (السام عليكم) څخه د يهودانو مطلب څه دی؟ او ددې څه معناده؟ حضرت عائشېؓ ته زياته غوسه ورغله هغوی ته يې په ځواب کې وويل: (مرگ دې په تاسو باندې راشي، او په تاسو دې لعنت هم وي) حضرت رسول الله ﷺ چې کله د حضرت عائشېؓ خبرې واورېدلې نو ورته

وي ويل: عائشي! سختي خبري مه كوه، حڪه چي الله ﷺ ته نرمي ڊپره خوبه ده، او دا يي هم وويل: ما د (وعليكم) په ويلوسره دهغوي خبره بپرته په هغوي باندي ورواړوله، او زموږ بښپرا دهغوي په حق كې ډېره د قبلېدلو وړده، سره له دې چې دهغوي بښپرا زموږ په هكله هيڅكله نه قبليري.

خدايه هغه ته خو هيڅ نه شم ويلاي!.....!

يو ځل حضرت عائشه او حضرت حفصه رضي الله عنهما دواړه له حضرت رسول الله ﷺ سره په سفر كې ملگري وې، په شپه كې به رسول الله ﷺ تل د حضرت عائشي رضي الله عنها كجاوې ته راتلو، او ترڅوچې به قافله روانېدلې تر هغې به رسول الله له حضرت عائشي رضي الله عنها سره خبرې اترې كولې.

يوه ورځ حضرت حفصي رضي الله عنها حضرت عائشي رضي الله عنها ته وويل: راشه او بښان سره بدل كړو، حضرت عائشي رضي الله عنها هم ورسره بښه وكړل او او بښان يې سره بدل كړل، كله چې شپه شوه، نو د تل په څېر حضرت رسول الله ﷺ د حضرت عائشي رضي الله عنها كجاوې ته راغی، چې وې كتل حضرت حفصه رضي الله عنها په كې ناسته ده، حضرت رسول الله ﷺ سلام ورواچاوه او كېناست، له بلې خوا حضرت عائشه رضي الله عنها د حضرت رسول الله ﷺ دراتگ په انتظار ده، كله چې قافله ودرېدلې نو د حضرت عائشي رضي الله عنها د صبر او زغم كاسه ډكه شوې وه، او نور يې خبره له واكه ووتله او له كجاوې څخه راكوزه شوه، دواړې پښې يې په يوه بوتې باندي كېښودلې او وې ويل: خدايه هغه ﷺ ته خو هيڅ نه شو ويلاي، خو يو مار او يا لړم راو لېږه چې ما وچيچي.

رواه البخاري كتاب النكاح باب القرعة بين النساء (۷۸۲/۲)

دعائشیؓ اود رسول اللہ ﷺ د نورو بنحو

ترمخ مینه او بی تکلفی

حضرت عائشہؓ وایبی: یو خل می حضرت رسول اللہ ﷺ ته داوړو او پیو، یا اوړو او غوړیو خوراک (حریره) تیار کړ (حریره: د حلوا ته ورته یو ډول خوراک دی چې عرب یې ډیره خوښوي) په دې وخت کې حضرت سودهؓ هم زموږ په کور کې وه، ماچې کله رسول اللہ ﷺ ته حریره راوړه نو حضرت سودهؓ ته مې وویل: ته یې هم وخوره خو هغې یې له خوړلو څه انکار وکړ، خو ما پرې ټینگار وکړ چې ته به یې خامخا خوړې، که نه نوبیا به حریره په مخ دروموړم، خو حضرت سودهؓ بیا هم له خوړلو څخه انکار وکړ، نو ما خپل دواړه لاسونه په حریره ککړ کړل او بیا مې د حضرت سودهؓ په مخ باندې راکش کړل، حضرت رسول اللہ ﷺ چې کله دا لوبه وکتل په خندا او مسکې شو.

حضرت سودهؓ وایبی: بیا رسول اللہ ﷺ ماته وویل: اوس ته هم دعائشیؓ په مخ باندې حریره ور وموږه، نو ما هم په حریره کې لاس واچول او بیا مې د حضرت عائشېؓ په مخ باندې راکش کړل، حضرت رسول اللہ ﷺ بیا وخنډل لکه چې د حضرت عائشېؓ په داسې کار یې خنډلي و.

په همدې وخت کې حضرت عمرؓ راغی او چاته یې نارې وهلې: عبدالله! عبدالله!، حضرت رسول اللہ ﷺ گمانه کړ چې عمر کورته راځي، نو موږ ته یې وویل: ځی خپل مخونه پرېمنځی.

اخرجه ابو یعلیٰ (۲۱۷/۲) وابن عساکر مثله کما فی المنتخب (۲۹۳/۲) وفی الكنز العمال (۳۰۲/۷)

درسول الله ﷺ له لوري له عائشيؓ سره مينه کول

يوخل دحضرت عائشيؓ په سر درد و، او دحضرت رسول الله ﷺ دمړينې ناروغي (مرض الوفات) هم شروع کېدلو، حضرت رسول الله ﷺ وويل: عائشي! که ته زما په ژوند کې مړه شوې، نوزه به په خپل لاس غسل درکوم او په خپل لاس به ستا دکفن او خښولو لارې چارې په مخ بيايم، او تاته به دعاوې هم کوم.

حضرت عائشيؓ له ډېرې مينې او په ناز وويل: يا رسول الله ﷺ! ته زما مړينه لمانځې او که داسې وشي نو تاسوبه بله نوې ښځه همدي حجرې ته راولئ. امام الانبياء ﷺ چې دا خبره واورېدله په خداشو.

رواه البخاري كتاب المرض، كتاب الاحكام (۲۱۶۷۷) ومسلم كتاب فضائل الصحابه (۳۳۶۹)

دحضرت عائشيؓ له خديجة الكبرىؓ سره سيالي کول

يوخل حضرت رسول الله ﷺ د خديجة الكبرىؓ ستاينه شروع کړه او ترډېره يې ستاينه کوله، حضرت عائشهؓ وايي: زما له هغې سره سيالي وشوه، حضرت رسول الله ﷺ ته مې وويل: يا رسول الله ﷺ دعربو يوه سپين سارې ښځه چې دهغې شونډې سرې وې، او له مړينې وروسته يې ډېره موده تېره شوې ده، بيا يې هم تاسو دومره صفتونه کوي الله ﷻ خو تاسوته له هغې څخه غوره ښځې درکړې دي.

ددې خبرې په اورېدلو سره د رسول الله ﷺ رنک بدل شو، او بيا يې وويل: دامې هغه ښځه ده چې خلکوزما دنبوت انکار کاوه هغې ايمان

راوړی، او چې خلکو زه دروغجن گنلم، هغې زما تصدیق کړی، او زما درینستونولي اعلان یې کړی، او کله چې خلک زما له مرستې څخه لاس په سر کېدل، هغې په خپل مال او دولت سره زما مرسته کوله، له ماسره یې غمرازي کوله، او له هغې څخه الله ﷺ ماته بچي را کړي، سره له دې چې دنورو بنځو له اولادونو څخه یې بې برخې کړی يم.

رواه احمد ج ۶ / مسند عائشه (ص: ۱۱۸) بحواله سیرت عائشه (ص: ۵۹)

د رسول الله ﷺ د فرمانبرداري یوه ځلانده مثال

حضرت عائشېؓ د نه (۹) کلونو په اوږده موده کې هیڅکله هم د رسول الله ﷺ له هیڅ حکم څخه سرغړونه نه ده کړې، بلکې که به د رسول الله ﷺ له ظاهري حال او یا اشارې څخه هم داسې ښکاریده چې داکار یې ناخوښه دی نو سمدلاسه به یې له هغه کاره لاس اخیست.

یو ځل حضرت عائشېؓ په ډېر شوق او مینه سره په دروازه باندې یوه رنگینه او انځوریزه پرده ټاکړې وه، کله چې حضرت رسول الله ﷺ کورته درانتوتلو اراده وکړه، نو په هغې پردې باندې سترگې ولگېدلې، او سمدلاسه یې په مخ مبارک باندې د ناخوښي نښې نښانې څرگندې شوې، حضرت عائشېؓ چې دا کیفیت ولید نو په ډېره پېښمانه کېدونکي ژبه یې وویل: یا رسول الله ﷺ بښنه غواړم، له ما څخه کوم داسې بېخایه کار شوی؟

حضرت رسول الله ﷺ وویل: په کوم کور کې چې د ژویو انځورونه (د ژوندیو شیانو تصویرونه) وي هغه کورته پرېښتې نه ننوزي.

ددې خبرې په اورېدلو سره سمدلاسه حضرت عائشېؓ هغه پرده وشولوله ، او هغه یې په بله بڼه کړه .

رواه البخاری کتاب اللباس باب التصاوير (ص: ۱۸۰)

د حضرت عائشېؓ دیوه سړي ترېل

د حضرت جعفرؓ د مړینې په ورځ دهغه خپلوانو ښځو په هغه په سې بیخایه ژړا کوله ، یو سړی راغی حضرت رسول الله ﷺ ته یې خبر ورکړ ، حضرت رسول الله ﷺ هم دهغه په مړینه تر کچې زیات خوړېدلی و ، او وې ویل: هغوی له دې کاره منعه کړه ، سړی ولاړی هغه ښځې یې له بې خایه ژړا څخه منعه کړې ، خو هغوی له دې کاره پر شا نه شوې ، هغه سړی بیا راغی او حضرت رسول الله ﷺ ته یې وویل: هغوی بیا هم بیخایه ژړا کوي او په منع کول سره له چیغو څخه نه راگرزي ، حضرت رسول الله ﷺ بیا ورته وویل: ورشه هغوی له دې کار څخه منعه کړه ، هغه سړی ورغی بیا یې هغوی منعه کړې ، خو ښځې بیا هم چپ نه شوې ، داسې په درېم ځل بیا حضرت رسول الله ﷺ ته راغی او دهغو ښځو شکایت یې ورته وکړ ، رسول الله ﷺ ورته وویل: دهغوی په خوله کې خاورې ورواچوه .

حضرت عائشېؓ دا ټولې خبرې اورېدلې ، هغې په غوسه سره دې سړي ته وویل: خدای ﷻ دې ستا پوزه په خاورو سپېره کړي ، نه هغه کار کوي د کوم چې حضرت رسول الله ﷺ درته سپارښتنه کوي ، او نه هم د حضرت رسول الله ﷺ له تنگولو څخه مخ اړوي .

رواه البخاری کتاب الجنائز باب من لسه عند المصيبة (۱/۱۸۳)

د حضرت عائشېؓ د خبرې مطلب دادی: چې که دهغه څه دپوره کولو وس نه لري کوم چې حضرت رسول الله ﷺ دروايي. نو بيا خو خپله بې وسي، حضرت رسول الله ﷺ ته وړاندې کړه ترڅو هغه بيا بل څوک ددې کار له پاره وليږي. رواة البخاری (۱/۱۸۳ حاشية نمبر: ۱۲)

دستري مور ستره لور

حضرت عائشهؓ وايي: يوه ورځ د حضرت رسول الله ﷺ ټولې بسځې له هغه سره ناستې وې، چې په دې وخت کې حضرت فاطمهؓ راغله، او دهغې کړه، وړه بلکل د حضرت رسول الله ﷺ کړو، وړو، ته ورته و، لږ فرق يې هم نه درلود. حضرت رسول الله ﷺ حضرت فاطمېؓ ته ډېر تود هرکلی وکړ، او هغه يې راوغوښتله او له ځان سره يې کېنوله، او بيا يې پټ، پټ، په غوږ کې څو خبرې ورته وکړې، چې هغې يې په اورېدلو سره وژړل، حضرت رسول الله ﷺ چې دهغې دا پرېشاني وکتله، نو بيا يې ورته په غوږ کې يوه خبره وکړه، چې په اورېدلو سره يې حضرت فاطمهؓ په خندا شوه.

حضرت عائشهؓ وايي: ما ورته وويل: فاطمې! حضرت رسول الله ﷺ ټولې بسځې پرېښودلې، او يواځې له تاسره يې خپلې پټې خبرې شريکې کړې او ته بيا ژاړې. کله چې حضرت رسول الله ﷺ له کوره ووت، ما له حضرت فاطمېؓ څخه د خبرې په اړه پوښتنه وکړه، هغې وويل: زه دخپل پلار پټې خبرې نه ښکاره کوم.

بيا چې کله د حضرت رسول الله ﷺ دمړينې غمجنه پېښه رامنځته شوه، نو ما بيا حضرت فاطمېؓ ته وويل: فاطمې! زما چې په تا باندې کوم حق دی

دهغه په پار هغه خبره راته وکړه کومه چې حضرت رسول الله ﷺ تاته کړې وه. حضرت فاطمې ﷺ وویل: هو اوس کولای شم چې هغه خبره درته وکړم: زما دژړا لامل دا خبره وه چې حضرت رسول الله ﷺ ماته دخپلې مړینې دنېټې درانږدې کېدلو خبره وکړه، او بیا دخندا سبب داؤ چې حضرت رسول الله ﷺ راته وویل: فاطمې! ایا ته دانه خوښوې چې ته د دنیا دټولو بنځو سره داره شې.

رواه مسلم باب الفضائل، رواه البخاری کتاب الاستیذان من ناجی بین یدی الناس (۹۳۰/۲)

قرمړینې لږ وړاندي هغې داسې چينې وهلې.....!

دیهودو مشهوره قبیلې بنو قریظه له حضرت رسول الله ﷺ سره د جنگ نه کولو تړون لاسلیک کړی و، خو بیا یې دخپلې ځاني بدبختي له امله هغه تړون مات کړ، او هغه په دې ډول چې دخندق په غزا کې یې دمسلمانانو په خلاف دکفارو سره مرسته وکړه، بیا دخندق له غزا څخه تر وزگارېدلو وروسته مسلمانانو په بنو قریظه باندې یرغل وکړ، او نږدې د قبیلې ټوله قبیل خلک یې بندیان کړل، او دهغه بندیانو له ډلې یوه بنځه هم وه، هغې ته څرگنده شوې وه چې په مړه کېدونکو خلکو کې دهغې نوم هم راغلی، خو له دې سره سره هغې تر خپلې مړینې لږ وړاندي له حضرت عائشې ﷺ سره ډېر په بې پروایي خبرې کولې، او په خبرو، خبرو کې په یې کله کله خندل. په همدې وخت د وژلو له پاره دهغې بنځې نوم واخستل شو، هغه ولاړه شوه د وژلو د ځای په لور روانه شوه، حضرت

عائشې ﷺ ترې وپوښتل: چېرته خې؟ هغې وویل: یو جرم مې کړی و دهغه دبدلې ورکولو له پاره دوژلو خای ته هم، هغه دوژلو خای ته ورغله، او دهغه جرم په سزا کې سرتري غوخ کړل شو.

حضرت عائشې ﷺ به ویل: تر وژنې وړاندې دهغې بنځې په خوشحالي او خدا باندې زه تر اوسه تعجب کوم.

البدایة والنهائة (۱۳۹/۳) کشف الباری کتاب المغازی (ص: ۲۹۹)

دهغې بنځې نوم (بنانه) و، او دبنځو له دلې یواځې همدا بنځه دقصاص په ډول وژل شوې ده، ځکه چې هغې له بام څخه دژرندي پل دخلاد بن سوید ﷺ په سر راچولی او هغه یې شهید کړی و.

(کشف الباری کتاب المغازی)

(دافک پېښه)

حضرت عائشهؓ وايي: حضرت رسول الله ﷺ چې به کله هم دسفر اراده کوله نو د خپلو بنځو ترمنځ به یې قرعه اندازي کوله، دچانوم چې به راغی حضرت رسول الله ﷺ به هغه له ځانه سره په سفر بیوله، په یوه غزا کې حضرت رسول الله ﷺ زموږ ترمنځ قرعه اندازي وکړه، چې په هغه کې زمانوم وخوت، نوزه له حضرت رسول الله ﷺ سره په سفر روانه شوم (دا پېښه دپردي دحکم ترناز لیدلو وړاندې رامنځته شوې ده).

زه به له کجاوې (۱) سره سره اوښته پورته کول کېدمه او له کجاوې سره

۱: کجاوه: یو ډول پرده ده چې داوښ او یا بل څاروي له پاسه دروله کیږي، چې مېرمنې په هغې کې په پرده شي. (فتح الباری: ۴۵۸/۸)

به راکبسته کول کېدم ، موږ روان شو ، سفر شروع شو، تردې چې حضرت رسول الله ﷺ له یوې غزا څخه فارغ شو او بېرته دمدينې په لور راستون شو ، دراستنېدلو په وخت موږ مدينې ته نږدې شوي وو، چې کاروان تم شو ، او په یوه دښته کې یې واړول ، دسپې په پای کې حضرت رسول الله ﷺ دروانېدلو اعلان وکړ، دا اعلان کولو موخه دا وه چې خلک خپل خپل ضرورتونه اوارتیاوې پوره کړي، او ځانونه دکاروان روانېدلو ته چمتو کړي ، کاروان روانېدونکی دی .

دا اعلان په اورېدلو سره زه راپورته شوم او دخپلو ضرورتونو پوره کولو له پاره له پنډغالي څخه لږ څه لرې تللې وم، کله چې دضرورت له پوره کولو وروسته راستنه شوم، او خپلې سورلي ته راغلم ، خپلې غاړې ته مې پام شو چې دظفار نوم ښار له (گوجکو) جوړشوی همېل (هار) مې نشته ، او چېرې غورځېدلی دی .

زه دخپل همېل په لټه بېرته ولاړم ، هلته دهمېل په لټول باندي ناوخته شوم، دلته هغه خلکو چې زه به یې په اوښ سپرولم هغوی زما کجاوه اوښ ته پورته کړې په اوښ باندي یې ایښې وه ، هغوی گمان کاوه چې په کجاوه کې ناسته یم (ځکه چې په هغه وخت کې دښځو بدنونه نري وو، زیاتې غوښې یې نه لرلې ، داځکه چې هغه وخت خوراگونه لږ وو، او عائشهؓ هم همداسې وه) نوکله چې خلکو کجاوه پورته کوله دحضرت عائشېؓ بدن دسپکوالي له امله هغوی په دې خبره پوه نه شول چې کجاوه تشته ده، او بل دا چې هغه وخت دحضرت عائشېؓ عمرهم کم وو. لنډه دا چې خلکو اوښ هشته کړ او روان شول، دکاروان له روانېدلو وروسته

مې خپل همبل پيدا کړ، خو کله چې پندږغالي ته راغلم هلته هيڅوک نشته خلک ټول کوچيدلي دي، نوزه په دې هيله باندي په خپل پخواني ځای باندي کېناستم چې کله هغوی په کاروان کې زما په نادر کې باندي پوه شي نو په همدې ځای کې به مې لتوي، او همدې ځای ته به بېرته راځي.

حضرت عائشهؓ وايي: زه چې کله په هغه ځای کېناستم نو سمدلاسه خوب راغی، د حضرت رسول الله ﷺ يو صحابي حضرت صفوان بن معطل سلمیؓ به تل تر کاروان وروسته پاتې و (چې که له کاروان څخه کوم شی پاتې شوی وي هغه به رااخلي) هغه سهار وخت زما ځای ته راغی، هغه ديوه ويده انسان سایه وليده، چې رانږدې شوزه يې وه پېژندلم، ځکه چې د پردې تر نازلیدلو وړاندي يې زه ليدلې وم.

کله چې په ما سترگې ولگېدلې نو سمدلاسه يې له ډېره غمه (انالله وانالیه راجعون) ووايه. دهغه په غږ سره زه له خوبه راويښه شوم، ددې ایت له اورېدلو پرته مې له هغه څخه هيڅ غږ نه دی اورې دی، هغه له سورلي څخه کوز شو سورلی يې څملوله او دهغې دمخ پر پښه يې زور وکړ، ترڅو ماته په سورلي باندي په سورېدلو کې اساني شي، زه راپورته شوم او په سورلي باندي سپره شوم، هغه سورلی تر مهار کښوله، روان و، تر دې چې ټکنده غرمه مور په کاروان پسې ورسېدلو، په دې وخت کې کاروان په يوه ځای کې اړولي و. نو بيا چې زما په اړه (دبدگوماني له امله) څوک تباه کېدل هغه تباه شول، او چا چې په ما باندي په تور لگولو کې زياته ونډه لرلې هغه عبدالله بن ابی ابن سلول و.

حضرت عائشهؓ وایي: پیامور مدیني طیبی ته راغلو، مدیني طیبی ته تر رسبدلو وروسته تریوی میاشتی پوری زه ناروغه وم، خلکو په ماباندي د تورلگونکو (اصحاب افک) خبره دپره گرمه ساتلې وه، او خای په خای دا خبرې کېدلې، خوزه په دې اړه بیخي بیخبره وم، خو یوې خبرې ماته هم شک را اچولی و، هغه دا چې په دې ناروغي کې د حضرت رسول الله ﷺ د شفقت او زړه سوي کچه هغومره نه وه لکه خومره چې تر دې ناروغي وړاندې وه، یواځې دومره و چې حضرت رسول الله ﷺ به راغی، سلام به یې وکړ، او بیا به یې راڅخه وپوښتل څنگه یې؟ او بېرته به ولاړی. نو یواځې د حضرت رسول الله ﷺ له دې چلند څخه ماته شک رالوېدلی و چې کومه خبره شته، خو دشر دداسې خبرو په اړه ماته هیڅ معلومات نه وو.

کله چې ناروغي په ښه کېدلو شوه، اوزه لږ څه ښه شوم، په دې وخت کې له ام مسطحؓ سره دباندي (۱) ووتم (په هغه زمانه کې به موږ یواځې د شپې وخت د قضاء حاجت له پاره دباندي تللو) دا دهغې زمانې خبره ده چې په کورونو کې د بیت الخلاء (تټی) جوړولو دود نه و، له کورونو سره نږې د تټی جوړول موږ ته بد برېښېدل.

نوزه او ام مسطح له کوره ووتلو، کله چې له قضائي حاجت وروسته کورته راستنېدلو هغه په خپل ټوکري کې بنده شوه او په ځمکه وغورځېدله، او ناڅاپه یې له خولې دا خبره ووتله: تعس مسطح (مسطح دې هلاک شي)، ما ام مسطح ته وویل: دپره بده خبره دې وکړه، ایا ته

۱: معنا: دانساني ضرورت پوره کولو له پاره ولاړم.

داسې سړي ته بد، رد وایې، او بنسټراکوي چې هغه د بدر په غزا کې گله ون کړی، ددې خبرې په اورېدلو سره ام مسطح وویل: های بې خبرې! ته خبره نه یې چې هغه څه خبرې کوي؟

ما پوښتنه وکړه: هغه څه وایې؟ په همدې وخت هغې د تور لگونکو ټولې خبرې راته وکړې، چې له امله یې زما ناروغي نوره هم سخته شوه، کله چې کورته راستنه شوم، رسول الله ﷺ سلام یې راواچاوه، او بیا یې وویل: طبیعت دې څنگه دی؟

ما ورته وویل: تاسو راته د پلار کره دتللو اجازه را کوی؟ (زما موخه دا وه چې په دې اړه ځانه ته پوره معلومات وکړم، رسول الله ﷺ اجازه را کړه، زه دمور او پلار کره ولاړم، کله چې کورته ورسېدم له مور او پلار څخه مې په دې اړه پوښتنه وکړه، مور ته مې وویل: موري داخلک څه وایې؟ مور مې راته وویل: لورې مه خفه کېږه، په خدای قسم ډېر لږ داسې کیږي چې یوه بنائسته بنځه دې له داسې خاوند سره وي چې هغه مینه ورسره کوي، او دهغې بڼې هم وي او بیا دې هم په هغې باندي تور ونه لکیري، ما وویل: سبحان الله! ایا روښتیا هم خلک داسې خبرې کوي، هغه شپه مې ترسهاره ژړل، ټوله شپه مې نه اوبنکې وچې شوې او نه مې سترگې پټې شوې، بیا زما همدا حال شو چې نه مې اوبنکې درېدلې او نه مې په خوب سره سترگې پټېدلې، پلار به په ډېره مینه او نرمي سره راته وویل: بس ده لورې! نور مه ژاړه په ژړا، ژړا دې سینه پرې نه شي، مور به تسلي را کوله، یو ځل خو دومره له ژونده ترستوني راغلم چې اراده مې وکړه په څاه کې ځان وغورځوم، او له دې سترې ژوند څخه بېغمه شم.

کہ خہ ہم دام المؤمنین حضرت عائشہؓ پاک لمنی او عصمت یقینی
ول، خوبیا ہم دشر خوبسونکو خلکو دخولو بندولو له پاره ددی خبری
خبرنه ضروری وه، نو حکه حضرت رسول الله ﷺ دوه صحابه حضرت
علي بن ابي طالبؓ او حضرت اسامه بن زيدؓ راوغوبنتل، تردی
وخته پوری په دی اړه وحی بنده وه، او څرنگه چې دادواړه صحابه د
حضرت رسول الله ﷺ دکور خلک وو، نو حکه حضرت رسول الله ﷺ له
هغوی سره مشوره وکړه.

حضرت اسامه بن زيدؓ خو له خپلې پوهې او خبرتیا سره سم (چې
د حضرت عائشېؓ او اهل بیت په اړه یې لرل، حضرت رسول الله ﷺ ته
دهغه بنځې حضرت عائشېؓ په اړه دپاکلمنی مشوره ورکړه، او وې
ویل: عائشه ستا بنځه ده، مور دهغې په اړه تر اوسه یواځې بڼه خویونه
پېژنو) هیڅ بدي مو تر نه ده لیدلې. گواکې اسامهؓ هڅه کوي چې په
خپله مشوره کې حضرت رسول الله ﷺ ته تسلي ورکړي، او د حضرت
عائشېؓ پاکلمنی وښيي.

خو حضرت عليؓ حضرت رسول الله ﷺ ته وویل: یارستول الله ﷺ! الله
ﷻ په تاباندې هیڅ تنګي نه ده راوستلې. یعنی که ددی بې بنسټه خبرو
له امله مو د حضرت عائشېؓ په اړه په زړه کې کوم غیر اختیاري
ماتوالی راغلی وي، نو نورې بنځې دې دي، ستاسو د زړه ناقراري په
دی ډول هم لرې کېدلای شي چې له کومې منځې څخه پوښتنه وکړی،
هغه به تاسوته سمه او رښتیا خبره وکړي.

رسول الله ﷺ بربرهؓ راوغوبنتله، بربرهؓ چې له عائشېؓ سره تل

اوسبدله او دهغې دتولو حالاتو په اړه یې پوره خبر لاره، حضرت بریرهؓ راغله حضرت رسول الله ﷺ هغې ته وویل: بریرې! دعائشې په اړه دې کوم داسې څه تر اوسه لیدلي چې ته یې په شک کې اچولې یې؟ حضرت بریرېؓ په ځواب کې وویل: په هغه خدای ﷻ مې قسم دی چې ته یې په حق سره رالېږلی یې، تر اوسه مې له هغې څخه هیڅ داسې خبره نه ده لیدلې چې عیبې کړي، یواځې دومره خبره شته چې هغه کم عمره نجلی وه دکور اوږه به یې خلاص پرېښودل او وزې به راتللې هغه اوږه به یې وخوړل. یعنی هغه دومره ساده او روښتونې ښځه ده نو دهغې دپاکلمني په اړه څه شک کېدلای شي.....؟

حضرت رسول الله ﷺ په هغه ورځ د ستر منافق عبدالله بن ابی په خلاف له مسلمانانو د مرستې غوښتنه په ممبر باندې وکړه او وې ویل:

ای مسلمانانو څوک شته چې دهغه سړي په خلاف له ماسره مرسته وکړي، چا چې زه دخپل اهل په اړه سخت ځورولی یم، په خدای قسم! چې زه دخپل اهل په اړه له خیر پرته بل په هیڅ شي نه یم خبر، اوبله لوري دا خلک دیوه داسې سړي یادونه کوي چې هغه هم زه یواځې په نیکی او ښه سریتوب پېژنم، او هغه خوزما کورته هم نه دی راغلی، یواځې زما ملگری دی. در رسول الله ﷺ ددې خبرې په اورېدلو سره سعد بن معاذؓ راپورته شو او وې ویل: یارسول الله ﷺ زه ستا مرسته کوم، که دغه سړی له اوس قبیلې (پښې) سره تړاو لري نو زه به یې سر په توره غوڅ کړم، او که هغه زموږ دخزرجې وروڼو له قبیلې (پښې) سره تړاو لري نو بیا چې ته راته څه سپارښتنه کوي موږ به له هغه سره سم چلند ورسره کوو.

ددې خبرې په اورېدلو سره د خزرج قبيلې مشر سعد بن عبادہ رضي الله عنه راپورته شو (دلته خبره داسې وه د حسان بن ثابت رضي الله عنه مور د سعد بن عبادہ رضي الله عنه د تره لور وه، او خرنګه چې حسان رضي الله عنه هم په دې تور لګولو کې لاس درلود، نو ځکه سعد بن عبادہ رضي الله عنه داسې وانګېرله چې ګواکې سعد بن معاذ په دې خپره سره زموږ لور ته اشاره کوي، نو سعد بن عبادہ رضي الله عنه سعد بن معاذ رضي الله عنه ته وويل: غلطه خبره دې وکړه، په خداي قسم نه يې ته وژلای شي او نه يې هم دوژلو وس لري، که تور لګونکي ستاسو له قبيلې سره تړاو لرلای نو هيڅکله به دې هم دهغه دوژلو غوښتنه نه وای کړې، نو ګواکې مطلب يې دا و: اوس چې تور لګونکي زموږ له قبيلې سره تړاو لري نو ځکه ته يې دوژلو خبرې کوي.

په همدې وخت د سعد بن معاذ رضي الله عنه د تره زوی اسيد بن حضير رضي الله عنه را پورته شو او سعد بن عبادہ رضي الله عنه ته يې وويل: بيخايه خبرې کوي، په خداي قسم چې هر ورو به يې موږ وژنو، ته منافق يې ځکه د منافقانو له لوري جنګېږي، په دې اړه دوږ کې داوس او خزرج دواړه قبيلې يو د بل په خلاف پورته شوي تر دې چې دواړه لوريو د جګړې تابيا کوله.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د ممبر له پاسه په هغوی باندې د چپ کېدلو غږونه کول، تر دې چې ټول خلک پټه خوله شول، او رسول الله صلى الله عليه وسلم هم چپ شو.

حضرت عائشه رضي الله عنها وايي: ما په هغه ورځ هم ټوله ورځ په ژړا تېره کړه، په هيڅ ډول مې نه خو اوشکې درېدلې او نه هم خوب راتلو، سهار وخت مې مور او پلار راغلل، ما دوه شپې او يوه ورځ پرله پسې ژړلې و. په دې دومره اوږده موده کې مې نه اوشکې تم شوي او نه مې سترګې پټې شوي.

داسی بنکار بدله چي په ژړا، ژړا به مې سينه وچودله شي. مور او پلار راسره ناست وو، ما ژړل په دې وخت کې دانصارو يوې بنځې ماته دراتللو اجازه وغوښتله، اجازه مې ورکړه، هغې هم راسره په ژړا شروع وکړه، مور په همدې حال و چې رسول الله ﷺ راغی، سلام يې راواچاوه، او کېناست له کله څخه چې په ماباندې تور ولگول شو له هغه وخته راهيسې بيا رسول الله ﷺ له ماسره نه و کېناستلی، تر يوې مياشتې پورې زما په اړه په رسول الله ﷺ باندې هيڅ وحې نازل نه شوه.

رسول الله ﷺ له کېناستلو سره سم د شهادت د کلمې په ويلو شروع وکړ او بيا يې وويل: اما بعد: عائشي! ستا په اړه ماته خبرې رارسېدلې دي که ته له دې تور څخه پاکه يې نو هرو مرو به الله ﷻ ستا دپاکي څرگندونه کوي، او که له تا څخه کومه غلطې شوې وي، نو بيا له الله ﷻ څخه بښنه وغواړه، ځکه انسان چې کله هم د الله ﷻ په وړاندې د گناه اقرار کوي او بيا توبه ترې کاږي الله ﷻ دهغه توبه قبولوي.

رسول الله ﷺ چې کله خپله خبره پوره کړه، نو زما او بنسکې داسې وچې شوې چې يو څاڅکی هم په سترگو کې نه بنسکارېدو، بيا مې خپل پلار ته وويل: د رسول الله ﷺ د خبرو ځواب ورکړه، هغه وويل: په خداي قسم! زه نه پوهېږم چې رسول الله ﷺ ته څه ځواب ورکړم؟ بيا مې مور ته وويل: تاسو ځواب ورکړئ. هغې هم له ځواب ورکولو څخه د معذورت غوښتلو په ترڅ کې وويل: نه پوهېږم چې رسول الله ﷺ ته څه ځواب ورکړم؟ اوس نو د مجبوري له امله ما په خپله په ځواب ورکولو باندې شروع وکړ (په هغه وخت کې زه يوه کم عمره نجلی وم او قرآن شريف مې هم زيات نه وويلی).

ما وویل: قسم په خدای! تاسو ټولو دا خبره اورېدلې ده، تردې چې ستاسو زړونو ته هم کښته شوې ده، او تاسو تر یوه ځایه هغه منلې هم ده، نو که زه تاسو ته ووايم چې زه له دې تور څخه پاکه يم هم تاسو زما خبره نه منئ، او که زه دغه تور په ځان ومنم (سره له دې چې زه له هغه څخه پاکه يم، الله ﷻ ته زما پاکي معلومه ده)، نو تاسو به وایاست چې هغې سمه خبره وکړه، قسم په خدای! زه اوس دخپل ځان او خپلې د پېښې له پاره بله بېلگه او مثال نه وینم پرته له هغه چې دیوسف العلیؑ پلار یعقوب العلیؑ دخپلو زامنو غلطې خبرې واورېدلې او وې ویل: فصبر جمیل والله المستعان علی ما تصفون)

اوس زه یواځې صبر د ځان له پاره غوره گڼم، او څه چې تاسو راپسې وایاست دهغه په اړه له الله ﷻ څخه مرسته غواړم)

ددې خبرې په ویلو سره حضرت عائشهؓ پورته شوه او په خپله بستره باندې پرېوته، هغه ﷺ وایي: زما پوره باور و چې: الله ﷻ زما د پاکي په اړه ښه خبر دی او هرو، مرو به زما پاکي له یوې لارې خلکو ته بیان کړي، خو قسم په خدای! دا خبره زما په گمان کې هم نه وه چې الله ﷻ به زما په اړه وحی متلو (د قران ایاتونه)، رالیري، ځکه چې خپل ځان مې ددې وړ نه بالو چې الله ﷻ به زما په اړه خپله په قران کریم کې ایاتونه رالیري. هو! د اهیله مې لرله چې رسول الله ﷺ به په خوب زما پاکي ویني او الله ﷻ به ورته زما د پاکمني په اړه هغه ﷺ ته خبر ورکوي، په خدای قسم! رسول الله ﷺ له هغه ځایه پورته شوی نه و، او نه هم دکوزوال څوک له هغه ځایه ولاړ شوي و، چې رسول الله ﷺ ته وحی راتلل شروع شول، او

رسول الله ﷺ ته د سختي هغه کیفیت ورپېښ شو کوم چې به دوحی دنازل کېدلو په وخت و، تر دې چې در رسول الله ﷺ له تندي مبارکې څخه دملغرو په څېر دخولو غټ غټ څاکي راوبهېدل، سره له دې چې هغه ورځ ډېره سره وه، خو داخولي دهغه خدایي کلام له امله پرې راتلې کوم چې په رسول الله ﷺ باندې په دې وخت کې نازلیدو.

عائشهؓ وايي: کله چې له رسول الله ﷺ څخه دغه دتکلیف حالت لرې شونو رسول الله ﷺ مسکی، مسکی او په خندا شو، او تر ټولو لومړی خبره چې در رسول الله ﷺ له خولې څخه راوتلې هغه دغه وه: عائشې! الله ﷻ ستا دپاکلمني په اړه خبر نازل کړ، بیا مې مور او پلار راته وویل: در رسول الله ﷺ مخې ته دا کرام او تعظیم په ډول ودرېږه. ما ورته وویل: قسم په خدای هیڅکله به نه ودرېږم، یواځې دالله ﷻ شکر او ستاینه به کوم، یعنی زما دپاکلمني اعلان یواځې الله ﷻ رالېږلی، الله ﷻ وايي: (ان الذين جاءوا بالافك عصبه منكم)

کله چې الله ﷻ زما دپاکلمني په اړه اياتونه نازل کړل، نو ابوبکر رضی الله عنه د چې له مسطح رضی الله عنه سره دهغه دخپلوي او بېوزلي له امله مالي مرسته کوله، موویل: قسم په خدای! په راتلونکي کې به له مسطح سره هیڅ ډول مالي مرسته نه کوم، ځکه چې هغه هم په عائشه رضی الله عنها باندې تور لگولی و، په دې خبره باندې الله ﷻ دقرآن شریف ایت له: وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَيَعْفُوا وَيَلْفَحُوا ۗ لَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ پورې رانازل کړل، ددې آیت له نازلېدلو وروسته ابوبکر رضی الله عنه وویل: ولي نه؟ زه خو

همدا غوارم چي الله ﷻ راته بېننه وکړي، او له همدې وروسته يې مسطح ﷺ ته دهغه لگښتونه ورکول شروع کړل، او وې ويل: قسم په خدای اچي له هغه څخه به دا مرسته هيڅکله بنده نه کړم.

حضرت عائشهؓ وايي: رسول الله ﷺ زما ددې خبرې په اړه له حضرت زينب بنت جحش څخه هم پوښتنه کړې وه: چې دحضرت عائشېؓ په اړه ته څه نظر لري؟ حضرت زينب بنت جحش ورته ويلي وو: احمى سمعى وبصرى، والله ما علمت الا خيرا.

ژباړه: زه خپل غوږونه دداسې بېځايه خبرو له اورېدلو څخه، او سترگې دداسې ناخوښه ځايونو له کتلو څخه ساتم، قسم په خدای! چې دعائشېؓ په اړه له خير پرته بله هيڅ خبره راته معلومه نه ده.

عائشهؓ وايي: د رسول الله ﷺ په ښځو کې يواځې زينب ؓ داسې وه چې هغې په (په ښائست، عقل، او پوهه کې) له ماسره سيالي کوله، خو د تقوى او پرهيزگاري له امله الله ﷻ دهغې ساتنه وکړه.

رواه البخارى كتاب الشهادات. كتاب الجهاد كتاب التفسير، تفسير سورة النور رقم الحديث (۳۹۱۰)

دحضرت عائشېؓ په اړه نازل شوي اياتونه دا دي:

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا نَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا

إِنَّكَ مُبِينٌ ۝ لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمَّا يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ
 اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ
 فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ (سورة النور: ۱۱-۱۳)

ژباړه: کومو خلکو چې (د درواغجنو ادعاگانو) سېلاب راوستی ،
 هغوی ستاسو یوه ډله ده ، تاسو دا خبره دځان په اړه بد مه گڼی ، بلکې
 کېدلای شي چې (په پای کې) همدا ستاسو په خیر وي ، او هرسړي چې
 خومره څه کړي گناه یې کړې ، او دهغوی له ډلې څخه چې چا په دې
 سېلاب کې زیات لاس لرلی ، هغه ته به سخته سزاء ورکوله کيږي ، کله
 چې تاسو (دغه بېخایه) خبر واورېدل ، نو مسلمانان نارینه و او مسلمانو
 ښځو په خپلو منځونو کې یو پر بل باندي ښه گډ مان ولې نه کاوه ، او
 داسې یې ولې نه وېل: چې دا څرگنده درواغ دي؟ دغه خلک په خپله
 خبر باندي څلور شاهدان ولې نه راولي؟ نو کله چې هغوی شاهدان نه شي
 راوستلای ، نو هغوی دالله ﷻ په نزد درواغجن دي ، او که په تاسو
 باندي دالله ﷻ فضل او مهرباني په دنیا او اخرت کې پرتاسو نه وای ،
 نو چې تاسو په کومه لانه او بڼتي یاست په هغه کې به الله ﷻ سخت
 عذاب درباندي راوستلای وای .

(د حکیم الامت رحمته د ژباړې لنډیز)

(که په جنت کې زما ملگرتیا غواړې نو.....!)

یوه ورځ حضرت رسول الله ﷺ ته یو چاڅو کجورې ددالی په توګه وړاندې کړې، چې په حدیثونو کې یې شمېر (۹) او یا (۱۱) ښودل شوی، حضرت رسول الله ﷺ او حضرت عائشهؓ له څو ورځو څخه په لوږه دي، خو سره له دې بیا هم حضرت عائشېؓ هغه کجورې خپله ونه خوړې، بلکې حضرت رسول الله ﷺ ته یې کېښودلې، کله چې حضرت رسول الله ﷺ کورته راغی، حضرت عائشېؓ هغه کجورې ورته وړاندې کړې، رسول الله ﷺ هغه وخوړلې، خو وروسته یې پام شو: نو پوښتنه یې وکړه: عائشې! تپاهم څه خوړلې دي؟ حضرت عائشېؓ وویل: یا رسول الله! زما له پاره یواځې دالله ﷻ رضا کافي ده.

حضرت رسول الله ﷺ پوهه شو چې حضرت عائشېؓ هېڅ هم نه دي خوړلې، په دې خبره رسول الله ﷺ ډېر پرېشانه شو، او وې ویل: عائشې! خو تابه کجورې خوړلې وې. حضرت عائشهؓ مسکې شوه او وې ویل: دالله رسول ﷺ وخوړلې؟ په دې وخت د حضرت رسول الله ﷺ شوندي مبارکې په ښورېدا شوې او داسې دعاء یې له خولې ووتله: یا الله! عائشې ته ددې صبر غټه بدله ورکړې.

حضرت عائشېؓ وویل: یا رسول الله! ماته دعاء وکړه چې الله ﷻ مې په جنت کې هم ستا ښځه کړي.

حضرت رسول الله ﷺ وویل: که په جنت کې زما ملگرتیا غواړې؛ نو پر هېزګاره او صبرناکه اوسه، سباته د خوراک شيان مه ساته، کوم شی

چې زیات شي هغه سمد لاسه د الله ﷻ په لاره کې خیرات کوه.
 د حضرت رسول الله ﷺ د دې مبارکې وینا له اورېدلو وروسته بیا په ټول
 ژوند کې حضرت عائشېؓ د هغه دا خبره د خان له پاره د لیل گنلې وه ،
 او په پوره وس سره یې په هغه باندې عمل کاوه. (مستدرک حاکم)

له خور او ورور سره سر بندي او سخا چلند

حضرت عائشهؓ وايي: ابوبکرؓ په غابه نومي ځای کې د کجور و له
 خپل باغ څخه شل وسقه کجورې ماته د تحفي په ډول ځانگړې کړې وې ،
 خو کله چې د ابوبکرؓ د ژوند وروستی شېبې رانږدې شوې ، عائشه
 ؓ یې راوغوښتله ، او ورته وې ویل: لورې! قسم په خدای! چې په
 دنیا کې ماته تر تا نږدې هیڅوک نشته ، او نه هم زما له مړینې وروسته
 ستا تر تنگلاسي دبل چا تنگي راته زیاته دردونکې ده.

ما چې شل وسقه کجورې تاته ځانگړې کړې وې ، که هغه دې شکولې
 وي ، او له ځان سره دې ساتلې وي ، نو بیا خو هغه ستاشوې ، او که تر
 اوسه دې شکولې نه وي ، نو بیا له نن وروسته هغه کجورې دمیراث مال
 دی ، او دهغه وارثان ته ستا دوه وروڼه او دوې خوندي دي ، نو بیا زما له
 مړینې وروسته دغه دمیراث مال د کتاب الله له وېش سره سم ووېشئ .

حضرت عائشېؓ وویل: باباجانه! که تر دې زیات مال دې ماته
 ځانگړی وای نو بیا هم به ترې لاس په سر شوې وم ، او نن به مې دمیراث
 په توگه وېشلی و. خو باباجانه! زما یوه خور خوا اسماء شوه ، بله خور مې

ڇوڪ ڏهه؟ ابوبڪر ؓ وويل: ستا دومه خور هغه ڏهه، ڇي زماد بلي بنهي (جسبي بنت خارجه ؓ) له نسل ڇخه ڏهه.

ابوبڪر ؓ هغه لورته په اشاره ڪولو سره وايي: (ارها جارية) زما خيال ڏي ڇي نجلي به پيدا شي. او بيا همدا سڀ وشول او ام ڪلثوم بنت ابوبڪر ؓ دهغي بنهي له حمل ڇخه پيدا شوه.
(سنن يهقي ج: ۶/ موطا امام مالك)

يو لک درهم په يوه ورځ دالله په لاره ڪي خيرات ڪري

يو ڄل حضرت عائشي ؓ ته ديولڪ زياتي دسپينو زرو روپي ڏيالي په توگه راوړلي شوي، حضرت عائشي ؓ تال لرونڪي سري راوغونبت او هغه ته يي تال له روپيو ورد ڪاوه او هغه په خلڪوباندي وپشو، تردي ڇي تر مابنام پوري يوه روپي هم پاتي نه شوه.

په دغه ورځ حضرت عائشي ؓ روڙه نيولي وه، دروڙه ماتي په وخت يي مينهي ته وويل: دروڙه ماتي له پاره ڇه راوړه! مينهي يوه وچه مري او لږد زيتون غوري راوړل او وي ويل: څومره به بنه وه ڪه ديوي روپي غونبه مو راغونبتي واي نونن به مور هم روڙه په غونبي سره ماته ڪري واي.

حضرت عائشي ؓ وويل: اوس په ويلوسره ڇه ڪيري، هغه وخت به دي راته ياده ڪري واي، مابه غونبه درته راغونبتي وه. (حكايات الصحابه ؓ)

له دي ڇخه يي وخوره! داستاسو تر ډوډي غوره ڏهه

يوه ورځ حضرت عائشي ؓ روڙه نيولي وه، په دي ورځ يو سوال ڪر ڪورته

راغی ، په کور کې یواځې یوه روتی وه ، حضرت عائشېؓ خپلې مینځې ته وویل: دا ډوډی هغه بېوزله ته ورکړه ، هغې وویل: ستاسو دروژه ماتې له پاره په کور کې هیڅ هم نشته ، بس یواځې هم دایوه ډوډی ده .

حضرت عائشېؓ وویل: خیر ده ، هیڅ خبره نه ده بیا هم هغه ته دا ډوډی ورکړه ، مینځه وایي: ما هم هغه ډوډی واخیستله او مسکین ته مې ورکړه ، کله چې ما بنام شو نو یوې داسې کورنۍ ، او ییاداسې سړي چې تراوسه یې حضرت عائشېؓ ته هیڅکله هم تحفه نه وه رالېږلې ، خونن یې یوه پخه شوې وزه ، او ورسره ډېرې ډوډۍ راولېږلې ، حضرت عائشېؓ مینځه راوغوښتله او ورته وې ویل: دغه وخوره داستا دکور تروچې ډوډی ډېر غوره ده . (موطأ امام مالك)

له اسمانونو څخه د ژړاگانو وروستی ځواب راځي

حضرت عائشهؓ وایي: ډېر برکتناک ذات هغه دی چې هر هره خبره اوري ، ما د حضرت خوله بنت ثعلبهؓ خبرو ته غوږ نیولی و ، خو کله به مې دهغې خبرې اورېدلې او کله به مې بیا سمې نه اورېدلې ، هغې حضرت رسول الله ﷺ ته له خپل خاوند څخه گیله او شکایت داسې کاوه: یا رسول الله! خاوند مې ټول مال راڅخه واخیست ، او زما ځوانی یې تباہ او برباد کړه . او زما له خپلې دهغه زیات بچي شوي دي ، تر دې چې اوس مې عمر ډېر شو ، او نور مې د بچو زېږېدل ودرېدل ، اوس هغه غواړي چې له ما سره ظهار وکړي (ظهار د طلاق یو ډول دی) یا الله! زه تاته له هغه څخه گیله کوم .

حضرت عائشهؓ وایبی: حضرت خولهؓ تر اوسه له هغه خایه ولاړه شوې نه وه چې حضرت جبرائیلؑ له وحی سره راغی: (قد سمع الله قول التي تجادلک فی زوجها) الخ (مجادلة: ۱)

ژباړه: له شک پرته الله ﷻ دهغې ښځې خبره واورېدلې چې هغې له تاسره دخپل خاوند په اړه جگړه کوله، او دخپل غم او تکلیف په اړه یې الله ﷻ ته له خاوند څخه گیله کوله او الله ﷻ ستاسو دواړو خبرې واورېدلې، الله ﷻ هرڅه اورې، او ښه کتونکی دی،

په بل روایت کې راغلي: کله چې خولهؓ د حضرت رسول الله ﷺ ته راغله په دې وخت کې حضرت عائشهؓ د حضرت رسول الله ﷺ د سر ښی لوری ورپرېمنځو، تر دې چې کله خوله الله ﷻ سره په دعاء او په زاري شوه، نو حضرت عائشېؓ د حضرت رسول الله ﷺ د سر چپ لوری پرېمنځل شروع کړل، او هغې خولېؓ ته وویل: خبره پرېږده گیلې مه کوه، ایا د حضرت رسول الله ﷺ مخ مبارک ته نه گورې بس په همدومره وخت کې وحی پای ته ورسېده، او حضرت رسول الله ﷺ دخولېؓ خاوند راوغوښت هغه ته یې دظهار ایتونه واورول.

(تفسیر خازن: ۲/۶۵۵)

په دریو خایونو کې هیڅ څوک چاته په یاد نه ورځي

حضرت عائشهؓ وایبی: یو ځل مې د دوزخ دیداد له امله ژړل، حضرت رسول الله ﷺ وویل: عائشې! څه درېښنه ده؟ ماوویل: دوزخ راپه یاد شو ځکه ژاړم، ایا دقیامت په ورځ به ته دخپلې کورنۍ غړي په یاد لرې؟

رسول الله ﷺ وویل: په درې ځایونو کې هیڅوک چاته په یاد نه ورځي:
لومړی: د عملونو د تللو په ځای کې، ترڅو چې دا درک نه وي شوی چې
هغه (د نیکو عملونو) تله درنه ده او که سپکه ده.

دوم: د عملنامې د ترلاسه کېدلو په ځای هیڅوک هم بل نه یادوي، ترڅو
چې معلومه شي چې عملنامه په ښي لاس ورکړله کيږي، (نو هغه به بیا
وايي: راشئ زما عملنامه وگورئ)، او که عملنامه په چپ لاس او یا د شا
له لوري ورکړله کيږي.

دریم: په پل صراط باندې هیڅوک هم بل چاته په یاد نه ورځي.

کله چې پل صراط په جهنم باندې کېښودل شي، او د پل په دواړو غاړو
باندې به ډېر نیخبنونه او اغزي وي، د چا په اړه چې د الله ﷻ خوښه شي
هغه به په دې نیخبنونو او اغزيو کې ونیښلي، او راوبه گرزول شي،
ترڅو چې معلومه شي چې هغه خلاصون ترلاسه کوي او که نه.
(مستدرک حاکم، حیاة الصحابه درېمه برخه)

دانصارو دښځو ستاینه

حضرت صفیه بنت شیبهؓ وايي: موږ له حضرت عائشېؓ سره ناستې
وو. او دقريشو د ښځو یادونه، او دهغوی ستاینه مو کوله، حضرت
عائشېؓ وویل: روښتیا هم دقريشو ښځې ډېرې ځانگړتیاوې لري، خو
قسم په خدای! دالله ﷻ د کتاب په تصدیق کولو کې او په هغه باندې په
ایمان راوړلو کې چې څومره دانصارو ښځې ما لیدلې دي دومره

مہی ہیکو ک نہ ذی لیندلی کله چہی د (سورت نور) لاندنی آیت نازل شو :

(وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ) (النور: ۳۱)

ژباړه : او خپل پروني په سينو باندې راپرېردی ،

نو د انصارو نارينه چي کله خپلو کورونو ته ولاړل او خپلو بنځو ته يې د الله ﷺ حکم واوراوه ، چي الله په دې ايت کې رالېږلی دی . نو هر سړي چي به دغه آيت خپلې بنځې ، خپلې لور ، خپلې خور ، او هرې خپلوانې بنځې ته اوراوه ، نو هرې بنځې به د حکم په اورېدلو سمدلاسه د الله ﷺ په رالېږلي ايت باندې ايمان راوړلو ، او ددې خبرې د روستونولي او تصديق کولو په موخه به يې ځان په رنگين څادر او پروني کې ځان ونغښت ، نو په رسول الله ﷺ په سې دسهار په لمانځه کې داتولې بنځې په څادرونو کې داسې نغښتې ناستې وې چي ته به وايي : دهغو په سرونو باندې کارغان ناست دي .

(رواه ابوداؤد وابن ابی حاتم، وفي التفسير لابن کثير)

حضرت عائشې دقران کریم دتلاوت اورېدنه

حضرت عائشہؓ وايي : يوه شپه حضرت رسول الله ﷺ ته په ورتللو کې راباندې ناوخته شو . کله چي زه ورغلم نو حضرت رسول الله ﷺ راته وويل : تر اوسه چپرې وې؟ ما ورته وويل : ستا يوه صحابي په جومات کې دقران کریم تلاوت کاوه ، هغه ته مې غوږ نيولی و (له همدې امله راباندې ناوخته شو) او په دې ډول بنائسته غږ ، او داسې ښکلې تلاوت مې دبل

صحابی نہ و اور بدلی. حضرت رسول اللہ ﷺ له خایه راپورته شو، حضرت عائشهؓ هم ورسره روانه شوه، رسول اللہ ﷺ راغی دهغه صحابی تلاوت ته یې ترخه وخته پورې غوږ کېنود، او بیایې حضرت عائشېؓ ته وویل: دا د حضرت ابو حذیفهؓ مېری حضرت (سالم) ﷺ دی، ټولې ستاینې د الله ﷻ له پاره دي، چې زما په امت کې یې داسې انسانان پیدا کړي.

(مستدرک حاکم، حیاة الصحابه درېمه برخه)

حضرت عائشهؓ د جهاد په میدان کې

د حضرت عائشېؓ له ځانگړتیاوو، او ستاینو څخه د اسلام تاریخ ډک دی، حضرت عائشهؓ که له یوې خوا، فقیهه، مجتهده، زهینه، ځیرکه، او روانه ژبه یې لرله، او د امام الانبياء ﷺ په طبیعت، پوه بنځه وه، له بلې خوا دهغېؓ ژوند له جگړیزو (مجاهدانه) کارنامو څخه هم ډک دی.

د دریم هجري کال خبره ده چې کله دا حد په غزا کې دیوې وړې تېروتنې له امله د مسلمانانو کامیابي او بریالیتوب په ناکامي او شکست سره بدل شو، په دې وخت کې د حضرت رسول اللہ ﷺ د شهادت بېخایه خبره خپور شو، له مدینې منورې څخه حضرت عائشهؓ او ورسره نورې بنځې له کومې وېرې او ډار پرته سر په لاس د جگړې ډگر ته وخوځېدې، او د جگړې ډگر ته له ورسېدلو سره سم یې حضرت رسول اللہ ﷺ پر هرونه له وینو څخه په اوبو و مینځل. او بیایې گوډي (دا بوزي) له اوبو څخه راډکول او ژوبل شویو (زخمیانو) خلکو ته یې اوبه ورکولې.

حضرت انسؓ وایي: احد دغزا په ورځ مې حضرت عائشهؓ او حضرت ام سلیمؓ ولیدلې چې پائڅې یې دومره ورپورته کړې وې ، چې بېلې یې بنکار بدلې. بیا چې کله تیت پرک شوي صحابهؓ بېرته در رسول الله ﷺ چاپېره راغونډ شول ، نو دامسلمانې او پتمنې بنځې بېرته مدینې منورې ته راستنې شوي.

(تاریخ طبري ، دوم ، حیاة الصحابه درېمه برخه)

مور چې هغه ولید یو حیرانونکی انځور راته بنکاره شو

حضرت عائشه صدیقهؓ وایي: یو ځل حضرت رسول الله ﷺ خپلې پنې په خپله گنډلې ، او ما خرڅی وریټ ، یو ناڅاپه مې دحضرت رسول الله ﷺ په مخ مبارک ولگېدو ، گورم چې دحضرت رسول الله ﷺ په تندي باندې دخولو خوڅاڅکې بنکار یږي ، او په خولو کې یو ډول رڼا راپورته کېدله ، حضرت عائشهؓ وایي: چې زماله پاره دغه یو داسې حیرانونکی انځور و ، چې په پوره توجه او پام لرنه سره مې تر ډېره پورې دحضرت رسول الله ﷺ مبارک تندي ته کتل ، حضرت رسول الله ﷺ چې کله سترگې پورته وغړولې ، ماته یې وکتل (چې زه په ډېره حیرانتیا سره هغه ته گورم) نو وې ویل: عائشې! څه خبره ده؟ ولې دومره په حیرانتیا سره راته گورې؟

ما ورته وویل: یا رسول الله! ومي لیدل چې ستا په تندي باندې دخولو خوڅاڅکي دي او په دې څاڅکو کې ماته یو ډول نور ، او راپورته کېدونکې رڼا تر سترگو شوه، دې خوشحاله کونکي او مبارک انځور زه

دپته اړ ایستمه چې تاته په پوره خیر کتیا سره وگورم، قسم په خدای! که
 «ابو کبیر هذلي»، (چې د جاهلیت د زمانې یو نامتو شاعر دی) ته لیدلی
 وای، نو هغه ته به څرگنده شوی وه چې دهغه د شعرونو صحیح مصداق
 ته یې حضرت رسول الله ﷺ وویل: راته ووايه دهغه شعرونه کوم دي؟
 حضرت عائشهؓ وايي: ما حضرت رسول الله ﷺ ته د (ابو کبیر هذلي)
 دا شعرونه واورول:

ومبرأ من كل غبر حبيضة وفساد مرضعة وداء مغيل

فإذا نظرت إلى أسرة وجهه فإذا نظرت إلى أسرة وجهه

ژباړه: هغه د زوکړې او تې ور کولو دوخت له هر ډول پلټيو څخه پاک
 دی، دهغه د ځلېدونکي مخ له لیدلو څخه داسې جوتیرې چې یوه رڼا او
 برېښنا پکې پر کیرې.

کله چې حضرت رسول الله ﷺ دا شعرونه واورېدل، هر څه چې په لاس کې
 وو هغه یې کېښودل، او وې ویل: عائشي! کومه خوشحالي چې ستا له
 دې خبرو او شعرونو څخه ما ترلاسه کړه، هغومره خوشحالي به تاته
 زما په کتلو کې په لاس نه وي درغلي. (مستدرک حاکم، دارج السالکین
 (ص: ۲۷۷) مصر، د سیرت عائشة (ص: ۲۵۲) په حواله)

(د رسول الله ﷺ د پټو رازونو خبر لرونکي)

یو ځل حضرت رسول الله ﷺ له قریشو سره د غزا کولو تکل کړی و،
 حضرت عائشيؓ ته یې وویل: یوې غزاته د تللو له پاره ځان چمتو کړه،

او دا خبره له خانه سره پټه وساته ، چې څوک درڅخه خبر نه شي ، بیا حضرت رسول الله ﷺ هم دغزا له پاره په تیاری کولو باندې لگیا شو .

لږ وروسته حضرت ابوبکر صدیق ؓ دحضرت عائشې ؓ کره ورغی هغې ، غنم غلبلول .

حضرت ابوبکر ؓ پوښتنه وکړه : داڅه کوي ؟ ایا حضرت رسول الله ﷺ د سفر له پاره دچمتوالي درته ویلي دي ؟ ددې خبرې په اورېدلو سره حضرت عائشه ؓ پټه خوله شوه .

حضرت ابوبکر ؓ په دوهم ځل بیا پوښتنه وکړه : ایا حضرت رسول الله ﷺ غزاته دروانېدلو تابیا نیسي ؟

حضرت عائشه ؓ بیا هم چې شوه .

بیا حضرت ابوبکر ؓ وویل : کېدای شي دنجد له خلکو سره یې دغزا کولو اراده وي ؟

حضرت عائشه ؓ په دریم ځل هم پټه خوله وه او هیڅ یې هم ونه ویل .

حضرت ابوبکر ؓ وویل : کېدای شي چې له قریشو سره یې دجگړې تکل کړی وي ؟

بیا هم حضرت عائشې ؓ هیڅ ځواب ورنه کړ .

په همدې وخت کې حضرت رسول الله ﷺ راغی .

حضرت ابوبکر ؓ ترې وپوښتل : یا رسول الله ! چېرته دتلو تکل مو کړی ؟ رسول الله ﷺ وویل : هو .

ابوبکرؓ وویل: دروم په لور دتللو اراده مو کړې؟

رسول الله ﷺ وویل: نه.

ابوبکرؓ وویل: دنجدیانو په لور روانېدلو ته چمتوالی نیسی؟

رسول الله ﷺ وویل: نه.

بیا ابوبکرؓ وویل: نو کېدای شي چې دقریشو په لور دتللو تکل مو کړی وي. (تاریخ ابن کثیر: خلورمه برخه)

د حضرت عائشېؓ له برکته د تیمم حکم نازل شوی

په یوه سفر کې حضرت عائشهؓ له حضرت رسول الله ﷺ سره وه، په لاره کې د حضرت عائشېؓ هغه هار (همپل) ورک شو کوم چې د افک په پېښه کې ورک شوی ؤ، کله چې کاروان راستون شو او ذات الجیش نومې ځای ته ورسېدل، نو هغه هار (امپل) یې پرې شوی او ورک شو.

له تېرې پېښې څخه حضرت عائشېؓ پوره عبرت اخستی ؤ، نو په دې ځل یې سمدلاسه حضرت رسول الله ﷺ ته خبر ورکړ، دسهار وخت نږدې ؤ، حضرت رسول الله ﷺ د کاروان داړولو امر وکړ، او یو سړی یې دامپل په لټه پسې ولېږلو، پېښه داسې وه چې په کوم ځای کې هغوی اړولي په هغه سیمه کې تر لرې لرې پورې اوبه نه وي، کله چې دلمانځه وخت رانږدې شو، خلک په وېره وېره حضرت ابوبکرؓ ته راغلل. او هغه یې له خپلې دې ستونزې څخه خبر کړ، (یعنې دلمانځه وخت شوی، داودس له پاره له خلکو سره اوبه نشته په دې سیمه کې تر لرې لرې پورې اوبه

نشته ، اوس به خه کوو؟ او حضرت ابوبکرؓ حضرت رسول الله ﷺ ته راغی ، خه گور حضرت رسول الله ﷺ د حضرت عائشېؓ په ځنگون سر ایښی ویده دی ، حضرت ابوبکرؓ راغی د حضرت عائشېؓ خواته کېسناست. اوله دې غوسې څخه یې په دې تخرگ (دده) کې په سوک سخته ، سخته ووهله .

خو حضرت عائشهؓ د حضرت رسول الله ﷺ آرام او خوب ته په پام سره له ځایه ونه خوځېدله ، بلکې د پخوا په څېر په خپل ځای ناسته وه ، ترڅو د حضرت رسول الله ﷺ خوب خراب نه شي ، کله چې حضرت رسول الله ﷺ له خوب څخه راویښ شو ، نو په دې خبره خبر شو .

او په همدې وخت حضرت رسول الله ﷺ ته وحی راغله ؛ چې تر دې وړاندې خوبه د لمانځه له پاره یواځې په او دس سره پاکی ترلاسه کېدله ، خو اوس چې د حضرت عائشېؓ د هار (امبل) د نادرک کېدلو له امله مسلمانان په داسې سیمه کې دېره دي چې داودس کولوله پاره هلته اوبه نشته . اوس حکم دادی چې په داسې ځای کې داودس پر ځای په تیمم سره هم لمونځ کول صحیح دي .

اللَّهُ جَلَّ وَإِي: وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا (النساء: ۴۳)

ژباړه: که تاسو ناروغه اویا په سفر کې یاست ، او له تاسو څخه یو څوک له انساني ضرورت (متيازو) څخه راشي ، او یا له خپلو بڼو سره

و کوروالی و کړی، او اوبه تر لاسه نه کړای شي، نو په پاکه خاوره د پاکي تکل و کړی (یعني د پاکي په موخه په پاکه خاوره تیمم و کړی) او په لاسونو او مخونو باندې یې و موری، له شک پرته الله ﷻ بښونکی او مهربان دی. خوشبې وړاندې ټول صحابه ﷺ پرېشانه و، داوبو دنشتوالي له امله داوداسه په غم غمجن او له ستونزو سره مخ و، خو اوس خبره په بل مخ و او بښتله، د ټولو صحابه کرامو ﷺ زړونه له خوشحالي څخه ډک دي، او ټول ام المؤمنین حضرت عائشې ﷺ ته لاس په دعاء دي، او کله چې د کوچ کولو په وخت اوبن له ځایه ولاړ شو، هار (امیل) داوبن تر گېډه لاندې و، او تر لاسه شو.

حضرت اسید بن حضر ﷺ حضرت عائشې ﷺ ته وویل: الله ﷻ دې تاسو ته خیر او برکت در کړی، قسم په خدای ستاسو په اړه چې کله هم کومه پېښه رامنځته شوې په هغه کې د مسلمانانو دخلاصون اوسو کالی له پاره لاره هواره شوې ده.

رواه البخاری کتب المناقب باب فضل عائشه ﷺ (۱/۵۳۲، ۵۱۸)

دیوي دعا په زده کولو پسې دعائشې پرېشانه کېدل

حضرت عائشه ﷺ ووايي: یوه ورځ حضرت رسول الله ﷺ راته وویل: عائشې! خبره یې چې الله ﷻ ماته داسې خپل نوم رابښودلی دی چې په هغه سره دعاء وشي، اوله الله ﷻ څخه دهغه په وسیله کوم شی وغوښتل شي، نو الله به یې هر و مړو قبولوي.

ماورثه وویل: یا رسول الله ﷺ! زما مور او پلار دې تر تا قربان شي، ماته

هغه دعاء را ونبیہ. حضرت رسول اللہ ﷺ وویل: عائشی! هغه دعاء ستاله پاره مناسبه نه ده، حضرت عائشهؓ وایي: زه په یوه کونج کې پرېشانه کېاستم، لږ وروسته بیار اغلم حضرت رسول اللہ ﷺ ته مې وویل: یار رسول الله! ماته هغه دعاء ونبیہ! بیا هم حضرت رسول اللہ ﷺ وویل: ستاله پاره مناسبه نه ده چې زه هغه دعاء دروښیم او بیا ته په هغې سره د دنیا شیان له الله ﷻ څخه غواړې.

حضرت عائشهؓ ووايي: بیا زه ولاړه شوم او دس مې تازه کړ، دوه رکعت له مونځ مې وکړ، او بیا مې دعاء وکړه:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ اللَّهَ وَأَدْعُوكَ الرَّحْمَنَ وَأَدْعُوكَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ وَأَدْعُوكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَنَّ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي)

(ابن ماجه: ۲۸۴۹)

ژباړه: اي الله! د (الله) په نوم دې بولم، د (رحمان) په نوم دې بولم، او زه تابه بدله ورکونکي او مهربان بولم، اوستا په ټولو بڼه نومونو باندې دې بولم ماته معلوم وي او که نه، په دې ټولو سره له تاڅخه دا دعاء کوم، چې ماته بښنه وکړې، او په ما باندې ورحمېږي.

حضرت عائشهؓ وایي: کله چې حضرت رسول اللہ ﷺ دا دعاء واورېدله نو موسکي شو، او ويې ويل: عائشی! هغه مبارک نوم په همدې نومونو کې یو وپه کومو چې دعاء وکړه.

(حياة الصحابه: ۳/۳۵۹) (ابن ماجه رقم الحديث: ۲۸۴۹)

حضرت عائشهؓ او علم طب

حضرت عروةؓ (چي د حضرت عائشيؓ خوري بي دي) وايي: حضرت عائشيؓ ته مې وويل: ستا په اړه چې کوم سوچ کوم همدومره درته په تعجب کې کېږم. ماته تر ټولو خلکو ته په دين ښه پوهه معلومېږي، خو بيا له خان سره ووايم: په دې کې د حيرانتيا څه خبره ده؟ ځکه چې ته د حضرت رسول الله ﷺ ښځه او د حضرت ابوبکر صديقؓ لور يې (نو همداسې په کار ده چې تر ټولو خلکو په دين ښه خبره شي). بيا چې کله د عربو تر منځ د تېرو گرو او دهغوی دنسبونو خبره راشي، نو بيا په دې کې هم ته راته تر ټولو خلکو پوهه معلومېږي، خو بيا له خان سره ووايم: په دې کې د حيرانتيا کومه خبره ده؟ ځکه چې ستا پلار (حضرت ابوبکر صديقؓ) د عربو د قوم يو ستر عالم ؤ (نو دهغه لور بايد همداسې وي) خو د تر ټولو زياته د حيرانتيا وړ خبره داده چې ته په علم طب (روغتيا پوهنه) کې هم پراخ لاس لري، داراته ووايه! چې دا علم او پوهه دې له کومه تر لاسه کړې.....؟

حضرت عائشيؓ په مينه سره تر لاس ونيولم او په ناز يې راته وويل: اي عريه! کله چې د حضرت رسول الله ﷺ ناروغی زياتې شوي، نو د عربو او عجمو ډول ډول طبيبانو (روغتيا پوهانو) به ډول ډول درمل (دواگانې) د رسول الله ﷺ د درملنې (علاج) له پاره رالېږلې، نو په همدې ډول مې له هغوی څخه روغتيا پوهنه (ډاکټري) هم زده کړه. د مسند احمد په يوه روايت کې راغلي: چې حضرت عائشيؓ به په

دې دواگانو سره د رسول الله ﷺ درملنه کوله او له دې لارې یې علم طب هم زده کړی و. (مسند احمد، اوسط الکبیر)

دا دعاء خوزه دخپل امت لپاره په هر لمانځه کې غواړم

حضرت عائشهؓ وايي: یوه ورځ مې رسول الله ﷺ ولید چې ریاښه خوشحاله دی، ورته ومې ویل: یا رسول الله! ماته له الله ﷻ څخه دعاء وغواړه! بیا رسول الله ﷺ راته دا دعاء وکړه:

یا الله! دعائشې پخواني او اوسني ټول گناهونه وېشې، هغې په پټه کړي که په ښکاره یې کړي ټول وېشې.

حضرت عائشهؓ وايي: زه په دې دعاء ډېره خوښه شوم، تردې چې له ډېرې خوښې سریدله شوم سرمې گریوان کې تپتې شو.

رسول الله ﷺ راته وویل: ته خوزما په دعاء زیاته خوښه شوې؟ ما ورته وویل: ستا په دعاء به ولې نه خوشحاله کېږم؟

رسول الله ﷺ وویل: داسې دعاء خوزه په هر لمانځه کې دخپل امت له پاره غواړم. (حیة الصحابه درېمه برخه (۳/۳۲۲))

دیوولس ښځو کیسه

یو ځل حضرت عائشېؓ رسول الله ﷺ ته دیوولس ښځو کیسه کوله: حضرت عائشهؓ وویل: یو ځل یولس ملگرو (ښځو) داسې تړون وکړه، چې خپلو خپلو خاوندانو په اړه به هیڅ خبره پټه نه ساتي او دهغوی ټول حال به رښتیا رښتیا وایو.

ددې یولسو بنځو نومونه په سهې روایاتو کې نه دي راغلي، که څه هم په ځینې روایتونو کې دځینې بنځو نومونه راغلي، خو په هغه نومونو کې هم زیات اختلاف دی، نو ځکه دهغوی دنومونو له یادونې څخه ډډه شوې ده، او دابنځې دیمن او یا دحجاز اوسېدونکې وې، دهغوی خاوندان په سفر تللي و، نو ځکه هغوی دپام غلطولو په موخه سره ناستې، خبرې کوي او هره یوه دخپل خاوند پوره پوره حال وايي.

لومړۍ بنځه:

لومړۍ بنځې وویل: زما خاوند د بېکاره او ډنگر اوښ د داسې غوښې په څېر دی چې دغره په یوه لوره څوکه باندي ایښې وي، او دغره لاره هم کړکېچنه وي، چې له امله یې هلته ختل هم په اسانې شونې نه وي، او نه هم هغه غوښه دومره ښه او خوندوره وي چې دهغې ترلاسه کولو له پاره دومره ستونزې وگالل شي. یعنې ددې بنځې خاوند ډېر بېکاره سړی دی، هیڅ ښېگړه پکې نشته، او که بیا تش په نوم ښه کار یې په وس پوره وي، بیا هم دومره کبرجن دی چې هغه ته لاس رسی مشکل دی، نه دلاس رسی دی، اونه هم ډېر پښودلو دی.

دوومې بنځې وویل:

نه شم کولای چې دخپل خاوند حال ووايم، که دهغه دعیبونو بیانول پیل کړم، وېرېزم چې پای ته به یې ونه رسولای شم، ځکه چې که وایم یې نو بېکاره او پټ ټول عیبونه به وایم. گواکې دوومه بنځه خپل خاوند له سره ترپښو پورې عیبجن گڼي او په دې ډول یې په ټولیزه توگه (اجمال سره) دهغه عیبونه بیان کړل او نور یې له پوره تفصیل څخه ډډه وکړه.

درہمی بنھی وویل:

زما خاوند ډپر جگ دی (یعنی ډپر بی عقل دی) ، که کومه خبر کوم نو سمدلاسه طلاق راکوي ، او که خبره نه کوم نو همداسی انتظار یم ، یعنی که په ژبه کومه خبره کوم له طلاق څخه یې وپرېرم او که خبره نه کوم نو هغه مې هیخ پروانه کوي . نه په مېروښو شمېرله کېرم او نه هم بی مېره یم چې له بل چاسره واده وکړم .

څلورمې بنھی وویل:

خاوند مې د (تھامه نومې سیمې) د شپې په څپر دی ، یعنی برابر طبیعت وال دی ، نه زیات گرم او نه هم زیات سوړ دی ، له هغه څخه هیخ ډول وېره او گیله نه لرم . گواکې دې بنھی دخپل خاوند ستاینه وکړه ، چې خاوند یې منځلاری او په میانه ډول چلند ورسره کوي ، نه زیاته مینه او نه هم ډېره کرکه ترې کوي .

پنځمې بنھی وویل:

زما خاوند چې کورته رادتنه شي نو پرانگ شي او کله چې له کوره وزي بیا زمري ، او څه چې په کور کې پرېږدي دهغه په اړه بیا پوښتنه هم نه کوي . دې بنھی هم دخپل خاوند ستاینه وکړه ، او دایې هم وویل : چې کله کور ته راشي نو دکور په هیخ ورانه سر نه گرزوي ، نه پرې خوابدی وي او نه هم په کوم کار کې لاسوهنه کوي ، او په کور کې چې څومره خوراکی توکي دهغه په اړه بیا پوښتنه نه کوي .

شپږمې بنځې وویل:

زما خاوند چې کله په خوراک پیل وکړي نو هر څه له یوې مخې خوري او که په ځینلو پیل وکړي، هغه هم وچ کړي، او کله بیا چې ویده کيږي یواځې ویده کيږي، په یوه کمبله کې ځان ونغاړي زما خواته لاس هم نه رانږدې کوي، چې زما له زړه څخه غم پرې لري شي دې بنځې دخپل خاوند زیاته بدي (مذمت) بیان کړ، او هغه یې دغوايي په څېر انځور کړ چې له خوراک او څیناک پرته بل دهیڅ بڼې نه دی، او د بنځې هیڅ فکر ورسره نشته.

اوومې بنځې وویل:

خاوند مې له کوروالي څخه بېوسه او نامرده دی، او دومره ناپوه دی چې خبره هم نه شي کولای، ټولې ناروغۍ په هغه کې رایوځای شوي دي، اوله بلې خوابیا دومره ظالم دی چې زما سر یې تل پرسولی، یا یې بدن راته پرهر کړی وي او یایې دواړه کارونه کړي وي.

دې بنځې هم دخپل خاوند زیاته بدي بیان کړه، چې هغه دکوروالي حقونه نه شي پوره کولای، که خبره کوي نو بنکنځل کوي، او که لوبې کوي نو سر را پرسوي، او کله خوبیا چې ډېر غوسه وي بیاد بدن غړي راماتوي له سره ترپایه ټول سره ظلم او زیاتی دی.

اتمې بنځې وویل:

خاوند مې د زعفران په څېر خوشبویه دی، او د سوی په څېر پستکی مستکی دی. دې بنځې دخپل خاوند ستاینه وکړه، چې هغه په بنکاره او پټه دواړه ښه خویونه لري، باریک طبیعته دی، غوسه هیڅ نه پېژني، بدن یې نازک دی، د عطرونو په څېر خوشبویی ترې پورته کیږي، او غاړه غړی کېدلو ته یې تل زړه کیږي.

نهمې بنځې وویل:

خاوند مې لوړې لوړې بنگلې او مایې لري، دنگه ونه لري، دزیات پخلي له امله یې دکور اېرې ډېرې دي، کور یې دمشوري ځای دی دې بنځې هم دخپل خاوند ښېگړه بیان کړه، چې هغه ډېر مشر او سخي سپری دی، هروخت یې نغری گرم وي چې له امله یې اېرې زیاتې وي، مناسبه ونه لري، او ښه پوه انسان دی، نوځکه تل له هغه سره مشوري کیږي، لکه چې دهغه کور دمشورو له پاره جوړشوی وي.

لسمې بنځې وویل:

خاوند مې مالک نومېږي، او مالک څومره ښکلی سپری دی. زما له ټولو ستاینو او صفتونو څخه هغه ډېر غوره او زیات دی، د اوبسانو شپولونه (پنډغالي) یې ډېر او څرځایونه (ورشوگاني) یې لږ دي، کله چې اوبسان دساز اواز اوري نو پوه شي چې هغوی به اوس حلالیږي. ددې بنځې دخبرو لنډیز دادی: چې خاوند مې له کچې وتلی سخي اود ډېرې مېلمه پالنې له امله یې اوبسان دې ته نه وزگارېږي چې

ورشو (خرخای) ته ولاړ شي، بلکې په کور کې ترلې، او حلالیږي، او دمېلمنو دمېلمستیا له پاره وړاندې کیږي.

یوولسمې ښځې وویل:

زما خاوند ابوزرع نومیږي، او ابوزرع څومره ښکلې انسان دی، له گانو او غوږوالیو څخه یې زما غوږونه ډک کړي، په ښه خوراګونو سره یې زما مټې له غوښو ډکې کړې دي، او زه یې ښه نازولې يم، زړه مې ډېر ترې خوشحاله او له خوښي ډک دی.

ما په پوسونو (رمو) څرولو، کوچیتوب او تنګي کې ژوند تېراوه، خو هغه له دې بېوزلي څخه را وایستلم او د آسونو، اوبسانو، ځمکو او درمندونو څښتنه یې کړم (یعني مادخواري او احتیاج ژوند درلود، خو هغه شتمنه او عزتمنه کړم) تردې لبله دخوښي خبره داده چې: هغه ته کومه خبره کوم بده یې نه گڼي، کله چې ویده شم ترسهاره ویده يم (یعني هېڅ کار کولو ته اړه نه يم) کله چې مې دڅه څښلو ته ضرورت شي (نو هرڅه د ډېروالي له امله) پوره ځان اوبه کړم.

د ابوزرع مور! او څومره ښه ښځه ده د ابوزرع مور، دهغې غټ غټ لوښي تل ډک وي، دهغې کور ډېر پراخ دی (یعني هغه ډېره شتمنه او پراخ زړې ښځه ده). د ابوزرع زوی! د ابوزرع زوی! څومره ښکلې دی، دهغه دویده کېدلو ځای دتورې په څېر نری دی، او د وړوکي سپرلي یو وزر یې بس وي (یعني ډېر توریالی، او دیو جنگیالی او

څو کي په څېر ژوند لري ، په ډېر تنگ ځای کې د خوشېبو له پاره ویده کيږي ، او خوراک يې هم لږ وي ، په لږڅه يې گوزاره کيږي

د ابوزرع لور! د ابوزرع د لور خبره بيا نوره هم د حيرانتيا ده ، دمور او پلار خبره منونکې ، خپلې جامې ډکونکې (يعنې له روغتيايي پلوه صحتمنده) مزې او غټه پټه ده ، د خپلې بنې روح ده (يعنې له خاوند سره دومره مينه کوي چې بنې يې په دې سره سوځي ، او اور پرې بليږي .

د ابوزرع دمينځې بيا څه درته ووایم ؛ کومه ځانگړتيا او کمال يې درته په گوته کړم ، (دومره امانت ساتونکې ده چې) د کور خبره هيڅکله هم دباندې نه باسي ، تر خوراکي توکيو پورې يوشی هم له اجازې پرته نه وراخلي ، او کور لږ گنده کېدلو ته هم نه پرېږدي (يعنې تل يې پاک ، سپېڅلی ساتي) د ازموږ کورنۍ ژوند و په ډېره خوښي سره شپې ورځې تېرېدلې ، يوه ورځ سهار وخت د پيو (شيدو) لوبني ايشېدل ، چې ابوزرع له کوره وووت ، په لاره کې له يوې ښځې سره مخامخ شو چې د پړانگانو په څېر دوه بچي هم ورسره و ، او هغې ښځې په خپله غېږه کې په دوه انارونو باندې لوبې کولې ، هغه ښځه د ابوزرع دومره خوښه شوه چې ماته يې طلاق راکړ او له هغې سره يې نکاح وکړه .

د ابوزرع له طلاق وروسته مې بيا له يوه عزتمند او مشر سړي سره نکاح وکړه ، چې د ښه آسونو پور ، او لښکر لرونکي او نېزه لوبونکي و ، هغه ښه ونازولم ، ډېرې شتمني يې راکړې ، د هر ډول څارويو (اوبسانو ، غواوو ، او پوسونو) يوه يوه جوړه يې راکړه او دا يې هم راته وويل :

ام زرع! (د زرع مورې!) په خپله یې هم خوره او خپلو خپلوانوته چې چاته دې خوښه وي هغوی ته یې ددالی په توگه ورلېږه.

خوبیا هم که ددې دوم خاوند داتول نعمتونه سره یوځای کړم نو داتول به دابوزرع دیوه وړوکی لوبښي برابر نه شي، (یعنې د دوم خاوند بښگړې دلومړي خاوند په پرتله ډېرې کمې او لږ دي).

حضرت عائشې رضی اللہ عنہا چې کله حضرت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ته د یولسو بښځو کیسه واوروله، رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ورته وویل: ستا له پاره داسې یم لکه چې ابوزرع دامې زرع و (یعنې همداسې ستا خوښي ته پام لرنه کوم) خوزه تاته طلاق نه درکوم.

حضرت عائشې رضی اللہ عنہا وویل: یا رسول الله! زما مور او پلار دې له تا قربان وي! ابوزرع څه حیثیت لري؟ ته خوزما له پاره تر هغه ډېر زیات او غوره یې.

رواه مسلم (جلد: ۲) والبخاری (جلد: ۲) والترمذی، الطبرانی، وفي الشماائل باب ماجاء کلام رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم (ص: ۱۷)

دمیني خرگندونه کله کله داسې هم وي

یو ځل یوه ایراني څنگلوري رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ته دمېلمستیا بلنه ورکړه.

رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وویل: عائشه به هم راسره وي،

ایراني وویل: نه. رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وویل: نو بیا زه هم ستا بلنه نه منم.

د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم له لوري دهغه دمېلمستیا د بلني منلو لامل داو، چې په دې ورځ د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په کور کې خوراکی توکي نه وو، (چې له امله

یې) کورنی ټول ډېر وړې و ، نو ځکه رسول الله ﷺ نه غوښتل چې
 بنځه یې په کور کې په لوږه ناسته وي او خپله ځان مور کړي .
 کوربه کورته ولاړی . او په دووم ځل بیا راغی او بیا یې همدا غوښته
 وکړه ، رسول الله ﷺ بیا هغه ځواب ورکړ . کوربه بېرته ولاړی .
 کوربه دریم ځل بیا راغی رسول الله ﷺ په درېم ځل بیا هغه خبره ورته
 وکړه چې عائشه به هم راسره وي ؟

هغه وویل : هو . له دې وروسته رسول الله ﷺ او عائشه ؓ دواړه دهغه
 کره ورغلل . دڅنگلوري دعائشې له بلنې څخه دوه ځله انکار له دې
 امله کړی و چې په کور کې یې دخوراک دیوه تن له پاره تیار کړی و ،
 او په درېم ځل یې څه نور خوراکي توکې هم برابر کړي و ، او دبلنې له
 پاره راغلی و . (رواه مسلم کتاب الاطعمه جلد : ۲ رقم الحدیث : ۳۷۹۸)

داخرت دمینی خراغ

سعید بن مسیب رضی الله عنه وایي : یو ځل عائشې رضی الله عنها رسول الله ﷺ ته وویل :
 یا رسول الله ! له کله څخه چې تاسو راته په قبر کې دمنکر او نکیر
 (پرنبتو) د سخت او وېرونکي اواز او دقبر د زاتنگېدلو یاده ونه کړې
 ده له هغه وخت څخه مې په هیڅ شي باندې زړه نه ډاډه کیږي ، او تل
 دقبر په سوچونو او غم کې زړه خورم .

ددې خبرې په اورېدلو سره رسول الله ﷺ وویل : ای عائشې ! دمنکر او
 نکیر غږ به دمسلمانانو په غوږونو کې داسې ښکلی لگیږي ، لکه چې
 په سترگو کې رانجه ښائسته ښکاري ، او دقبر تنگېدلې به مسلمان ته

داسی سو کاله کونکی او هوسا کونکی وی لکه چي کوم ماشوم خپلې مهربانې او شفقت کونکې مورته د سردرد یادونه وکړي ، او موريې سر په کراره کراره ، ورتهپنځوي ، خو عائشې ! دا خبره هم واوره چې د الله ﷺ په کار کې شک کونکوله پاره لويه تباهي او هلاکت دی .

او خبره يې چې قبر په مړي باندي څه ډول را تنگيږي (او څه ډول تخته کول کوي) ؟ بيا رسول الله ﷺ په خپله دهغه یادونه په دې ټکو کې وکړه : قبر داسې پرې را تنگيږي لکه چې تريوې غټې ډبرې هگۍ لاندې شي . (المشكاة المصابيح)

د ژوند تېرولو زرينه کړنلاره (اصول)

حضرت عائشې ؓ ته الله ﷺ د حکمت او پوهې غټه پانگه ورکړې وه ، هغې ؓ به د رسول الله ﷺ له هر ، هر حکم سره سم عمل کاوه ، چې دهغه يوه مثال دادی : چې رسول الله ﷺ ويلى :

(له خلکو سره دهغوی له حيثيت او درجې سره سم راشه درشه کوی)

حضرت عائشې ؓ به د دې حديث له غوښتنې سره سم له خلکو سره چلند کاوه . د دې يوه بېلگه او مثال دادی : چې يوه ورځ د حضرت عائشې ؓ کورته يو د تپتې درجې (پورې) بسپنه کونکی (سوالگر) راغی ، دده حيثيت ته په پام سره حضرت عائشې ؓ هغه ته يوه گوله مړۍ ورکړه او رخصت يې کړ . له دې وروسته بيا يو بل بسپنه کونکی (سوالگر) چې بڼې پاکې جامې يې په تن وي حضرت عائشې ؓ

ته راغی ، حضرت عائشہؓ یی درجی او حیثیت ته په پام سره هغه په کمپله کېناوه خوراک یی ورته راوړ او بیا یی رخصت کړ.

خلکو له حضرت عائشہؓ څخه پوښتنه وکړه: له دې دوه تنو سره دې بېل بېل چلند ولې وکړ؟ (یو دې یواځې دیوې ټوټې مړی په ورکولو سره رخصت کړ. او دوم دې په کمپله باندې کېناوه خوراک دې ورکړ او بیادې رخصت کړ) حضرت عائشہؓ وویل: حضرت رسول الله ﷺ ویل: (له خلکو سره دهغوی له حیثیت او درجې سره سم چلند کوئ) (ابوداؤد، کتاب الادب)

د دنیا ژوند لږ بل ډول راته ښکاري

امام مالک رحمته الله علیه وایي: ماته دا خبره رارسېدلې ده چې یوه بېوزله (مسکین) سړي له عائشہؓ څخه د خوراک له پاره د څه شی غوښتنه وکړه. په دې وخت کې دعائشہؓ مخې ته انگور اښي وو، عائشہؓ یو چاته وویل: د انگور یوه دانه واخله سوالگر ته یې ورکړه. هغه سړي (د انگور دانې ته) ډېر په تعجب او حیراني سره کتل، عائشہؓ وویل: ته په دې سره تعجب کوې؟ خبر یې چې د انگور په دې یوه دانه کې څومره وړې وړې ذرې دي؟

له دې سرسم یې دا آیت هم تلاوت کړه: **من یعمل مثقال ذرة خیرا یراه. (الزلزال: ۲۷، حیة الصحابة: ۲)** ژباړه: څوک چې د یوې ذرې برابر نیکی وکړي نو هغه به تر لاسه کړي.

که بنه پام ورتنه وشي نو په دې لنډه کیسه کې دنصیحتونو او حکمتونو پوره نړۍ نغبتې ده، که انسان خپل هر عمل (کړه) له دې نکته نظر څخه وگوري، نو بیا که هغه عمل هر څومره وړوکی او مختصر ولې نه؟ چې ماته په هر عمل باندې بدله راکوله کیږي، نو که بنه کار مې کړی وي، بنه بدله (جزاء) به راکوله کیږي، او که بد عمل مې کړی وي نو، بده بدله (سزاء) به راکول کیږي. بس یواځې همدا فکر او غم دی چې انسان ته په دنیا او آخرت کې بریالیتوب او ښکېختي ورپه برخه کولای شي. په مینه که کتل شي نو ددې دنیا ټولې چارې به بل ډول ترته څرگندې شي.

ته ښکلی یې که ستا دواړې ښځې؟

د پردې د حکم تر نازلېدلو وړاندې یو کوچي او بې رنگه ځوان حضرت رسول الله ﷺ ته د بیعت له پاره راغی په دې وخت کې حضرت عائشهؓ هم له حضرت رسول الله ﷺ سره په حجره کې ناسته وه، دې سړي وویل: یا رسول الله ﷺ زه دوه ښځې لرم چې تر دې سورمخې ډېرې ښائسته دي (هغه دعائشې ﷺ لور ته اشاره کوله)، که دې خوښه وي نو زه به یوې ته طلاق ورکړم او تاسوبه ورسره نکاح وکړم.

ددې سړي د خبرې په اورېدلو سره حضرت عائشې ﷺ دگپې او مسخرې په ډول هغه ته وویل: ته ډېر ښکلی یې که ستا ښځې؟

سړي په ځواب کې وویل: زه تر هغوی ښکلی یم. کله چې دغه سړي ولاړی، نو حضرت رسول الله ﷺ او حضرت عائشې ﷺ تر ډېره پورې

ددې سړي دې ساده وړاندیز ته په موسکي ډول خندل. دغه ځوان
د رسول الله ﷺ صحابي ضحاک ؓ و. (مستدرک حاکم)

دمیني غوټه

حضرت عائشهؓ وايي: چې له حضرت رسول الله ﷺ سره تر نکاح
کولو وروسته چې کله رسول الله ﷺ زه راواده کړم، نو یوه ورځ مې له
رسول الله ﷺ څخه وپوښتل: یا رسول الله ﷺ له ماسره دې څومره مینه
ده؟ رسول الله ﷺ وویل: له تاسره دومره زیاته، ټینګه او ژوره مینه
لرم لکه چې د رسی غوټه ټینګه او کله وي.

حضرت عائشهؓ وايي: له دې وروسته به مې بیا کله ناکله له رسول الله
ﷺ څخه پوښتنه کوله چې یا رسول الله ﷺ! ستا د میني غوټه اوس په څه حال
ده؟ رسول الله ﷺ به په خدا، خدا کې راته وویل: ډېره ښه ده تر اوسه هیڅ
بدلون پکې نه دی راغلی، او نه هم کمزوري شوې ده. (مستدرک حاکم)

ودې کتل؛ څه ډول مې وژغورلې.....!

یو ځل ابوبکر ؓ د رسول الله ﷺ کره ورغی، کله چې دروازې ته
رسیږي نو اوري چې عائشهؓ له رسول الله ﷺ سره په لوړ غږ خبرې
کوي، ابوبکر په دې خبره سخت په غوسه شو، کله چې کورته رادننه
شو نو خپلې لور (عائشېؓ) ته وایي: زه اورم چې ته له رسول الله ﷺ
سره په لوړ غږ خبرې کوي!

ددې خبرې له کولو سره سم ابوبکر ؓ لاس پورته کړ چې عائشه ؓ په سوک ووهي ، خو رسول الله ﷺ يې لاس ونيو. کله چې ابوبکر ؓ له کوره ووت ، نور رسول الله ﷺ عائشې ؓ ته وويل: ودې کتل چې څه ډول مې وژغورلې؛ که نه سخته به يې وهلې وې. (مستدرک حاکم)

دايلاء (له بنځو څخه د قسم) کيسه

حضرت رسول الله ﷺ د ژوند ورځنۍ چارې ډېرې په ساده او عادي ډول پرمخ بېولې ، تردې چې څو ، څو مياشتې به په کور کې نغری هم تود نه شود حضرت رسول الله ﷺ پاکو بنځو ته چې څومره کجورې او خوراكي توکې ټاکل شوي وود هغوی ورځنۍ اړتياوې پرې نه پوره کېدلې . سره له دې چې د حضرت رسول الله ﷺ بنځې په دې هم بڼې پوه وې چې دفتوحاتو کړۍ ورځ په ورځ پراخېږي ، او دغنيمت مال دومره رايوځای شوی چې دهغه يوه وړه برخه هم دټولو بنځو د اړتياوو پوره کولو له پاره بس ده .

يوه ورځ ابوبکر او عمر ؓ د رسول الله ﷺ کره راغلل ، که گوري رسول الله ﷺ په منځ کې ناست دی او له يوې بلې خوا يې بنځې پرې راټولې دي او دورځنيو اړتياوو لگښتونو دزياتوالي غوښتنې کوي . ابوبکر او عمر ؓ دواړو خپله خپله لور (عائشه او حفصه ؓ) پوه کړې او له دې غوښتنې څخه تېرېدلو ته يې چمتو کړې ، هغوی دواړو ژمنه وکړه چې نور به لگښتونو کې دډېروالي په غوښتنه سره

رسول الله ﷺ نه ځوروي، خو نورې بنځې په خپله غوښتنه ولاړې وې. په دې شپو ورځو کې رسول الله ﷺ له آس څخه راغوځېدلی و، او ډډه يې ژوبله شوې وه. دې خبرو رسول الله ﷺ زيات وځوراو، او داسې ژمنه يې وکړه چې تر يوې مياشتې پورې به خپلو بنځوته نه نږدې کيږي. منافقين چې د اسلام او مسلمانانو له پاره يې هسې پلمې لټولې، هغوی له دې څخه په گټه اخستلو سره داسې خبرونه خپاره کړل چې رسول الله ﷺ ټولو بنځوته طلاق ورکړی دی.

کله چې دا خبر د صحابه کرامو ﷺ تر غوږونو ورسېد، هغوی سخت وځورېدل. د دې خبر په اورېدلو سره عمر ﷺ د رسول الله ﷺ کره راغی په دې وخت کې رسول الله ﷺ په کټ کې پروت و، په سپېڅلي بدن يې د کټ د رسيو نښې نښانې ښکارېدلې، د دې انځور په ليدلو سره عمر ﷺ د ځان له واکه ووت، او له سترگو څخه يې غوتې، غوتې او ښکې روانې شوې، او په اوښکلنو سترگو يې رسول الله ﷺ ته وويل: يا رسول الله! ايا تاسو خپلو بنځوته طلاق ورکړی دی؟

رسول الله ﷺ وويل: نه! داسې خبره نه ده. کله چې حضرت عمر ﷺ د حضرت رسول الله ﷺ له مبارکې خولې څخه دا خبره واورېدله نو په لوړ غږ يې د (الله اکبر) چيغه پورته کړه. او بيا يې دا زېري ټولو صحابه کرامو ﷺ ته ورساوه. کله چې يوه مياشت تېره شوه، نور رسول الله ﷺ تر ټولو وړاندي حضرت عائشې ﷺ ته راغی، عائشې به يوه يوه ورځ شمېرله، نو کله

چې حضرت رسول الله ﷺ راغی حضرت عائشېؓ ورتنه وویل: یار رسول الله! تاسو خو دیوې میاشتی ژمنه کړې وه، او تر اوسه نه ویشته ورځې تېرې شوې دي؟ (یعنې تراوسه خو ستاسو د ژمنې تر پوره کېدلو پورې یوه ورځ پاتې ده) حضرت رسول الله ﷺ وویل: عائشې! میاشت کله کله نه ویشته ورځې هم وي.

(رواه مسلم کتاب الطلاق، باب الايلاء (۱/۹۳۰) (الکتب الستة))

زه په مرورتیا کې یواځې په ژبه ستاسو نوم نه اخلم

یو ځل رسول الله ﷺ عائشېؓ ته وویل: عائشې! کله چې ته له ما څخه مروره یې نوزه دې په مرورتیا پوهېږم، عائشېؓ وپوښتل: یار رسول الله! زما په مرورتیا باندې څه ډول پوهېږي؟

رسول الله وویل: کله چې ته له ما څخه خوشحاله یې نو بیا دخبرو اترو په وخت داسې وایي: یارب محمد، او کله چې مروره شي نو بیا داسې وایي: لا ورب ابراهیم، په دې وخت کې بیا رب محمد نه وایي.

عائشېؓ وویل: یار رسول الله! ستاسو خبره سمه ده، خو زه په مرورتیا کې هم یواځې په ژبه ستاسو له نوم یادولو ډډه کوم، په زړه کې مې بیا هم ستاسې نوم وي له زړه څخه یې نه هېروم.

رواه البخاری جلد ۲: کتاب النکاح (۲۸۲۷) مسلم کتاب فضائل الصحابه (۳۶۶۹)

علامه کرمانی رحمۃ اللہ علیہ د قاضي عیاض له خولې لیکي: دعائشېؓ له لوري په ژبه د رسول الله ﷺ له نوم یادولو څخه ډډه کول یواځې

د غيرت له امله و، او په دې کې هيڅ ستونزه نشته، دهغې ﷺ دا وينا چې (زه په مرورتيا کې هم يواځې په ژبه ستاسو له نوم يادولو ډډه کوم) د دې خبرې بنکاره او څرگنده دليل دی چې بيا هم هغه ﷺ په زړه کې له رسول الله ﷺ سره بېکچې مينه لري. او دنوم نه اخستل د يو طبعي جذبه بنسټ وي؛ چې هغه په بنځو کې له چاسره د زياتې مينې په وخت پيدا کيږي. رواه البخاري کتاب الادب (۸۹۸/۲ حاشيه: ۱)

د جمل تر جگړې وړاندې !.....

حضرت عائشهؓ او ورسره ام سلمه او صفيهؓ؛ ټولې حج ته تللي وې. کله چې هغوی هلته د عثمانؓ د شهادت، او د بغاوت خبرونه واورېدل، نو ډېرې عمجنې شوې، او عائشهؓ خو د مسلمانانو تر مينځ د بېلتون او اختلاف له امله، په اسلامي نظام کې د فتنو او زيانونو درامينځته کېدلو له وپېرې هم ډېره پرېشانه وه.

او په همدې وخت کې طلحه، زبير، نعمان بن بشير، کعب بن عجره او ورسره نور ډېر صحابه کرامؓ له مدينې څخه په تېښته مکې مکرمې ته راوړسېدل، ځکه چې د عثمانؓ وژونکي دهغوی د وژلو په لټه کې ول، دا خلک له بغاوت کونکو سره په بغاوت کې شريک نه و، بلکې هغوی بغاوت کونکي له بدو او فتنو څخه راگرزول.

مکې ته له ورتلو سره سم هغوی دعائشيې ﷺ مجلس ته ورسېدل، او مشوره يې ورسره وکړه چې موږ ته اوس څه کول په کار دي؟

عائشې ﷺ ورته وویل: تاسو تر څه وخته پورې مدینې ته مه ځئ، ځکه چې هغه خلک اوس ټول د علي ﷺ په شاوخوا کې راټول شوي دي، او علي ﷺ د نوري فتنې له وپېرې له هغوی څخه (سمد لاسه) د قصاص اخیستلو اراده نه لري، نو تاسو څو ورځې داسې ځای ته ولاړ شئ، چې تاسو ته دامن ځای بنسټکار یې او هلته اوسئ، کله چې امیر المؤمنین علي ﷺ د اسلامي حکومت د ټولو چارو واگې په لاس کې واخلي، او تاسو هم په دې لاره کې هڅه وکړئ ترڅو داخلک له علي ﷺ څخه لرې شي، او بیا علي ﷺ له هغوی څخه د عثمان ﷺ د قصاص (دمړینې د بدلې) واک ترلاسه کړي.

دې صحابه ﷺ د عائشې ﷺ مشوره ومنله او دهغې ﷺ له مشورې سره سم یې بصرې ته د تللو تکل وکړ، ځکه چې په دې وخت کې په بصره کې د مسلمانانو لښکر رايوځای شوی و، کله چې هغوی ﷺ بصرې ته په روانېدو شول، نو له عائشې ﷺ څخه یې هم وغوښتل چې په اسلامي حکومت کې د کراري تر راتللو پورې ته هم له موږ سره بصرې ته ولاړه شه. او په دې وخت کې د عثمان ﷺ د قاتلانو (وژونکو) زور او قوت، او په هغوی څخه د قصاص له اخیستلو څخه د علي ﷺ بېوسي؛ دنهج البلاغه په روایت کې هم په څرگندو ټکو راغلي

(نهج البلاغه د شیعیگانو یو باوري او معتبر کتاب دی، په همدې نهج البلاغه کې راغلي:

له امیر المؤمنین (علي) ﷺ څخه دهغه ځینې ملگرو خپله داغوښتنه کړې وه چې: که د عثمان ﷺ قاتلانو (وژونکو) ته سزاء ورکړئ نو ډېره

به بنه وي، ددي غوبستني په خواب کې امير (علي ؓ)، ويلي: کومه خبره چې تاسو کوي هغه له ما پته نه ده؛ خو په اوسني وخت کې داڅنگه شوني ده؟ سره له دې چې په مدينه منوره باندې ددي خلکو ولکه ده، او ستاسو غلامان او دشاوخوا کوچيان هم له هغوی سره ملگري شوي دي، نو په داسې ستونزمنو حالاتو کې که زه هغوی ته دسزا ورکولو حکم وکړم، نو څه ډول به هغه پلي شي؟

حضرت عائشې ؓ ته که له يوې خوا د علي ؓ د مجبوري کچه څرگنده وه، له بلې خوا هغې ته دا خبره هم څرگنده وه چې دعثمان ؓ په شهادت سره دخلکو زړونه څومره دردېدلي وو، او دعثمان ؓ قاتلانوته په سزا ورکولو کې څنډه (چې د علي ؓ له لوري د مجبوري له امله رامینځته شوی و) او تر دې زیاته دردوونکې خبره لاداره چې دعثمان ؓ قاتلانو به د علي ؓ په مجلسونو کې گډون هم کاوه. کوم خلک چې د علي ؓ له مجبور څخه خبر نه و، هغوی په دې حالت هم ډېر ځورېدل، زیاته وېره وه، چې داسې نه چې دغه شکایتونه او گيلې د کومې بلې ناخوالې پیل نامه نه وگرزي، نو له همدې امله دخلکو تر مینځ دپوهاوي، او صبر کولو، امير المؤمنین ته د اسلامي حکومت دواک ټينگولو، او يو له بله دگيلو او شکایتونو د لرې کول په لاره کې، او دخلکو تر مینځ دسولې دچاپېريال رامینځته کولو په موخه عائشې ؓ بصرې ته دسفر کولو تکل وکړ،

په دې سفر کې له هغې ؓ سره ددي خوربې (عبدالله بن زبير) او ورسره نور صحابه کرام ؓ، ملگري وو، او بصرې ته دتللو موخې خپله عائشې ؓ

قعقاع ﷺ ویلی وی . دداسی ستری ستونزی په وخت دمسلمانانو تر مینخ دسولې راوستل چې خومره اړین او ضروری کار و داهم له چاخخه پته نه ده . او ددی ستری اسلامي دندی دترسره کولو په موخه که عائشیؓ له خپل محرم (خوریي) سره داوسپنیزی کجاوی په پرده کې سفر کړی وی نو دادومره بېخایه او نارواکار نه دی ، لکه خومره چې شیعگانو او روافضو یو ستر سېلاب ترې جوړ کړی ، او په عائشیؓ یې دا تور لگولی چې هغې دقرآن کریم حکمونه تر پنبولاندې کړي! قصص معارف القرآن (ص: ۳۰۸)

دجمل دجگړې پېښه

حضرت عائشهؓ دحج له اداء کولو وروسته په مکه مکرمه کې وه چې د درېم خلیفه (عثمانؓ) د شهادت دردونکی خبر یې تر لاسه کړ ، ددی خبر په اورېدلو سره حضرت عائشهؓ ډېره وځورېدلې ، د محرم په راتلونکې میاشتې کې چې دعمرې کولو کوم نیت کړی و ، هغه یې بدل کړ ، سمدلاسه دعمرې له اداء کولو وروسته مدینې منورې ته راستنه شوه ، په (سرف) نومي ځای ته له رسېدلو سره سم عبید بن ابی مسلمه په مخه ورغی ، د عبید په لیدلو حضرت عائشهؓ ډېره خوشحاله شوه ، او ورته وی ویل . په ډېر ښه وخت کې راغلی یې . عبید وویل : خبره یې چې عثمانؓ شهید کړل شوی دی ؟ او مدینه منوره له اته ورځو راهیسې یې خلیفه (بې مشر) پاتې ده ؟

عائشېؓ پوښتنه وکړه: بیا هغوی څه وکړل؟ عبید وویل: ټولو خلکو د عليؓ په لاس بیعت کړې، سره له دې چې تر اوسه د بغاوت کونکو یوه ډله په مدینه منوره باندې ولکه لري، ددې خبرې په اورېدلو سره عائشهؓ بېرته مکې مکرمې ته ستنه شوه، مکې مکرمې ته چې کله ورسېده، د مسجد حرم په دروازه کې کوزه شوه، او حطیم ته د تللو اراده یې وکړه، نو خلکو هغله ورته د پردې بند و بست وکړ.

کله چې ام المؤمنین؛ عائشهؓ حطیم ته ورسېده او ټول خلک رایوځای شول، نو عائشېؓ هغوی ته په خبرو کې وویل:

خلکو! د بېلابېلو ښارونو او سرچینو فتنه اچونکو، د مدینې د غلامانو په مرسته په شهید شوي مشر (عثمانؓ) باندې داسې تور لگولی، چې دا مشر په خلکو کې فتنې اچوي، داسې کشرانو خلکو ته یې د چارو واگې سپارلې دي، چې دهغوی تر اوسه (د عقل) غاښونه هم نه دي راغلي. سره له دې چې په دې لاره کې له همدې ځوانانو څخه پخوا هم کار اخستل شوی، او په ډېرو ځایونو کې دې ځوانانو دهغه ښه ساته هم کړې ده، دغه داسې خبرې دي چې ډېرې پخوا تېرې شوې دي، او دا خبرې له دې ځوانانو پرته نور څوک سبمالوالی هم نه شوی، خو دې شرخوښونکو هسې په عثمانؓ پسې خبرې کولې، او له هغه څخه یې د چارو واگې (حکومت) تر لاسه کول غوښتل، او خلکو ته په داسې څرگندوله، چې زموږ موخه او مطلب د چارو سمون (اصلاح) ده، او کله چې هغوی ته ددې فتنې او شرخوښونې سهي دلیل او دنیو کې ځای په لاس نه ورغی، نو ځکه هغوی د خپل مشر امر څخه

سرغرونه او بغاوت و کر، چي په دې سره خلکو ته دهغوی دکرو ورو تر منځ ښکاره توپیر (تضاد) څرگند شو، او بله داچې هغوی هغه وینې توی کړې چې دهغوی تویول حرام، او ددې وینو په تویولو سره یې دا قابل احترام (دا احترام وړ) ښار حلال وگاڼو، او دکوم مال اخستل چې حرام وو، هغه چور کړ، او په کومه میاشت کې چې دکافر وینه تویول حرام وو، کومه میاشت چې الله ﷻ عزتمنده او مبارکه گرزولې وه، هغه میاشت یې دعثمان ﷺ د وینو تویولو له پاره حلاله وگڼله، ددې میاشتي حرمت ته یې هم ونه کتل.

قسم په خدای! دعثمان ﷺ د قاتلانو (وژونکو) په څېر خلکو څخه که دځمکې ټولې پورې دکې شي بیا هم تردې ټولو دعثمان ﷺ یوه گوته غوره ده، زه تاسو له دې ټلې څخه دهغوی خلاف مرسته غواړم چې هغوی ته سزا ورکړله شي.

له دې خبرو وروسته عائشه ﷺ په (عسکر) نومې اوبڼه باندي سپره شوه (هغه اوبڼه یعلی بن امیه سرورزو په ۸۰ روپیو اخیستې وه) له دې چمتوالي وروسته کاروان روان شو.

له بلې خوا علي ﷺ ته ددې کاروان د راتلو خبر رسېدلی و، هغه هم سهل بن حنیف انصاري په مدینه منورې ته د امیر په توگه وټاکو، او په خپله له یوه ستر کاروان سره عائشې ﷺ او دهغې دملگرو مخنیوي ورووت. دخپل منځي ستونزو او جگړو په وخت چې کومې پېښې په دنیا کې رامینځته کیږي له هغه څخه هیڅ هوشیار او تجربه لرونکی سړی نه شي بېغمه کېدلای، په هره زمانه کې داسې دښمنان پیدا شو.

چې دمسلمانانو ترمينخ غلط فهمي پيدا کړي، او مسلمانان په خپلو کې يوبل سپکو سپورو ته چمتو کړي بلکې کله کله خو همدا خبرې تر جگړې پورې رسېدلې دي. دلته هم همدا صورت رامنځته شوی، چې له مدينې منورې څخه دراتلونکو صحابه کرامو ﷺ په ملگرتيا؛ بصرې ته عائشې ﷺ تلل، منافقينو او شرخوښونکو خلکو د علي ﷺ په وړاندې داسې په بد شکل تعبير کړ، چې دا ټول بصرې ته ځکه ځي چې له هغه ځايه ستا په خلاف لښکر تيار کړي، او له ناسره مقابله وکړي، که ته روښتيا هم دمسلمانانو مشر او امير يې نوستا دنده ده چې ددې فتنې تر راپورته کېدلو وړاندې دهغې مخنيوی وکړي.

حسن، حسين، عبدالله بن جعفر اود عبدالله بن عباس په څېر صحابه کرامو ﷺ له دې رايې سره مخالفت هم کړی و، او داسې مشوره يې ورکړې وه، چې تاسو تر هغه وخته پورې پر هغوی حمله مه کوئ، ترڅو چې خبره پوره سپينه شوې نه وي، خو څرنگه چې ډېر خلک په بله خوا وو، نو ځکه علي ﷺ هم دهغوی لوری ونيو، او له لښکر سره دهغوی مخ نيوي ته روان شو، او دا شرخوښونکي او فتنه اچونکي خلک هم (دېسو او اخلاص مندو خلکو په بڼه) له علي ﷺ سره په لښکر کې مله شول.

علي ﷺ له مدينې منورې څخه له لښکر سره روان شو (ربذه) نومي ځای له رسېدلو سره سم راپور راوړسید چې دعائشې ﷺ لښکر دمدينې په لور روان دی، نو علي ﷺ ددوم خبر تر راتللو پورې په همدې ځای کې تم شو.

د حضرت عائشې ؓ او دهغې دلبنکر بیان عرفي په داسې ټکیو سره کوي: په تلو، تلو چي کله مور د (حواب) نومي ځای چينو ته ورسېدلو، هغله مور ته سپيو وغفل، عائشې ؓ له ماڅخه پوښتنه وکړه، دا کومې چينې دي، ما ورته وويل: دا چينې د (حواب) په نوم سره شهرت لري. عرفي وايي: زما د حواب په اورېدلو سره عائشې ؓ په زوره چيغه وکړه، او خپل اوبن يې تېز وځغلاوه، او وې ويل: يو ځل رسول الله خپلو ښځوته وويل: له تاسو څخه به په کومه يوه باندي د (حواب) نومي ځای سپي وغځيږي.

بيا حضرت عائشې ؓ وويل: اي خلکو ما بېرته مکې ته ستانه کړئ، درې ځله يې دا خبره وکړه، او ورسره ورسره يې خپل اوبن هم هښه کړ، او خلکو هم خپل خپل اوبن او ځغلول، او ټول بېرته راستانه شول، تر دې چې کله دوهمه ورځ شوه او عبد الله بن زبير ؓ په ډېره وډېره سره حضرت عائشې ؓ ته راغی او چيغه يې کړه: ځان وساتئ! ځان وساتئ!

په خدای قسم چې د علي ؓ لښکر تاسو ته نږدې راغلی دی. بيا عائشه ؓ او دهغې لښکر وړاندي ولاړل تر دې چې (مرید) نومي ځای ته ورسېدل، او له لورې خوا هغه ځای ته ورغلل، هلته يې واړول.

له بلې خوا عثمان بن حنيف هم له خپلو ملگرو سره دهغوی مقابلې ته راوتلی و. طلحه ؓ د (مرید) نومي ځای ښي لورته ولاړ او د تقرير له پاره راوړاندي شو: د الله ؓ ستاينه يې وکړه، له هغه وروسته يې د عثمان ذوالنورين ؓ د شهادت او فضيلت يادونه يې وکړه. له دې وروسته بيا عائشې ؓ په تقرير کولو پيل وکړ (په دې وخت کې دهغې

غڙ ڊپر لوږو لکه چې له عائشېؓ غوندي توريالی بنحې سره په کار هم داسې و، دعائشېؓ دتقریر اغېز داشو چې دعثمان بن حنيف په ملگرو باندې ماتې گلده شوه.

په راتلونکي سهار جگره پيل شوه، او تر ماسپينين پورې درنه جگره روانه وه، په دې جگره کې دعثمان بن حنيف ډپر ملگري ووژل شول، او له دواړو لوريو څخه بېشمېره خلگ ژوبل هم شول، په دې وخت کې دعائشېؓ دوياندله لوري پرله پسې دجگرې دپای ته رسولو اعلانونه کېدل، خو په دې خبره هېچا هم غوږ ونه گراوه، بلکې دمخالفينو وژلوته يې دوام ورکړ، تردې چې هغوی ټول يې په وينو ولمبول. کله چې دعثمان بن حنيف لښکر ماتې وخوړه، نو بيا هغوی دسولې چيغې پيل کړې، او دعائشېؓ دلښکر له لوري هم دهغوی دسولې وړاندیز ومنل شو. له دې وروسته بيا څو نورې پېښې هم رامنځته شوې لکه: دعثمان بن حنيف اسير کېدل، او دعثمانؓ دقاتلانو وژل کېدل، اوداسې نور ...

په دې وخت کې عليؓ په (ذي قار) نومي ځای کې ميشت و. هغه قعقاع بن عمرؓ راوغوښت او دعائشېؓ په لوري يې داستازي په ډول ولېږو، ترڅو له هغې سره دسولې په اړه خبرې اترې وکړي.

قعقاعؓ چې کله عائشېؓ ته راغی له هغې څخه يې وپوښتل: ای ام المؤمنین ته دلته دڅه له پاره راغلي يې؟ عائشېؓ په ځواب کې ورته وويل: اي بنی الاصلاح بين الناس (يعني: زماگرانه بچیه! زه دخلکو ترمنځ دسولې راوستلوپه هیله راغلي يم)

بیا طلحه او زبیر رضی اللہ عنہما ہم د قعقاع رضی اللہ عنہ مجلس ته راوغوبنستل شول، قعقاع رضی اللہ عنہ له هغوی څخه وپوښتل تاسو څه غوښتنه لرئ؟ هغوی په ځواب کې وویل: د عثمان رضی اللہ عنہ قاتلانو (وژونکو) ته له شرعي سزا ورکولو پرته بله هیڅ غوښتنه نه لرو.

قعقاع رضی اللہ عنہ (دهغوی دپوهاوي په موخه) وویل: تاسو خو د عثمان رضی اللہ عنہ د قاتلانو له ډلې شپږ سوه تنه وژلي دي، او په جگړه کې به دواړو لوریو ته بې کچې زیانونه واوړي، نو ددې کار (د عثمان رضی اللہ عنہ قاتلانو ته د شرعي سزا) په ترسره کولو کې زیاتې حوصلې او اطمینان ته اړتیا ده، ځکه چې دا کار تر هغې شونې نه دی ترڅو چې د مسلمانانو د چارو واگې ټینګې شوې نه وي او ټول مسلمانان سره یو شوي نه وي. او کله چې اسلامي حکومت منظم شي او هر څه پرځای شي نو بیا دا کار موږ خپله هم کوو، نو په دې وخت کې تاسو ته لارمه ده چې د سولې لاره خپله کړئ، طلحه او زبیر رضی اللہ عنہما وویل: که د علي رضی اللہ عنہ رایه هم داسې وي لکه تاسو چې وایاست، نو بیا موږ سولې ته چمتو یو.

ددې خبر له اورېدلو وروسته قعقاع رضی اللہ عنہ امیر المؤمنین (علي رضی اللہ عنہ) ته راستون شو او په دې خبره یې خبر کړ، ددې خوشحاله کونکې خبر په اورېدلو سره علي رضی اللہ عنہ هم زیات خوشحاله او مطمئن شو، د سولې کېدلو د خبر په اورېدلو سره خلک هم ډېر خوښ شول او شپه یې ښه په بهغمي سره تېره کړه، او ټولو خلکو د بېرته ستنېدلو تکل وکړ، او درې ورځې په همدې میدان کې په دې ډول تېرې شوې، او ټول په دې هیله و چې نور به د دواړو لوریو تر منځ د سولې اعلان کېږي، او د څلورمې

ورځې په سهار دغه اعلان کېدونکی و، او د علي ؑ او طلحه او زبیر ؑ ترمنځ ليدلو کتلوته هم لاره هواره شوي وه.

خوله بده مرغه، کومو خلکو چې عثمان ؑ شهيد کړی و، او دهغه په وژلو کې يې لاس درلود، هغوی ټوله شپه په مشورو تېره کړه، تر دې چې په پای کې يې په دې خبره هوکړه وکړه په پټه خوله بايد د جگړې اورته لمن ووهله شي. بس هغوی داسې کړنلاره وټاکله چې لومړی به څو او دحضرت عائشې ؑ په لښکر به بريد کوو، ترڅو هغوی داسې وگڼي چې دحضرت علي ؑ له لورې ژمنه ماته شوې، او هغوی به په دې غلط فهمي سره دحضرت علي ؑ په لښکر بريد کړي او د جگړې مرکېدونکی اور به يو ځل بيا په لمبو شي.

دې شيطانانو له خپلې کړنلارې سره سم سهار وختي په تياره کې له ټول لښکر څخه په پټه يوې خواته ووتل او چا چې له کومې پښې سره تر او لاره دهغوی لورته ورغلل او بريد يې پرې وکړ، ددې ناڅاپي بريد په کېدلو سره په خلکو کې چيغې او نارې شوې، او دا شيطانان په خپل چل او فریب کې بريالي شول، دبصرې خلکو دعائشې ؑ له لښکر څخه دمرستي له پاره چيغې پيل کړې او همداراز نور قبائلو خپلو خپلو مرسته کونکو ته دمرستي وړاندیزونه وکړل، چې دعائشې ؑ په لښکر باندې بريد شوی، او هغه په دې کې معذوره گڼل کېدله چې داسې يې انگېرله چې د علي ؑ د لښکر له لورې بريد پرې شوی دی. نو ځکه يې په ځوابي بريد لاس پوري کړ. سبايانو (د عبداللہ بن سبام لگرو) وخت په وخت د جگړې اورته لمن ووهله، علي ؑ په

چیغو، چیغو له خلکو وغوبنتل: چي تاسو له جگري خخه لاس واخلي، او هيخ د وپري خبره نشته، خو کله چي علي ؑ دا صورت حال وليد چي جگره دتمکيدلو نه ده، نو خکه له جگري کولو پرته بله لاره نه وه.

کعب بن ثور حضرت عائشي ؑ ته راغي او غوبنتنه يي تري وکره چي که تاسو په خپله د جگري دگر ته راشي نو کېدای شي چي الله ﷻ ستاسو په برکت دخلکو ترمنخ سوله راولي، حضرت عائشي ؑ دا خبره ورسره ومنله، او په کجاوه کې کېناستله او کجاوه په (عسکر) نومي اوبنه باندي کېنودله شوه.

له بلې خوا جگره په خرپ روانه وه، حضرت عائشي ؑ چي کله دادر دونکي صورت حال وليد نو کعب بن ثور ته يي وويل: ورشه قرآن مجيد راوړه، او دې خلکو ته دالله ﷻ د کتاب بلنه ورکړه، کعب قرآن شريف واخيست، او دمخالفينو په وړاندي تېر شو. خود علي ؑ دلبنکر په مخه ترټولو وړاندي د عبدالله بن سبا ملگري روان ول، هغوی نه غوبنتل چي سوله راشي، نو خکه هغوی ټول د کعب بن ثور مخي ته ودرېدل. علي ؑ خپله دلبنکر په پای کې و، او داسې گومان يي کاوه چي مخالفين يي له جگري پرته بل هيخ شي ته چمتو نه دي. او کله چي کعب سبائيانو ته قرآن کریم وړاندي کړ، هغوی کعب په نېزه باندي په وهلوسره هغه مړ کړ، او دعائشي ؑ په اوبن يي هم دغشو واري وکړ.

کله چي دبصري خلکو وليدل چي د سبائيانو مخ دعائشي ؑ پلور دی، او هغوی له دې پرته په بل چاباندي بریدنه کوي، نو خکه دبصري خلکو دعائشي ؑ په شاوخوا کې چاپېر شول او دهغي اوبن يي په خپله

ولکه کې واخست. جگره تر ټکندي غرمې پورې توده روانه وه، د ماسپښین وخت جگره ورېده، خو د ماسپښین له لمانځه وروسته جگره بیا ونښته، تر غرمې پورې د جگرې د چارو واگې دعائشې ﷺ په لاس کې وې. خو د علي ﷺ لښکر بريالی شو علي ﷺ په چيغو، چيغو خلکو ته وويل: دعائشې ﷺ اوبن حلال کړی، که دعائشې ﷺ اوبن له منځه ولاړ شي دا خلک خپله یو یو کیږي، بس په همدې وخت یو سړي دعائشې ﷺ اوبن حلال کړ. علي ﷺ محمد بن ابوبکر ته وويل: دعائشې ﷺ کجاوه واخله یوه خیمه پرې ودروله، او وگوره چې عائشه ﷺ خو ژوبله شوې نه ده؟

حضرت علي ﷺ د حضرت عائشې ﷺ پلویانو ته وويل: تاسو په امن یاست، نو خلکو یو په بل باندې له وار کولو څخه لاس واخیست، بیا حضرت علي ﷺ خلکو ته وويل: چې عائشه ﷺ بصرې ته بوزی، نو محمد بن ابوبکر او عمار بن یاسر ﷺ هغه بصرې ته بوتله، او هلته د عبدالله بن خلف الخزاعي په کور کې اوسېدله، حضرت علي ﷺ تر دریو ورځو پورې د جگرې په ډگر کې پاته شو ځکه چې خلکو خپل مړي لټول چې خاورو ته یې وسپار.

حضرت عائشې ﷺ له بصرې څخه مکې مکرمې ته د تللو تکل وکړ، نو علي ﷺ هغې ته د اړتیا وړ ټول توکي چمتو کړل، او کله چې دروانېدلو وخت رانږدې شو، نو حضرت علي ﷺ خپله د حضرت عائشې ﷺ درختولو له پاره ورغی، او هغې ته د درناوي له پاره د باندې ولاړو. عائشه ﷺ له کور څخه راووته او خلکو ته یې وويل: ای

زامنو! مورږ په بېره يو دبل مقابلي ته درېدلي وو، په راتلونکې کې زموږ ددې اختلافونه له امله هيڅوک چاته زيان نه رسوي.

قسم په خداي! چې لومړي مې له عليؓ سره اختلافات لرل خودا اختلاف داسې و لکه يو زوم چې له خپلې خواښې سره لري، زما په اند عليؓ دېر ښه او ښک سړی دی.

له دې وروسته بيا عليؓ خلکو ته وويل: اي خلکو! په خداي قسم! چې ام المؤمنین روښتيا خبره وکړه، او زما او دهغې ترمنځ اختلافونه روښتيا هم همداسې وو، او عائشهؓ په دنيا او آخرت کې ستاسو دگران پيغمبر رسول الله ﷺ ښځه ده.

له دې وينا وروسته، عليؓ ترڅو ميله پلي مزله وروسته له عائشيؓ څخه راستون شو، خو بيا يې هم خپلو دواړو زامنو: حسن او حسينؑ ته امر وکړ چې هريو دې له عائشيؓ سره تړيوې، يوې ورځې مزله وروسته بيا راستون شي.

لنډه دا چې دشرخوښونکي دفتنه اچولو په پائله کې ددې دوه سپېڅلو ډلو ترمنځ په بې پامي سره دجگړې دغه (دردونکې پېښه) رامنځته شوه، چې بيا دجگړې تړپاي ته رسېدلو وړاندې دواړې خواوې پردې (دردونکې پېښه) سخت پېښمانه او غمجن ول. عائشيؓ ته چې به کله هم دغه پېښه ورياده شوله نو دومره به يې وژړل چې پروني به يې په اوښکو لوندشو. او همدا راز عليؓ ته هم له دې (دردونکې پېښې) څخه سخته صدمه (درد) رسېدلې وه، کله چې له جگړې وروسته عليؓ د

وژل شویو کسانو د جسدونو لیدلو ته راغی ، نو له ډېر درداو غم څخه به ، دواړه لاسونه په زوره په خپلو ورنونو باندې ووهل ، او په چیغې ، چیغوبه یې وویل : کاشکې چې زه تر دې پېښې وړاندې مړ شوی ، تر دې چې نوم مې هم دخلکو له ذهنونو څخه وتلای وای !...

او په ځینې روایتونو کې راغلي : کله چې به عائشې ﷺ تلاوت کاوه ، او دې آیت (وقرن فی بیوتکن) ته ورسېدل نو دومره به یې وژړل چې پرڼی به یې په اوبښکولونډ شو. ددې ایت په تلاوت کولو باندې یې ژړا له دې امله نه کوله چې له کور څخه وتل دهغې په اند گناه وه ، او یا سفر کول نارواو ، بلکې له کور څخه د وتلو په وخت چې کومه (دردونکې پېښه) رامنځته شوې وه ، په هغه باندې خوابد او غم ددې لامل و چې ددې ایت د تلاوت په وخت به یې ژړه .

(روح المعانی ، تاریخ طبری ، تاریخ ابن کثیر د معارف القرآن په حواله)

د تحریم پېښه

درسول الله ﷺ د ژوند بنسټیز اړخونه د عدل او انصاف له پلوه هم ډېر ځلاند او تل پاتې دي ، همدا لامل و چې درسول الله ﷺ د ژوند (سېرت) هره هره برخه له عدل ، انصاف ، او برابري څخه ډک ښکارېدو .

عدل او انصاف که د ژوند په نورو چارو کې څرگند و ، همدا راز د کورني ژوند په هره برخه کې هم د عدل او انصاف وړانگې لکه درناورځي په څېر څرگنده اوبښکاره وې . رسول الله ﷺ په ژوند کې

د خپلو بنځو تر مينځ د عدل او انصاف تله داسې برابره ساتلې وه چې که يو څوک د پلټنې څراغ پسې واخلي ، نو د ټول انسانيت په تاريخ کې به د داسې عدل او انصاف بيلگه او مثال تر لاسه نه کړای شي .

د رسول الله ﷺ عادت داسې و، چې د مازديگر له لمانځه وروسته به څو، څو شېبې ټولو بنځو ته د هغوی په حال د ځان خبرولو په موخه ورتلو. او دا کار به يې هم د ټولو بنځو په وړاندې په يو ډول تر سره کاوه. خو يو څو وراځې به يې له زينب ؓ سره تر خپل عادت زيات وخت تېر کړ، له بلې خوا به نورې بنځې په خپل وخت باندې د رسول الله راتگ ته سترگې په لاره وې، کله چې حضرت عائشه ؓ د دې ځنډ د لامل په اړه وپوښتل نو څرگنده شوه چې د زينب ؓ يوه خپلوان هغې ؓ ته څه شات رالېږلي و، او څرنگه چې رسول الله ﷺ شات زيات خوښول، نو ځکه به زينب ؓ هره ورځ حضرت رسول الله ﷺ ته (د څينبلو له پاره) شات ورکول، چې له همدې امله به بنځو ته دراتللو په ټاکلي وخت کې لږ توپير رامنځته کېدو.

د حضرت رسول الله ﷺ په راتگ کې لږ ځنډ هم ازواج مطهراتو ته د منلو وړ نه و، دا ځکه چې د هغوی د ابا ورو چې له حضرت رسول الله ﷺ سره يوځای يوه شېبه تېرول هم تر ټولو کائناتو ورته زيات گټور دي. بس همدا خبره حضرت عائشه ؓ له حفصې او سودې ؓ سره ياده کړه، چې د دې خبرې څه چاره کول په کار دي؟!

له بلې خوا رسول الله ﷺ له بدبوی څخه ډېره کرکه کوله، او بله دا چې د شاتو مچۍ چې د کوم بوټي له گل څخه شات رااخلي د هغه بوټي خوند

او بوی په شاتو کې هم تر سترگو کېږي ، او په عربي نړۍ کې یو ډول گل و چې هغه ته به یې مغافر ویل ، ددې گل بوی ډېر خوندور نه و ، او کله چې به د شاتو مچيو له دې گل څخه شات رااخیستي و ، نو بیا به دمغافر بوی په شاتو کې هم څرگندېدو .

بس حضرت عائشېؓ حضرت حفصې او حضرت سودېؓ ته دا خبره په خوله کې ورکړه چې کله حضرت رسول الله ﷺ راشي نو تاسو پوښتنه ترې وکړی : چې یا رسول الله ! ستاسو له خولې څخه څه ډول بوی راځي ؟ او کله چې حضرت رسول الله ﷺ ووايي : چې ماخو یواځې شات څیښلي دي ، نو تاسو ورته وواياست چې : بیا کېدای شي چې د شاتو مچۍ دې په مغافر (نومي گل) باندې کېناستلې وي .

بس همداسې وشول چې : رسول الله ﷺ وویل : ماخو شات څیښلي دي ، دې ښځو ورته وویل : کېدلای شي چې د شاتو کومه مچۍ به په مغافر باندې کېناستلې وي ، او له هغه څخه به یې د شاتو جوړولو له پاره شیره (جوس) رااخیستې وي ، او له امله به یې په شاتو کې دمغافر بوی راغلی وي . څرنگه چې رسول الله ﷺ له بدبویه شیانو څخه کرکه لرله ، او ځان یې لرې ترې ساته ، نو له همدې امله د رسول الله ﷺ په زړه کې له شاتو څخه کرکه پیدا شوه . او رسول الله ﷺ قسم وخور چې په راتلونکي کې به شات نه څیښم ، او چې د زینبؓ زړه مات نه شي نو ځکه یې ددې ژمنې په پټ ساتلو باندې زیات ټینګار وکړ .

خو له دې پېښې وروسته الله ﷻ دوحې له لارې خپل گران پیغمبر په اصلي حقیقت باندې خبر کړ او وې ویل :

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) (التحریم: ۱-۲)

ژباړه: ای نبی! دخپلو بنځې دخوشحاله کولو له پاره ولي هغه شيان پر ځان حرامه وي کوم چې الله ﷺ درته حلال کړي دي؟ الله ﷺ بخښونکی او مهربان دی، او الله ﷺ ستاسو د قسمونو کفاره ټاکلي ده. او الله ﷺ ستاسو مالک دی، هغه ستاسو بادار دی، او په هرڅه بڼه پوهیږي. معارف القرآن (۳۹۸/۸) بخاری کتاب الطلاق (۳۸۳) کتاب عشرة النساء باب الغيرة (۹۷/۱)

د عشق غم په سينه کې خراغ وي

کثيرين عبید ﷺ وايي: يو ځل عائشې ﷺ ته ورغلم، هغې وويل: خوشبې انتظار وکړه، زه خپلې خیرې شوې جامې گندوم بيا به ستا خبرې ته غوږ شم.

ما ورته وويل: ام المؤمنین! که زه دباندې خلکو ته ووايم: چې ام المؤمنین خپلې خیرې شوې (زړې) جامې گندلې نو ټول خلک به دې بخپلې گومان درباندي وکړي.

عائشې ﷺ (په غوسه سره) په خواب کې راته وويل: خپل کار کوه، څوک چې زړې جامې نه اغوندي هغه د نويو جامو داغوستلو هيڅ حق

نه لري (يعني ٿوڪ چي په دنياڪي زري جامي نه اغوندي ، هغه ته په
اخرت کي نوي جامي نه ورکولي کيڙي .

حياة الصحابة جلد: ۲، بخاری فی الادب (۸۸۲/۲)

کوم غم چي د عشق له امله په سينه کي څراغ گريزي ، نو بيا به زما په
څېر د پسرلي له موسم څخه سوځيږي .

دحضرت عائشيؓ اشعار اور بدل

حضرت عائشهؓ وايي: يو ځل رسول الله ﷺ زما حجرې ته راغي په
دې وخت کي له ماسره دانصارو دوي وړي ماشومي ناستي وي او هغه
شعرونه يې ويل: چي انصارو په بعثت نومي جگړه کي ويلي و
(دادواړي ماشومي کومي نامتو ډمي نه وي)

نو کله چي رسول الله ﷺ راغي په بستره باندي پرېووت او خپل مخ
مبارک يې بلې خواته واپراوه. خو شېبې وروسته بيا ابو بکرؓ راغي
، هغه ماته په غوسه شو چي داشيطاني کار د رسول الله ﷺ په وړاندي
باندي ترسره کوي . (يعني داسې کول په کار نه دي)

رسول الله ﷺ ابو بکرؓ ته وويل: مه کوه پرېږده . کله چي رسول الله
ﷺ او ابو بکرؓ په خپلو کارونو باندي لگيا شول ، ماهغو ماشومانو
ته پته اشاره وکړه هغوي دواړي له کوره ووتلي .

د رسول الله ﷺ تسلي و رکول حضرت عائشيؓ ته

حضرت عائشهؓ په حج و دواع کې (رسول الله ﷺ په روستني حج کې) له رسول الله ﷺ سره ملګري وه، کله چې رسول الله ﷺ دا حرام تړلو اراده وکړه ، حضرت عائشيؓ رسول الله ﷺ ته عطر ورو لګول، او کله چې رسول الله ﷺ سرف (نومي خای) ته ورسيد، د حضرت عائشيؓ مياشتني ناروغي پيل شوه، رسول الله ﷺ دعائشيؓ خواته ورغی که ګوري حضرت عائشهؓ ژاړي . رسول الله ﷺ هغې ته د تسلي و رکولو په موخه وويل: دا ناروغي الله ﷻ د ادم ﷺ د ټولو لوڼو په برخه کړې ده. (يعنې په دې کې د ژړا هيڅ خبره نشته ، او تر کومه خايه چې د حج دکارنو تړاو دی) نو د حج ټول هغه کارونه کوه چې نورې حج کونکې بنځي يې کوي ، يواځې طواف مه کوه ، بيا چې کله له ناروغي څخه پاکه شي هغه وخت بيا طواف هم وکړه.

رواه البخاري كتاب الحج (۴۲۰) وابوداؤد كتاب المناسك (۵۲۱) والنسائي مناسك الحج (۲۷۳)

د اختيار و رکولو پېښه

له جابرؓ څخه روايت دی چې : ازواج مطهراتو په يوه خوله له رسول الله ﷺ څخه د نفقې (ورځني لګښت) د زياتوالي غوښتنه کوله، او دا چې کسری او قيصر بنځي په ډول ډول ګانو پوښلي او دلورې بيې په جامو پټې دي، د چوپړ له پاره يې منځي لاس په نوم ولاړي دي. خو زمور دا د فقر او بېوزلي ژوند تاسو وينئ، نو په کار ده چې زمور په

لگڻتونو کي لڙ پراخوالی راولی. کله چي رسول الله ﷺ له خپلو بیبیانو څخه داسي غوښتنه واورېدلې چې: له هغوی سره دې دپاچاهانو او دنیاوالو دښځو په څېر چلند وشي، ددې خبرې په اورېدلو سره رسول الله ﷺ ډېر خواږدی شو، چې هغوی د رسول الله ﷺ د کورنۍ د غړیتوب قدر ونه پېژاند. خو ازواج مطهراتو دې ته پام هم نه و، چې رسول الله ﷺ به په دې خبره دومره ناراضه کیږي.

په همدې وخت الله ﷻ لاندې ایاتونه رانازل کړل، چې هغوی ته (آیات تخیر) ویل کیږي.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكِ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (۲۸) وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا (۲۹) (الاحزاب ۲۸-۲۹)

ژباړه: ای نبی! خپلو ښځوته ووايه: که تاسو د دنیا د ژوند خوشحالي غواړئ نوراشي چې څه مال او سامان درکړم او په ښه توگه مو رخصت کړم، او له خپل سنت سره سم طلاق درکړم، او که تاسو له الله ﷻ او دهغه له رسول ﷺ سره مېنه لرئ او داخرت (بريالیتوب او کامیابي غواړئ) نو بیا ستاسو له ډلې ښه کونکوته الله ﷻ په اخرت کې ډېر لوی اجر و نه چمتو کړي.

حضرت عائشهؓ وايي: کله چې دا اختیار ورکولو دا ایاتونه نازل شول نو حضرت رسول الله ﷺ ددې خبرې دښکاره کولو پیل له ماڅخه

و کړ، او د آیاتونو تر اورولو وړاندې یې راته وویل: یوه خبره درته کوم، خو په خواب راکولو کې یې بېرته مه کوه بلکې له مور او پلار سره تر مشورې وروسته بیا خواب راکړه.

حضرت عائشهؓ وايي: دا په ماباندې د رسول الله ﷺ له لوري یوه ځانگړې لورپښه وه چې زه یې له مور او پلار سره تر مشورې کولو وړاندې له خواب وړکولو څخه منعه کړم، ځکه چې د رسول الله ﷺ باور و چې مور او پلار مې راته داسې رایه نه راکوي چې په هغه سره زه له رسول الله ﷺ څخه بېله شم.

خو حضرت عائشېؓ د ایت له اورېدلو سره سم وویل: یا رسول الله! ایا ستا په اړه د مشورې له پاره به زه مور او پلار ته ورځم؟ زه خو الله ﷻ، دهغه رسول ﷺ او د آخرت کور خوښوم.

کله چې رسول الله ﷺ دعائشېؓ له لوري دغه خواب واورېد، نو په مخ مبارک باندې یې د خوشحالی نښې نښانې څرگندې شوې، او بیا نورو ښځو هم همداسې خواب ورکړ، او یوې ښځې هم د رسول الله ﷺ د مېرمنتوب په پرتله د دنیا پراخوالي ته مخ نه کړه.

رواه البخاری کتاب المظالم (۲۲۸۱) ومسلم

دعائشېؓ له لوري د اولاد هیله کول

یوه ورځ حضرت رسول الله ﷺ خپل گران زوی ابراهیمؓ په غیږه کې اخستی و، او د حضرت عائشېؓ خواته ورغی او په مینه مینه یې حضرت عائشهؓ راوبلله، ترڅو هغه په ابراهیمؓ کې له رسول الله ﷺ

ﷺ سره د ورته والي نبي وويني. له بلې خوا د حضرت عائشېؓ په زړه کې د اهيله راوټو کېدلې چې کاشکې ما هم اولاد لرلای او رسول الله ﷺ همدا سې مينه ورسره کولای؟

نو زما درجه به در رسول الله ﷺ په وړاندې تر نورو ښځو او چته وای ، ددې سوچ په کولو او هیلې د زیاتوالي له امله حضرت عائشېؓ ته ژړا ورغله ، خوبیا یې هم خپلې اوبنکې تم کړې. رسول الله ﷺ چې په دې خبره پوه شو نو دهغې په دې طبعي پرېشاني باندې ناراضه شو.
(قصص النساء فی القرآن)

د حضرت عائشېؓ اسم کنیت

د کنیت نوم (د زوی یا پلار په نوم یا د بدل) په عربو کې د عزت او شرافت نښه وه له دې امله هر چا دخپل ځان لپاره اسم کنیت ټاکه د حضرت عائشېؓ خو هیڅ اولاد نه و له دې امله دهغې کنیت نه و. د حضرت عائشېؓ و زاره حضرت عبد الله ابن زبیر چې پیدا شو نو دې پورته کړ او در رسول الله په خدمت کې یې حاضر کړ. نبي کریم ﷺ د ماشوم په خوله کې خپلې مبارکې لارې ورکړې دا اولنی شی و چې د ماشوم گیده یې ته داخلې شوې ، حضرت عائشېؓ د نبي کریم ﷺ په حضور کې عرض وکړه یا رسول الله ﷺ! زما د ټولو ملگرو اسم کنیت شته تاسو زما لپاره هم اسم کنیت وټاکئ ، نبي کریم ﷺ وفرمایل چې تاسو هم دخپل و زاره عبد الله بن زبیر کنیت کیږدئ هغه و چې حضرت عائشېؓ خپل کنیت ام عبد الله کیښوده چې تر مرگه پورې یې و.

رواه الترمذی کتاب التفسیر القرآن (۳۳۰) معارف القرآن (۱۲۸۸۱۶)

په مرض وفات کې درسول الله ﷺ له لوري دینار خیراتول

حضرت عائشهؓ وایي: چې رسول الله ﷺ دخپلې مړینې په ناروغی (مرض وفات) کې یو ځل راته وویل: زمونږ په کور کې چې څومره دسرو زرو روپۍ ایښې دي هغه ټولې خیرات کړه، زه د رسول الله ﷺ دناروغي دسختوالي له امله پرېشانه وم نو ځکه مې سمدلاسه په دې خبره باندې عمل ونه کړای شو.

کله چې درسول الله ﷺ ناروغي لږ څه ښه شوه، نو راڅخه وې پوښتل په هغه دینارونو باندې دې څه وکړل؟ ما ورته وویل: ستاسو د ناروغي د سختوالي له امله دې ته وزگار نه شوم چې خیرات یې کړم، رسول الله ﷺ راته وویل: هغه سره زر ماته راوړه، هغه اوه یا نه دیناره مې رسول الله ﷺ ته راواخستل، رسول الله ﷺ وویل: دمحمد څه گومان دی چې هغه دې په داسې حال کې له الله ﷻ سره ملاقات (لیده کاته) وکړي چې دا روپۍ له هغه سره وي. بیا یې هغه روپۍ خیرات کړې.

(مسند احمد دسپرت عائشېؓ په حواله)

دابوبکر صدیقؓ دخلافت وصیت

حضرت عائشهؓ وایي: یو ځل مې دسر ددرد له امله داسې وویل: (واړاساه) (وی زما سره!) رسول الله ﷺ راته وویل: بلکې زه وایم: (واړاساه) (وی زما سره!) رسول الله ﷺ وایي: زما زړه و، چې ابوبکر او دهغه زوی راوبولم، خو بیا مې له ځان سره وویل: داسې نه چې خلک

بہخایہ خبری ونہ کړي او یا بہخایہ هیلې او غوښتنې ونہ کړي. (یعني ماغوښتل چې هغه ته دخلافت وصیت ولیکم ، خو بیا مې دخلکو د بہخایہ خبرو له امله مې داسې ونه کړل ، خو زه پوهېدمه چې الله ﷺ او مسلمانان به د دې خبرې اجازه ورنه کړي چې له ابوبکر پرته دې بل څوک خلیفه (دمسلمانو مشر) شي. رواة البخاری، باب وفاة النبی ﷺ)

له کومې ځمکې سره چې داسمان هم سیالي کړي

کله چې د رسول الله ناروغي زیاتېدلې ، هغه وخت رسول الله ﷺ دمیمونې ﷺ په حجره کې و، خو څرنګه چې ناروغي ورځ په ورځ زیاتېدلې نو رسول الله ﷺ له ټولو ښځو څخه اجازه وغوښتله چې غواړي دناروغي شپې دعائشې ﷺ په کور کې تېرې کړي ، ټولو ښځو یې په ډېره خوښي او دزړه له اخلاصه اجازه ورکړه . بیا رسول الله ﷺ د علي ﷺ او فضل بن عباس ﷺ په اوږو لاسونه ایښي دعائشې ﷺ حجرې ته راغی ، او بیا یې همدلته له نړۍ سره دمخه ښه درمنده پېښه رامنځته شوه ، او په همدې حجره کې ښځ کړل شو.

رواة البخاری کتاب المرض، باب مرض الوفات کتاب عشرة النساء باب الغيرة (۳۵۲/۱)

د ابوبکر صدیق ﷺ امامت

حضرت عائشهؓ وايي: کله چې د رسول الله ناروغي په زیاتېدو شوه ، نو یوه ورځ سهار وخت خلک د رسول الله ﷺ په تمه وو. رسول الله ﷺ څو څو ځله د پورته کېدلو هڅه وکړه ، خو په هرځل به بېهوښي پرې

راغله ، (او رسول الله ﷺ به له خایه نه شو خو خبدا لای ، په پای کې رسول الله ﷺ حکم وکړ چې ابوبکر ؓ دې دخلکو امامت وکړي .

عائشه ؓ وایي: ما گومان کاوه چې هر څوک در رسول الله ﷺ په خای ودریږي خلک به هغه بد وگني ، نو ځکه مې رسول الله ﷺ ته وویل: د ابوبکر زړه ډېر نری دی ، کېدلای شي چې دا کار به په سمه توگه سرته ونه رسوي ، بلکې هغه به په ژپاشي . (یعنې د ژړا له امله به هغه د خلکو امامت ونه کړای شي) ، خوددې خبرې له اورېدلو سره سره بیا هم رسول الله ﷺ په دوم ځل بیا همداسې حکم وکړ ، عائشه ؓ وایي: ما حفصې ؓ ته وویل: چې ته له رسول الله ﷺ څخه ددې خبرې غوښتنه وکړه ، هغې هم له رسول الله ﷺ څخه دا غوښتنه وکړه (چې ابوبکر به څنگه دخلکو امامت وکړي ځکه چې هغه به سمدلاسه په ژپاشي) رسول الله ﷺ وویل: بنحو خو یوسف الکلیلیؑ ته هم دوکه ورکړې وه! خلکو ته وواياست چې ابوبکر دې دهغوی امامت وکړي ، بیا ابوبکر دخلکو امامت وکړ ، او ټولو خلکو دا ابوبکر په امامت کې لمونځ وکړ .

(رواه البخاری باب الهجرة)

حضرت عائشې ؓ یو ځانگړی فضیلت

در رسول الله ﷺ دمړینې ناروغي په زیاتېدو وه ، او رسول الله ﷺ له دې پاته کېدونکې نړۍ سره مخه ښه ته چمتوالی نیو . په همدې وخت حضرت عائشه ؓ در رسول الله ﷺ سرته ناسته ده او رسول الله ﷺ هغې ته ډډه وهلې وه په همدې وخت کې دعائشې ؓ ورور عبدالرحمن ؓ

مسواک په لاس د حضرت عائشېؓ حجري ته رادننه شو، رسول الله ﷺ د مسواک لوري ته وکتل، حضرت عائشهؓ د رسول الله ﷺ له طبيعت سره ډېره بلده وه هغه پوه شوه چې د رسول الله ﷺ زړه مسواک وهلو ته شوی، بيا حضرت عائشېؓ له خپل ورور عبدالرحمن څخه مسواک واخست او په خپلو غاښونو باندې يې پوست کړ، او بيا يې رسول الله ﷺ ته وړاندې کړ. رسول الله ﷺ مسواک واخست او د روغ رمت سړي په څېر مسواک يې وکړ.

وروسته به بيا حضرت عائشېؓ د وياړ او فخر په ډول ويل: د ټولو ښځو له ډلې يواځې زه يم چې رسول الله ﷺ دخپل ژوند په وروستيو شېبو کې هم زما پاتې شونې په خپله خوله مبارکه کې واخستله.

رواه مسلم کتاب السلام (۴۰۶۵) والترمذی کتاب الدعوی (۳۲۱۸)

د عائشېؓ په غېږه کې رسول الله ﷺ سر اېښی او وفات

حضرت عائشېؓ د رسول الله ﷺ د روغتيا او صحت له پاره دعاوې کولې، خو يو ناڅاپه رسول الله ﷺ خپل سر د عائشېؓ له لاس څخه کش کړ، او وې ويل: اللهم الرفیق الاعلیٰ

حضرت عائشهؓ وايي: چې رسول الله ﷺ به دروغتيا په وخت وويل: پيغمبرانو ته د مړينې په وخت دنياوي او اخروي ژوند په اړه اختيار ورکول کيږي، اوس چې د حقيقت او روښتونولي له ژباړونکې ژبې څخه دا توري وارېدل شوه نو عائشهؓ سمدلاسه غږېو ونيوله او پوه شوه چې رسول الله ﷺ نور له موږ څخه د رخصتې او داځرت تل پاتې

ژوند ته زړه بڼه کړی دی. رسول الله ﷺ ته یې وویل: یا رسول الله! تاسو ډېر په تکلیف یاست؟ رسول الله ﷺ وویل: ثواب هم د تکلیف په کچه وي. (یعنې څومره چې زیات تکلیف انسان ته رسیږي همدومره زیات ثواب ورکول کیږي). تراوسه خو حضرت عائشېؓ رسول الله ﷺ په غیر کې نیولی ناسته ده، حضرت عائشهؓ وايي: یو ناخاپه مې دحضرت رسول الله ﷺ د بدن دروندوالی احساس کړ، کله چې مې درسول الله ﷺ سترگو ته وکتل، نو سترگې یې خلاصې وې، نو په کراره مې درسول الله ﷺ سر په بالښت باندې کېښود، او په ژړاشوم، بیا دعائشېؓ په همدې حجره کې درسول الله ﷺ هدیره جوړه شوه.

رواه البخاری، باب وفات النبی ﷺ، کتاب الجمعة (۸۳۱) ومسلم کتاب السلام (۴۰۱۱)

دحضرت عائشېؓ یوه نصیحت کونکي ته درې نصیحتونه

ابن ابی السائب په مدینه منوره کې یو تابعي دی، نصیحت کونکي خلک ډېر ځله دمجلس گرم کولو په موخه ډېرې مسجعي دعاگانې کوي، او دخان ښونې په موخه هر وخت نصیحت کولو ته چمتو وي، عائشېؓ هغه ته په خبرو کې وویل:

له ماسره د دريو خبرو ژمنه او وعده وکړه! که نه: بیا زه په زور باندې دهغوی په اړه ترڅخه گروېږنې کوم.

هغه وویل: ام المؤمنین! هغه درې خبرې کومې دي؟

عائشېؓ وویل: (لومړی داچې): په دعاگانو کې خوش اوازي مه کوه. ځکه چې رسول الله ﷺ او دهغه ملگرو داسې نه کول.

دوم داچی : په اونۍ کې پوه ورځ خلکو ته نصیحت کوه، که داسې نه وي نو بیا دوی ورځې ، او که تردې دې هم زیات نصیحت ته زړه غواړي ، نو بیا په اونۍ کې درې ورځې نصیحت کوه ، خلک دخدای ﷺ له کتاب څخه مه زړه تورن کوی.

درېم داچی : کله چې خلک په خپل منځي په خبرو بوخت وي ، ته داسې مه کوه چې هغوی ته نصیحت پیل کړې او دهغوی خبرې په نیمه کې پرې کړې ، بلکې کله چې خلک درڅخه دنصیحت کولو غوښتنه وکړي هغه وخت بیا نصیحت ورته کوه.

انصاف خوبونه

په عام ډول له خپلواکو انسانانو څخه دانصاف هیله لږ کیږي ، خو الله ﷺ د رسول الله ﷺ د شاگردانو او زده کونکو په زړونو کې دغه قېمتي ملغلره ایښې وه. چې دهغې یوه غټه بېلگه او مثال ، دمتضاد صفتونو او خویونو تر مینځ یوځای والی و، حضرت عائشهؓ د خپلواکي له کمال سره سره، انصاف خوبونکې هم وه.

یو ځل دمصر یو او سپدونکی څه کسان حضرت عائشېؓ ته راغی ، حضرت عائشېؓ ترې وپوښتل : د جگړې په ډگر کې ستاسو د مشر کړنلاره (رویه) څه ده ؟

سړي په ځواب کې وویل : د نیوکې وړ (اعتراض وړ) کومه خبره په کې نشته ، کله چې دچا اوښ مړ شي نو هغه بل اوښ ورته اخلي ، او که

د چا خادم نه وي هغه ته خادم ورکوي ، او که څوک لگښتونو ته اړتيا لري دهغه لگښتونه ورپوره کوي.

حضرت عائشېؓ وويل: هغه چې زما له ورور محمد بن ابوبکر سره کوم بد چلند کړی وي ، خو بيا هم دهغه دابد چلند ماله دي (حق خبرې) کولو څخه نه شي راگرزولای . هغه خبره داده : چې رسول الله ﷺ زما په دې کور کې داسې دعاء کړې وه : يا الله ﷻ! څوک چې ددې امت د چارو واگې په لاس کې ولري ، نو هغه که زما په امت سختي کوي ، ته هم له هغه سره د سختي چلند وکړه ، او څوک چې زما له امت سره نرمي (او مهرباني) کوي ، ته له هغه سره دنرمي چلند وکړې .

رواه مسلم کتاب الامارة باب الامام العادل (۱۰۰۳/۲۰) الکتب الستة

له خپل خوريي څخه دعائشې خفگان او سوله کول

عبدالله بن زبيرؓ يو مشهور او دلورې کچې صحابي دی ، او د اصحابي د حضرت عائشېؓ د خورزوی (خوريي) دی ، عائشېؓ له هغه سره زياته مينه نرمي او شفقت درلود ، گواکې هغه د دغه خوريي پالنه کړې وه او هغه يې رالوی کړی و .

عبدالله بن زبيرؓ بيا دعائشېؓ له زياتې سخا او پراخ لاس څخه ناراضه و ، چې په خپله دومره په سختي او تنگي کې ژوند تېره وي او هرڅه يې چې لاس ته ورځي هغه خيرات کوي ، له همدې امله يو ځل عبدالله بن زبيرؓ وويل : په کومه پلمه سره (له دومره زياتې سخا څخه) دهغې لاس راگرزول په کار دي .

هدا خبره حضرت عائشېؓ ته ورسېدلې ، چې زما خوريي داسې خبره کړې ده . عائشهؓ په دې خبره سخت ناراضه شوه ، چې څه ډول (د الله ﷻ په لاره کې له خيرات کولو څخه زما لاس نيسي) ؟ او قسم يې وخور چې په راتلونکې کې به زه له هغه سره خبرې نه کوم .

کله چې عبدالله بن زبيرؓ د حضرت عائشېؓ په خفگان خبر شو نو زيات پرې وځورېدو او ډېر خلک يې دهغېؓ خوشحاله کولو ته (په جرگه) ورولېږل . او هغوی د عبدالله بن زبيرؓ له لوري عذرونه ورته وکړل ، خو ، ترور په دې سره راضي نه شوه ، بلکې دخپل قسم عذري يې وړاندې کړ ، (چې ما خو قسم خوړلی چې زه به له عبدالله بن زبير سره خبرې نه کوم) او په دې سره د عبدالله بن زبيرؓ پرېشاني نوره هم زياته شوه او په پای کې دې ته اړ شو چې درسول الله ﷺ له نيکه گنې څخه دوه تنه حضرت عائشېؓ ته د جرگې په ډول له ځان سره بوتلل . هغوی دواړو له حضرت عائشېؓ څخه اجازه واخستله او کله چې هغوی کورته وردننه کېدل ، نو عبدالله بن زبيرؓ هم له هغوی سره په څنگ کې پټ ، پټ دعائشېؓ کره ورغی .

کله چې دغه دواړه د پردې شاته او عائشهؓ په پرده کې دننه کېناستله او خبرې اتري پيل شوې ، عبدالله بن زبيرؓ ژر پرده پورته کړه او د ترور په غاړه کې ورولوېدو ، زيات يې وژړل ، او ډېر عذرونه يې ورته وړاندې کړل . هغه دوه ملگرو يې هم سپارش کاوه . او له مسلمان سره دخبرو نه کولو په اړه يې درسول الله ﷺ حديثونه ورته يادول ، او په حديثونو کې چې له دې کار څخه کومه منعه راغلي هغه

یې ورته اوروله . حضرت عائشېؓ هم ددې حدیثونو د خوابولو وس نه درلود ځکه چې په هغه کې له مسلمان سره خبرو نه کولو باندي سخت وعیدونه راغلي و. اخر په ژړاشوه او عبدالله بن زبیرؓ ته یې بېننه وکړه ، او دخپل قسم په کفاره کې به یې تل غلامان ازادول ، تر دې چې څلوېښت غلامان یې ازاد کړل. او بیا به چې کله هم دقسم ماتولو خبره وریادېدله نو دومره به یې ژړل چې لوپته به یې په اوبنکو لمده شوه. رواة البخاری، کتاب المناقب، باب الهجرة (۸۹۷/۲)

دحضرت عائشېؓ حق گووي (حق ويل)

عمروبن غالب تابعي رضي الله عنه وايي: زه ، عمار ، او اشتر ، درې واړه عائشېؓ ته ورغلو : عمار ورته سلام وکړ : موري ! السلام عليكم ! عائشېؓ وويل: السلام على من اتبع الهدى (په هغه چادې سلام وي څوکې چې په سمه لاره ځي)

تر دې چې عمار دوه يا درې ځله هغې ته سلام ورکړ ، او بيا يې ورته وويل : که څه هم تاته به دا خبره بده ښکاره شوې وي ، خو قسم په خدای ته زموږ مور يې . عائشېؓ وپوښتل : له تاسره څوک دی ؟ ما په ځواب کې ورته وويل : (اشتر) دی . حضرت عائشېؓ هغه ته وويل : ته خو هغه يې چې زما دخوريي دوژلو هڅه دې کړې وه . اشتر وويل : هو همدازه وم چې دهغه وژلو تکل مې کړی و ، عائشېؓ ورته وويل : که هغه دې وواژه نو ته به هيڅکله هم بريالی نه شي . عماره تاته در رسول الله ﷺ هغه حديث ياد دی ؟ چې رسول الله ﷺ ويلي :

ڄوڪ چي دهيشخ مسلمان ويني تويول په هيشخ حال كې روانه دي،
يواځي له دريو حالتونو:

لومړي صورت داچي: واده لرونكي سړي زنا وكړي.

دوم داچي: يو څوڪ خدای مه كړه له اسلام څخه وروسته مرتد شي.

درېم داچي: يو څوڪ يې بې گناه وژلي وي او بيا دهغه په بدله كې

دقصاص په توگه ووژل شي. رواة البخاري كتاب الديات (۶۳۷۰) ومسلم كتاب

القسامة (۲۱۷۵) والترمذي كتاب الديات (۱۳۲۲)

دحبشيانو دلوبي ننداره كول

حضرت عائشهؓ وايي: يو ځل مې حضرت رسول الله ﷺ وليد چي

زما د حجرې په دروازه كې ولاړ دی ، او دهغه حبشيانو ننداره كوي ،

چي دجومات په انگرې كې په خپلو نېزو باند جنگي تمرينونه كوي نو

رسول الله ﷺ عائشهؓ په خپل څادر كې پته كړه ، او حضرت عائشهؓ

د حضرت رسول الله ﷺ داوړې او غوړ ترمخ دحبشيانو دلوبي

ننداره كوله ، حضرت رسول الله ﷺ هم ترهغه پورې ولاړ و ترڅو چي

حضرت عائشهؓ په كتلو كتلو ستړي شوه او په خپله لرې شوه.

رواة البخاري كتاب الصلاة (۲۳۵) ومسلم كتاب صلاة العيدين (۱۳۷۹) والنسائي

اللعب في المسجد (۱/۱۳۳، ۱۳۸۳)

او عبید بن عمیر ليشي تابعي (چې په ۲۸ هـ كې مړ شوی) وايي: ماته

عائشهؓ وويل: چې زما په زړه كې دحبشي ځوانانو دلوبي كتلو

مینه پیدا شوه، نو بیا حضرت رسول الله ﷺ په دروازه کې ودرېدو او حضرت عائشهؓ دهغه شاته ودرېدله هغوی ته یې کتل.
رواه احمد (۲۴۸۵۸)

علامه سندهي رحمته الله علیه د حضرت عائشي رحمته الله علیه له لوري د حبشيانو د لوبي کتلو په اړه وايي: د حضرت عائشي موخه د لوبي کتل و، نه دا چې دهغوی مخونو ته یې کتل، او یا دا چې هغه وخت حضرت عائشه رحمته الله علیه وړه ماشومه (نابالغ) وه، او یا دا چې داپسینه دنارینه وو مخونو ته دکتلو تر حرمت وړاندي رامنځته شوې ده.
حاشیه سندهي على النسائي (۲۳۶/۱)

د سپینو زرو دوه بنگري.....!

له اسلامي بڼو سره سم د سرو زرو او ورېښمو کارول د نارینه وو له پاره ناروا، او د بڼو له پاره روادې، خو څرنگه چې رسول الله ته په خپل کور کې په دې ډول گانوباندي خان بنائسته کول، او د شتمني څرگندونه کول خوښ نه و، بلکې د حضرت رسول الله ﷺ نظر تل د آخرت د ژوند بڼه برابرولو لور ته و، نو ځکه چې يو ځل حضرت رسول الله ﷺ حضرت عائشه رحمته الله علیه په داسې حال کې وليدله چې د سرو زرو بنگري یې په لاس و، نو حضرت رسول الله ﷺ ورته وويل:

عائشي! تر دې غوره بنگري درته ونه بنسیم؟ دا بنگري لري کړه او د سپینو زرو بنگري جوړ کړه بیا په هغوی باندي د زعفران رنگ ولگوه. رواه النسائي كتاب الزينة (۵۰۵۲) انفرده النسائي

دیوی شپی کیسه.....!

یو د شپی وخت زینبؓ د حضرت عائشہؓ کور ته راغله ، په هغه زمانه کې په کورونو کې خراغونه نه و . په دې وخت کې رسول الله ﷺ هم کورته راغی ، او یوه لورته تېر شو ، حضرت عائشہؓ ورته وویل : هغه زینب ده . زینبؓ ته په دې خبره غوسه ورغله او یو څه یې وویل : حضرت عائشہؓ هم همداسې خواب ورکړ . له کوره دباندې په نبوي جومات ابوبکرؓ دا خبرې واورېدلې ، نو له رسول الله ﷺ څخه یې غوښتنه وکړه چې تاسو دباندې راشئ . حضرت عائشہؓ چې د پلار په خفگان پوه شوه نو غلې شوه . تفسیر الام (لاتدخلو ایوت النبی)

د ماشومو نجونو د پالنې فضیلت

حضرت عائشہؓ وايي : یوه ورځ زما کره یوه ښځه راغله ، له هغې سره دوی ماشومې لوني هم وې ، له ماڅخه یې دبسپنې په توگه دڅه شي غوښتنه وکړه . په دې وخت کې له حضرت عائشہؓ سره له یوې کجورې پرته بل هیڅ هم نه و . حضرت عائشہؓ هغه کجوره دې ښځې ته ورکړه ، هغې کجوره دوی توتې کړه ، یوه برخه یې یوې ماشومې ، او بله برخه یې بلې ماشومې ته ورکړه ، او په خپله یې هیڅ ونه خوړل . کله چې دا ښځه له کوره ووتله رسول الله ﷺ کورته رادننه شو ، حضرت عائشہؓ ټوله کیسه ورته واوروله ،

رسول الله ﷺ وویل : څوک (نارینه وي که ښځینه وي) چې د ماشومو نجونو په پالنه بوخت شي ، یعنې دهغوی پالنې او ساتنې ذمواري یې

په اوږو اچول شوی وي ، او له هغوی سره ښه چلند کړي ، نو هغه ماشومې نجونې به دغه څوک د دوزخ له اورڅخه وساتي.

(رواه البخاری، مسلم، مشکاة المصابیح)

د پوهې کچه

حضرت عائشېؓ ته الله ﷻ د پوهې په ډگر کې لوړ مقام ورکړی و، لویو لویو صحابه کرامو او تابعینو به له حضرت عائشېؓ څخه د دیني مسئلو پوښتنې کولې. یو عطیه ﷺ او مسروق ﷺ حضرت عائشېؓ ته راغلل ، هغوی وویل: ای ام المؤمنین! د حضرت رسول الله ﷺ د صحابه کرامو له ډلې دوه صحابه داسې دي چې یو صحابي روژه زرماتوي ، او دلمانځه په کولو کې هم بېره کوي ، او بل بیا روژه ماتي کې ځنډ کوي او لمونځ هم ناوخته کوي (گواکې دهغوی د پوښتنې موخه دا وه: چې د چاکر نارو غوره او بهتره ده).

حضرت عائشېؓ وپوښتل: څوک بېره کوي؟

موږ ورته وویل: عبدالله بن مسعود ﷺ په دواړه کارونو (روژه ماتي او لمونځ کولو) کې بېره کوي.

حضرت عائشېؓ وویل: رسول الله ﷺ مې همداسې (په دواړه کارونو کې بېره کونکی) لیدلی و.

رواه الترمذی کتاب الصوم عن رسول الله ﷺ (۶۳۷) والنسائی کتاب الصوم (۲۱۲۹)

حضرت معاویہؓ ته نصیحت

معاویہؓ د خپلې واکمني (خلافت) په وخت عائشېؓ ته یو لیک لېږلی و، چې په هغه کې یې له عائشېؓ څخه دلنډ نصیحت غوښتنه کړې وه.

حضرت عائشېؓ په ځواب کې ورته ولیکل:

السلام علیکم؛ اما بعد! له رسول الله څخه مې اورېدلي: څوک چې د خلکو خفگان ته له پاملرنې پرته د الله ﷻ د خوشحاله کولو په لټه وي، الله ﷻ به یې دخلکو د خفگان له زیانونو څخه وساتي. او څوک چې الله ﷻ په نافرمانی کې دخلکو خوشحاله کول غواړي، الله ﷻ به هغه دخلکو لاسونو ته وسپاري.

رواه الترمذی ابواب الزهد (۲۳۳۸)

چې پرده پورته شوه، دینې له روڼا څخه یې هر شی روښانه شو!

حضرت عائشهؓ وايي: یو ځل مې له حفصه بنت رواحهؓ څخه د کارستن په خواست راوړې وه. په هغه ستن مې رسول الله ﷺ جامې گنډلې. یو ځل په تیاره کې هغه ستن زما له لاسه وغورځېدلې، زه ډېره پسې وکړېدمه، خو هیڅ مې ترسترگو نه شوه. په همدې وخت رسول الله ﷺ کورته را دننه شو، څرنګه چې رسول الله ﷺ د کوتې په انګړ کې پښه کېښودله، نو رسول الله ﷺ دمخ مبارک له روڼا څخه ټوله حجره روښانه شوه، او د همدې روڼا په برکت مې هغه ستن ولیدله، او په خدا خدا مې هغه راپورته کړه. (کنز العمال)

پہ بنحو باندی دعائشیؓ لورینی

عینی خیلوان دنجونو له خوینی پرته یواخی په خپل اخیتر دنجونو نکاح تری . د رسول الله ﷺ په زمانه کې دا ډول پېښه رامنځ شوې وه . د بنحو ستره محکمه د حضرت عائشېؓ حجره وه ، نو د کومې نجلی نکاح چې دهغې له خوینی پرته خیلوانو په زور ترلې وه ، دانجلی د حضرت عائشېؓ حجرې ته راغله ، په دې وخت کې حضرت رسول الله ﷺ په کور کې نه و . دهغې نجلی حضرت عائشېؓ ته وویل : پلار مې زما له خوینی پرته زما نکاح له خپل وراره سره ترلې ده ، ترڅو له ماسره په نکاح کولو سره دهغه نوم لوړ شي . او دهغه ټیټه رتبه لوړه شي ، خوزه په دې نکاح ناخوښه یم .

حضرت عائشېؓ هغه بنحو کښېنوله کله چې رسول الله ﷺ کورته راغی ، ټوله کیسه دهغه ﷺ مخې ته وړاندې شوه ، رسول الله ﷺ دنجلی پلار راوغوښت ، او نجلی ته یې دخپل ځان واک وسپاره ، ددې خبرې په اورېدلو سره نجلی وویل : یا رسول الله ! پلار مې چې څه کړي دي ، بس اوس زه په هغه باندې خوښه یم ، زما موخه او مطلب دا و ، چې بنحو په خپل حق باندې خبرې شي .

رواه النسائي كتاب النكاح باب البكر يزوج ابوها وهي كارمة (۳۱۴)

د عليؓ دبرات خرگندونه

کله چې عليؓ په کوفه کې دخوارجو په لاس د شهادت مقام ترلاسه کړ ، او خلکو حضرت عائشېؓ ته دغه پېښه بیان کړه . حضرت عائشېؓ

له یوه سړي څخه وپوښتل: ای عبدالله! له تاڅخه دیوې خبرې پوښتنه کوم روښتیا روښتیا به راته وایې. سړي وویل: ته چې راڅخه پوښتنه کوې، نو ولې به روښتیا نه وایم...؟

حضرت عائشېؓ وپوښتل: کوم خلک چې حضرت عليؓ وژلي دهغوی کیسه څنگه وه؟

سړي وویل: د معاویه او حضرت عليؓ تر مینځ د سولې او منځگړیتوب له پرېکړې خوار جو مخالفت وکړ، عليؓ دهغوی دپوهاوي دېرې هڅې وکړې خو هغوی ونه منل.

ددې خبرې په اورېدلو سره حضرت عائشېؓ وویل: الله ﷻ دې په عليؓ باندې ورحمیري، دهغه چې کومه خبره خوښه وه نو داسې به یې ویل: صدق الله ورسوله (یعني الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ روښتیا ویلي)، د عراق خلک په هغه باندې په درواغو تور لگوي، او بېځایه وړې وړې خبرې لویه وي.

رواه احمد (۸۶/۱-۸۷) والبخاری (۱۹۱)

د زړه پر هرونو هیڅکله سوکالي ته پرې نه ښودلم

په حضرت عائشېؓ باندې چې الله ﷻ د صبر او قناعت څومره نعمتونه لورولي، دهغه کچه له دې څخه څرگند یږي چې: حضرت عائشېؓ خپل کورنی او دځوانی ژوند په څومره تنگي، بېوزلي

اولوږه کې تېر کړی هغه له هیچاڅخه پټه نه ده. خوبیا هم دهغې له خولې څخه هیڅکله هم د گیلې او شکایت یو حرف هم نه دی وتلی.

بښې جامې، قیمتي گانې، دنگې مانی، او خوندور خوراکونه یو هم دځاوند په کور کې هغې په سترگو نه وو لیدلي. سره له دې چې هغې لیدل چې دجگړې په ډگر کې داسلامي ځواکونو دبريالیتوبونو له امله دبیت المال خزانې ته له یوې خوا دغنیمتونو سېلاب را روان دی، بلې خواته تیریري، خوبیا هم دهغې غوښتنه خولاڅه چې هیڅ فکر یې هم په اړه نه و کړی.

بیا درسول الله ﷺ له مړینې وروسته یوځل هغې خوراک را وغوښت، اوبیا یې وویل: زه کله هم په مړه خېټه خوراک نه کوم، که څه هم ماته هره ورځ خوراک پیدا کیري، دهغې ﷺ یوه شاگرد وپوښتل: داوولې؟

حضرت عائشې ﷺ وویل: داځکه چې ماته هغه وخت یاد دی چې حضرت رسول الله ﷺ له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې.

قسم په خدای! په ورځ کې دوه ځله په مړه خېټه هیڅکله هم رسول الله ﷺ مړی او غوښه نه ده خوړلې.

رواه الترمذی، ابواب الزهد (جلد ۲/۵۱)

دخفگان یو حیرانونکی ډول

حضرت عائشې ﷺ به له بد کولو او یا بد ویولو څخه تل ځان ژغورلو، بلکې یو توری هم دهغې ﷺ له خولې څخه دچا دسپکاوي په

اڀه نه دي راغي ، هغي ﷺ به دخيلو بنو يادونه هم په پراخه تنډه سره کوله ، حسان ؓ چې د افک په پېښه کې حضرت عائشې ؓ له هغه څخه زياتې دردونکې خبرې اورېدلې وې خو بيا هم دهغه په اڀه به يې هيڅکله د سپکاوي يوه خبره هم نه وي کړې. بلکې حسان ؓ به د حضرت عائشې ؓ مجلس ته ورتلو او حضرت عائشې ؓ به ډېر په خوشحالي سره هغه ته په مجلس کې ځای ورکاوه.

يو ځل حسان ؓ د حضرت عائشې ؓ مجلس ته ورغی ، او خپله يوه قصيده (د شعرونو ټولگه) يې ورته واوروله. دهغي د يوه شعر مطلب داسې و (هغه په پاکلمنو بنڅو باندې تورنه لگوي) په دې شعر سره حضرت عائشې ؓ ته د افک پېښه ورياده شوه ، خو بيا يې هم نور څه ونه ويل ، يواځې دومره يې وويل: ته خوداسې نه يې. سيرت عائشه ؓ

له بدو ويناوو څخه ځان ژغورل

همداراز يو ځل يې ځينې خپلوانو د افک په پېښه کې د لاس لرلو له امله په حسان ؓ پسې بدرد وويل ، حضرت عائشې ؓ چې کله دا خبرې واورېدلې ، نو ډېر په کلکه سره يې هغوی منعه کړل ، او وې ويل: په حسان پسې بدرد مه واياست ، ځکه چې هغه به د حضرت رسول الله ﷺ له لوري د کافرانو شاعرانو ته ځواب ورکاوه. (ايضاً)

دٲولې نړۍ غم (درد) زما په زړه کې دی

یو ځل یوه بسپنه کونکې (سوال کونکې) بنځه د حضرت عائشېؓ دروازي ته راغله ، دوه واړه ، واړه ماشومان هم ورسره و ، په دې وخت په گور کې یواځې له درېو کجورو پرته بل هیڅ هم نه و ، حضرت عائشېؓ هغې بنځې ته کجورې ورکړې ، هغې یوه یوه کجوره ماشومانو ته ورکړې ، او یوه یې په خپله خولې ته واچوله .

ماشومانو چې خپله خپله برخه وخورله نو دمور لور ته یې ډېر په پرېشاني او غم سره وکتل ، (لکه دلورې له زیاتوالي چې شکایت کوي ، ځکه چې په یوه کجوره به دهغوی لوړه څه ډول لرې شوې وای ...!)

کله چې مور د ماشومانو دلورې دغه حال ولید ، نو د مورین شفقت له امله یې ونه کړی شو چې هغه یوه کجوره هم تر غاړه تېره کړي ، بلکې هغه یې هم له خولې څخه راویستله ، او دوه برخې یې کړه ، او نیمه ، نیمه ، کجوره یې ورکړه .

حضرت عائشېؓ هم دې حال ته کتل کله چې دمور دغه غمگینه مینه ولیدله ، او ورسره یې دهغې دغه بېوزلي هم ولیدله ، نو بې اختیاره یې له سترگو څخه اوښکې روانې شوې .

(مستدرک حاکم، طیالسی ۲۰۶)

حیرانوں کی سزاء

یوئل حضرت عائشہؓ ناروغہ وہ ، خلکو ورتہ وویل : چہ یو چاہہ جادو دربانڈی کری وی ، حضرت عائشہؓ خپلہ مینخہ راوغوبستلہ ، کلہ چہ ہغہ راغلہ نو پوبستنه یی ترے وکرہ : روشتیادی پہ مابانڈی جادو کری.....؟ مینخہ ویل : ہو ، ما دربانڈی جادو کری .

حضرت عائشہؓ وپوبستل : ولے دی داسی کار وکر؟ ہغہ ویل : ترخو تہ زر لہ دی نری . خخہ سترگی پتہ کری او زہ ازادہ شم . عائشہؓ امر وکرہ : چہ دا پہ کوم نا اہلہ سری بانڈی وپلوری ، او دہغہ پہ بیہ بل غلام واخلے ہغہ ازاد کری . بس ہمداسی وشول ، چہ دمینخہ پہ بیہ بانڈی بل غلام واخیست او ہغہ یی ازاد کری .
دارقطنی ، موطا مالک ، موطا محمد باب العتق ، مستدرک حاکم (کتاب الطب)

دینی راشہ درشی یوہ بنہ مثال

یوئل حضرت عائشہؓ لاسونہ پریمنخل ، چہ حضرت رسول اللہ ﷺ یی خواتہ تہریدلو حضرت عائشہؓ لہ مینی خخہ پہ حضرت رسول اللہ ﷺ بانڈی داوبو خاخکی وشیندل ، حضرت رسول اللہ ﷺ ہم دسمدلاسه پہ لپہ کی اوبہ راواخستلی او پہ حضرت عائشہؓ یی وشیندلی ، او دوارہ پہ خندا شول ، بیا حضرت رسول اللہ ﷺ ویل : گورہ عائشہؓ ! تہری مہ نہ دی کری ، یواخی بدلہ مہ درخخہ واخیستلہ ، او دبدلی اخستلو حکم پہ قرآن کریم کی شتہ دی . (ایضا)

درسول الله ﷺ نورو بنحو ته درسول الله ﷺ حکم وریادول

دحضرت رسول الله ﷺ له وفات څخه وروسته ، دحضرت رسول الله ﷺ بنحو عثمانؓ ولومړي خليفه ابوبکرؓ ته ورولېږو ، اوله هغه مال څخه يې دخپلې برخې غوښتنه کوله کوم مال چې الله ﷻ خپل گران پيغمبر ته ورکړی و .

حضرت عائشېؓ وايي: دحضرت رسول الله ﷺ دنورو بنحو ددې خبرې مخ نيوی مې وکړ ، او هغوی ته مې وويل: اياتاسو له خدای ﷻ څخه نه وپېرېئ ؟ او اياتاسو په دې خبره نه ياست خبرې چې حضرت رسول الله ﷺ به ويل:

زموږ مال دميراث په ډول چاته نه پاتې کېږي ، له موږهغه چې هرڅه پاتې شي هغه به خيراتيږي ، عائشهؓ وايي: کله چې مې دا خبرې ورته واوړولې ، نو هغوی ټولې له خپلې غوښتنې څخه پرشاشوې .

((رواه البخاری کتاب الفرائض ، باب قول النبي ﷺ لانورث ، وموطا امام محمد (۳۱۹))

حضرت عائشهؓ او قبر عذاب

يو ځل دوه يهودي بنځې ، دحضرت عائشېؓ کره راغلي او په خبرو خبرو کې هغوی وويل: خدای ﷻ دي دقبر له عذاب څخه وساتي.....! حضرت عائشېؓ دا خبره ډېره نوې وه ، نو ځکه يې هغوی ته وويل: په قبر کې عذاب له کومه شي؟ خو بيا هم يې په زړه

کې تلوسه وه ، کله چې حضرت رسول الله ﷺ کورته راغی ، حضرت عائشېؓ د دې مسئلې په اړه ترې وپوښتل ، حضرت رسول الله ﷺ وویل: هو دا خبره سمه ده.

روالبخاری کتاب الجنائز وباب التعود، من عذاب القبر (۱/۱۸۳)

بیا حضرت عائشېؓ د حضرت رسول الله ﷺ دعاوې په غور او پوره پاملرنه سره واورېدلې نو وپې لیدل چې حضرت رسول الله ﷺ د قبر له عذاب څخه هم پناه غواړي.

د نړۍ خلکو ته یې د ژوند ارونه (اصول) ور بنودلي

حضرت عائشهؓ وايي: یوه سپین سرې ښځه حضرت رسول الله ﷺ ته راغله، حضرت رسول الله ﷺ ترې وپوښتل: څوک یې؟

هغې وویل: جثامه مزنيه. رسول الله ﷺ وویل: نه! له نن څخه به ستانوم (حسانه مزنيه) وي، ته څنگه یې؟ څه حال دې دی؟ له مور وروسته ستا څنگه یاست؟ هغې وویل: یار رسول الله! زما مور او پلار دې له تا څارشي. خیردی.

کله چې هغه سپین سرې له کوره ووتله ، حضرت عائشېؓ پوښتنه وکړه: یار رسول الله! تاسو خودې سپین سرې ښځې ته ډېره زیاته پاملرنه وکړه؟ حضرت رسول الله ﷺ وویل: ای عائشې! دا ښځه به دخدیجې (ﷺ) په زمانه کې زموږ کره راتلله ، او پخوانۍ اړیکې ساتل او هغې ته پاملرنه کول دايمان نښه او غوښتنه ده.

اخرجه البيهقي، وابن النجار، دحياة الصحابه به حواله (۲۷۸/۲)

دوخت دواکمن (مروان) په وړاندي دحق اعلان

مروان چې دمدینې منورې والي و، هغه په یوه لویه جرگه کې دخلافت له پاره د یزید نوم وړاندي کړ. دحضرت عائشېؓ ورور (عبدالرحمن ؓ) په مجلس کې پورته شو، او ددې وړانديز مخالفت یې وکړ. مروان په غوسه شو او غوښتل یې چې هغه بندي کړي، خو عبدالرحمن په تېښته دحضرت عائشېؓ کورته دننه شو، مروان چې دحضرت عائشېؓ کورته دوړنوتلو جرات یې نه شو کولای، بېرته په ښار او گرزېدو او وې ویل: دا هغه څوک دی چې په اړه یې لاندې آیت نازل شوی: (والذی قال لوالدیه اف لکما)

حضرت عائشهؓ راپورته شوه او له شایې پسې ورغږ کړل، زموږ په اړه یواځې هغه ایاتونه راغلي دي چې الله ﷻ پکې زما پاکلمني او عفت بیان کړی. رواة البخاری تفسیر سورة احقاف (۲۴۵۳)

له دې څخه څرگندېږي چې حضرت عائشهؓ دیزید په مشري باندي خوښه نه وه. (سیرت عائشهؓ)

(یا رسول الله! ایا بدله اخستل رواده؟)

یو ځل حضرت رسول الله ﷺ دحضرت عائشېؓ لورته دلرگي یوه ټوټه وغورځوله، ناڅاپه هغه لرگي دحضرت عائشېؓ په پښه باندي

ولگېدو، حضرت عائشهؓ لږڅه خوږ شوه او په موسکي حال کې يې وويل: يا رسول الله! ايا بدله اخستل روادي؟

حضرت رسول الله ﷺ پوه شو چې د حضرت عائشېؓ زړه ده چې بدله واخلي، نو سمدلاسه يې وويل: هو بدله اخستل روادي خو په ناخاپي او غير ارادي پېښو کې نه. (مستدرک حاکم)

دمار په وژلو باندي فديه ورکول

يو ځل د حضرت عائشېؓ کورته مار راغی، حضرت عائشېؓ هغه وواژه، يوچاورته وويل: ښه کار دې ونه کړ، ځکه چې کېدای شي چې دغه کوم مسلمان پېری وي، حضرت عائشېؓ: که دغه مسلمان پېری وای، نو د مسلمانانو دمېندو (امهات المؤمنین) حجروته به نه راتللای، هغه سړي وويل: کله چې هغه رتلو په دې وخت خوته په پرده کې ناسته وې، ددې خبرې په اورېدلو سره حضرت عائشهؓ اغېزمنه شوه، او دمار د وژلو په فديه کې يې يو غلام ازاد کړ. (مسند احمد ۷/)

هغه د مينې ورکړه وه

حضرت رسول الله ﷺ تل له خپلو ښځو سره ښه چلند کاوه، او تل به يې دهغوی د زړه په لاس کې نيولو هڅه کوله، حضرت عائشهؓ وايي: کله چې به زه له حضرت رسول الله ﷺ څخه مروړه شوم، نو حضرت رسول الله ﷺ به خوشحاله کولم، او که به زه په دې ډول ورسره خوشحاله

نہ شوم ، نوبیا به یی ویل: سمه ده ، کوم منځگری اودرپم راوله .

یوخل همدا سی پپنبه وشوه ، نو حضرت رسول الله ﷺ راته وویل: که ستا خوبنه وی ، عمر ﷺ به درپم وټاکو ، ما ورته وویل: نه ؛ هغه ډپر سخت دی ، زه خپل پلار درسره درپم کوم . بیا حضرت رسول الله ﷺ ابوبکر ﷺ راوبالو ، ابوبکر ﷺ چې کیسه واربدله نوزه یی وهلم ، ما منډه کړه او د حضرت رسول الله ﷺ شاته پټه شوم .

کله چې حضرت ابوبکر ﷺ ولاړی نوزه بیا له حضرت رسول الله ﷺ څخه لری کېناستم ، رسول الله ﷺ زه راوبللم ، خو ما یی خبره ونه منله ، حضرت رسول الله ﷺ موسکی شو ، او وی ویل: لږ وړاندې خوزما شاته پټه وی او اوس دې زه رابولم ته نه راځی .

(سیرت عائشہؓ)

درې شیان

یوخل حضرت عائشې ﷺ له حضرت رسول الله ﷺ څخه وپوښتل : یارسول الله ! هغه کوم شیان دي چې له چاڅخه گرزول یی سهي نه دي؟ حضرت رسول الله ﷺ وویل: اوبه ، مالگه ، او اور دي ، حضرت عائشې ﷺ وویل: یارسول الله ﷺ د ابو په اړتیا او ضرورت خو موږ پوهیږو ، په مالگه او اور کې کومه خبره ده؟ (یعني داشیان خو په اړتیا کې له اوبو سره برابر نه دي ، نوبیا ولی دهغو گرزول ناروا دي) حضرت رسول الله ﷺ وویل: ای حمیرا! یاد وساته : څوک چې (اور)

چاتہ ورکری ، نو په دې اور چې خومره شيان پاخه شي گواکې داتول
يې د الله ﷺ په لاره کې خيرات کرل، اوڅوک چې چاتہ مالگه ورکري:
نو خومره خوندور خوراگونه چې په دې مالگه سره تيار شي ، گواکې
داتول يې دالله ﷺ په لاره کې خيرات کري دي.

او څوک چې چاتہ په داسې ځای کې اوبه ورکري چې هلته اوبه
پيدا کيږي، گواکې هغه يو غلام ازاد کړ.

او که په داسې ځای کې يې اوبه ورکري چې هغله اوبه نه پيدا کيږي ،
نو گواکې هغه دغه تږی له مرگه راژوندي کړ.

(رواه ابن ماجه)

دبنکلاور شيان

يو ځل عائشهؓ په سفر کې له رسول الله ﷺ سره ملگري وه،
دعائشېؓ سورلی يو نارامه اوبن و، هغه عائشېؓ به هغه بني او
چپ لور ته ځغلاو، کله چې رسول الله ﷺ ورته پام شو، وې ويل:
عائشې! نرمي او سهولت غوره کړه، ځکه دغه دوه داسې شيان دي
چې په چاکې راشي، دبنکلاور گرزې، او په چاکې چې دغه شيان نه
وي، نو دهغوی نشتوالی يې دعيبجن کېدلو لامل گرزې.

(سيزت عائشه)

د تبي دلري گولو دعاء

حضرت انس ؓ وايي: حضرت رسول الله ﷺ د حضرت عائشې کره په داسې وخت راغی چې دهغې تبه وه، او تبي ته يې بدرد هم ويل، لکه چې ډېر ناروغان همدا سې کوي، حضرت رسول الله ﷺ وويل: تبي ته بدرد مه وایه، هغه د الله ﷻ له لوري ده، که دې زړه غواړي زه به داسې کلمې دروښيم چې په ويلوسره به يې له تبي خلاصه شي.

حضرت عائشې ؓ وويل: ولي نه؛ يا رسول الله! هغه کلمې هر و مرو راوښيه، حضرت رسول الله ﷺ وويل: داسې ووايه:

اللهم ارحم جلدی الرقيق، وعظمی الدقيق من شدة الحريق يا أم ملام، ان كنت آمنت بالله العظيم فلا تصدعي الرأس ولا تنتني الفم، ولا تأكلي اللحم، ولا تشربي الدم وتحو لي مني إلى من اتخذ مع الله إلهًا آخر
(دلائل النبوة للبيهقي رقم الحديث: ۲۳۱۸)

ژباړه: يا الله! زما په نازک پوستکي، او وړو، وړو هډونو باندې ورحمېږې! د تبي له گرمي څخه يې وساتې. اي ام ملام! (د تبي نوم دی) په مهربان او لوی خدای در څخه پناه غواړم، زما په سر باندې درد، او په خوله کې بدبوئي مه راوله، غوښې مې مه خوره، وينه مې مه څښه، ما پرېږده داسې خلکو ته ورشه چې هغوی له خدای ﷻ پرته دنورو (بوتانو) عبادت کوي.

(د مزرې لاندېستونی (توشکه)

حضرت عائشهؓ وايي: ماته دانصارو يوه ښځه راغله هغې د حضرت رسول الله ﷺ لاندېستونی وليد چې له اوبدل شويو مزرېو څخه جوړ و، هغې چې دا لاندېستونی وليد کورته ولاړه او يوه داسې بستره يې راولېږه چې له وړيو ډکه وه.

کله چې حضرت رسول الله ﷺ کورته راغی او بستره يې وليدله نو وې پوښتل: ای عائشي! دا څه دي؟ ما ورته وويل: يارسول الله ﷺ دانصارو يوه ښځه راغلې وه او ستا توشکه يې وليدله، نو کله چې کورته ستنه شوه بيا يې د ابستره راولېږله، حضرت رسول الله ﷺ چې کله دا خبره واورېدله نو وې ويل: بېرته يې ورولېږه! بېرته يې ورولېږه! خو زما هغه توشکه يا لاندېستونی ډېر خوښ شو، او غوښتل مې چې دا توشکه زما په کور کې پاتې شي. خو حضرت رسول الله ﷺ ډېر په ټينگار سره بيا راته وويل: بېرته يې ورولېږه. او بيا يې وويل: قسم په خداي! که ما غوښتلای نو الله ﷻ به له ماسره د سرو او سپينو زرو غرونه روان کړي و.

(بيهقي، ابن سعد، خصائص کبری)

نه دغنيمت مال او نه دښارونو نیول

حضرت عائشهؓ وايي يوځل د ابوبکرؓ کورنۍ زموږ کره، د پوسه يوه پښه (پتون) راولېږله، ما هغه نيولی او رسول الله ﷺ پرې

کاوه، او یا عائشې داسې ویل: چې حضرت رسول الله ﷺ هغه نیولی او ما پرې کاوه. راوی وایی: ما له حضرت عائشېؓ څخه وپوښتل: ای ام المومنین! ایا دا کار د خراغ روڼاته ترسره شوی و، حضرت عائشېؓ وویل: که له مور سره د خراغ بلولو له پاره تېل وای نو مور به هغه څښلې و. (طبراني، د حياة الصحابه په حواله)

زما له نبو سره څه کار دی.....؟

حضرت عائشهؓ تر مړینې وړاندې ډېره ناروغه شوه، خلک د پوښتنې له پاره ورته راتلل، چا چې به د ناروغي په اړه پوښتنه ترې وکړه، هغېؓ به وویل: ښه یم او چا چې به د کوشي زېری ورکاوه، او یابه یې دهغېؓ ستاینه کوله، نو حضرت عائشېؓ به ویل: کاشکې زه وچه ډېره وای.

یو ځل عبداللہ بن عباسؓ راغی، د راتللو اجازه یې وغوښتله، نو حضرت عائشېؓ ته دهغه له راتللو څخه داوېره وه چې داسې نه چې بیایې تعریفونه او ستاینې پیل نه کړي، خو د حضرت عائشېؓ خور پيونو سپارښتونه پیل کړل چې حضرت عبداللہ بن عباسؓ خو ستاسو له ښکانونو او ښه بچیانو څخه گڼل کېږي. ستاسو پوښتنې ته راغلی په کار ده چې اجازه ورکړئ، بیا حضرت عائشېؓ هغه ته د راتلو اجازه ورکړه. حضرت عبداللہ بن عباسؓ چې کله راغی نو وې ویل: له ازل څخه تاته د ام المؤمنین خطاب شوی، ته د رسول الله ﷺ تر ټولو غوره او په حضرت رسول الله ﷺ گرانه ښځه وې، له حضرت

رسول الله ﷺ سره ستا د لیدلو او دنور خلکو د لیدلو تر منځ یواځې دومره توپیر لکه په څومره وخت کې چې د حضرت رسول الله ﷺ له بدن څخه روح وتلې، ته د حضرت رسول الله ﷺ په بڼځو کې رسول الله ته تر ټولو خوبڼه بڼځه وې، او حضرت رسول الله ﷺ خو له پاک شي سره مینه لرله، په لیلۃ الابواء (دابواء نومي ځای په شپه) کې ستا هار (همپل) ورک شو، ټول مسلمانان هلته انتظار و، اوبه نه وې، بیا الله ﷻ د تیمم آیت رانازل کړ: **فَتيمموا صعيدا طيبا.**

ژباړه: (په پاکه خاوره باندې تیمم وکړئ)

او ددې سوکالي راتللو لامل یواځې همدا ته شوې، ستا په اړه الله ﷻ د قران کریم ډېر آیاتونه را نازل کړي دي.

حضرت عائشېؓ وویل: ابن عباسه! ماته زما ستاینې مه کوه، زه په دې خوبڼه یم چې یوه هېره شوې کیسه شم.

رواه البخاری کتاب المناقب باب مناقب عائشهؓ (۵۳۲/۱۴۳۸۷) مستدرک حاکم

(له عمر فاروقؓ سره د بڼدنې (ایثار) چلند)

د حضرت عمرؓ زړه غوښتل چې دی هم د حضرت عائشېؓ په حجره کې د حضرت رسول الله ﷺ تر پښو خاورو ته وسپارل شي، خو حضرت عائشېؓ ته یې د ادب له امله ددې خبرې یادونه نه شوای کولای. کله چې د زلکدن وخت رانږدې شو نو ددې خبرې له امله زیات نا کراره و، په پای کې یې خپل زوی حضرت عائشېؓ ته ور ولېږو،

چې ام المؤمنین ته زما له لوري سلام وایه ، او بیا ورته ووايه ، چې د عمر زړه دی چې له خپلو دواړو ملگرو سره یو ځای خاوروته وسپارل شي . د حضرت عمر ؓ زوی چې کله حضرت عائشه ؓ ته راغی ، ټوله کيسه یې ورته وکړه ، حضرت عائشه ؓ وویل : که څه هغه ځای مې د ځان له پاره پریښی و ، خو چې د حضرت عمر ؓ زړه ورته کیږي ، زه یې په خوښه او د زړه له اخلاصه هغه ته ورکوم ، هغه زما په حجره کې د حضرت رسول الله ﷺ تر پښو خاوروته وسپاری .

کله چې حضرت عمر ؓ ته د اجازې خبر راغی بیا هم هغه وصیت وکړ چې له مړینې وروسته زما جنازه د حضرت عائشه ؓ د حجرې مخې ته یوسی او بیا له حضرت عائشه ؓ څخه اجازه وغواړی ، که ام المؤمنین اجازه درکړه بیا مې حجرې ته دننه کړی او هغله مې خاوروته وسپاری او که اجازه یې درنه کړه ، نو بیا مې د عامو مسلمانانو په هدیره کې ښخ کړی .

حضرت عمر ؓ له مړینې وروسته خلکو همداسې وکړل ، په دووم ځل یې له حضرت عائشه ؓ څخه اجازه وغوښتله کله چې حضرت عائشه ؓ بیا هم اجازه ورکړه ، نو بیا د حضرت عمر ؓ مړی حجرې ته دننه کړل شو او هلته د حضرت رسول الله ﷺ تر پښو خاوروته وسپارل شو . رواه البخاري کتاب الجنائز (جلد : ۱)

(انا لله وانا اليه راجعون)

د حضرت معاويه ؓ د خلافت (واکمني) وروستی شپې ورځې د حضرت عائشه ؓ د ژوند هم وروستی شپې ورځې گڼل کیږي ، په دې وخت کې

د حضرت عائشېؓ عمر او ه شپېته کاله و، او په اته پنځو ستم هجري کال کې د روژې مبارکې په میاشت کې ناروغه شوه، څو ورځې یې په ناروغي کې تېرې کړې، د روژې د میاشتې په اولسمه ورځ چې د ۲۷۸ ز کال د جون له ۱۳ نېټې سره سمون خوري د شپې وخت له وتر لمانځه وروسته یې له دې نړۍ سره مخه بڼه وکړه.

(انا لله وانا اليه راجعون)

حضرت عائشېؓ تر مړینې وړاندې وصیت کړې و، چې د حضرت رسول الله ﷺ له نورو بنځو سره یوځای مې په جنت البقیع (نومي هديره) کې خاوروته وسپارې، او له مړینې وروسته مې په سپارلو کې څنډه مه کوي، بلکې په بېرې مې خاوروته وسپارې.

نو همداسې وشول چې د شپې وخت حضرت عائشهؓ په جنت البقیع کې خاوروته وسپارله شوه.

خو په همدې نیمه شپه کې په جنت البقیع کې د جنازې په وخت د خلکو دومره گڼه گوڼه وه چې هیڅکله هم د شپې وخت دومره خلک په هديره کې نه وو لیدل شوي. په ځینې روایتونو کې راغلي: د خلکو د زیاتې گڼې گوڼې له امله داسې جوته لکه چې دا ختر ورځ وي.

په دې ورځو کې حضرت ابو هريرهؓ په مدینه منوره کې د والي ځای ناستی و، هغه هغه یې د جنازې لمونځ اداء کړ، او قاسم بن محمد، عبدالله بن عبد الرحمن، عبدالله بن عتيق، عروة بن زبير او عبدالله بن زبير هغه قبرته کوزه کړه.

داصطرت لشکر قادیسی

لیکھون
مولانا شعیب سرور
آواز
مفتی ابو سعید

مکتبہ الجہان
مکتبہ شکر پبلشرز
شکوہ پورہ، کراچی
0300-899919
0300-7816589

0300-1810000
0300-8300010
0300-8300010

زیر اہتمام
فضل رحمن "حیدری"
حافظ عین الدین

اعراف
پبلیشرز

091-2580006
0312-5945568
aaraf1976@yahoo.com

په پښتون چچي کتاب

خرڅوڼه ظالم ده